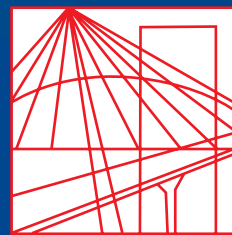

biuletyn informacyjny

kwartalnik
nr 4 (40)
grudzień 2012
ISSN 1899-5608

Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

Podkarpacka Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa
ul. Słowackiego 20, 35-060 Rzeszów

Sekretariat, Przewodniczący
tel. 17 850 77 05, 17 850 77 06, fax 17 850 77 07
e-mail: pdk@pdk.piib.org.pl

Portal internetowy
e-mail: portal@inzynier.itl.pl www.inzynier.rzeszow.pl

Biuro czynne:
od poniedziałku do czwartku w godz. 7.30–15.30

Konto Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa:
Kredyt Bank 61 1500 1100 1211 0005 2361 0000

DYŻURY CZŁONKÓW PREZYDIUM RADY PODKARPACKEJ OKRĘGOWEJ IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA:

mgr inż. Zbigniew Detyna - przewodniczący Rady PDK OIIB
wtorki 14.00 - 16.00

mgr inż. Grzegorz Dubik - z-ca przew. Rady PDK OIIB
środy 14.00 - 16.00

mgr inż. Jacek Gil - z-ca przew. Rady PDK OIIB
poniedziałki godz. 14.00 - 16.00

mgr inż. Andrzej Łuszczzyński - skarbnik Rady PDK OIIB
poniedziałek godz. 14.00 - 16.00

mgr inż. Leszek Kaczmarczyk - sekretarz Rady PDK OIIB
poniedziałki 14.00 - 16.00

USTALONE DNI I GODZINY UDZIELANIA INFORMACJI I WYJAŚNIENI CZŁONKOM PODKARPACKEJ OKRĘGOWEJ IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA w siedzibie biura PDK OIIB:

Przewodniczący Okręgowej Komisji Rewizyjnej
mgr inż. Janusz Środa pełni dyżur
w środy od 14.00 do 16.00

Przewodniczący Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej
dr inż. Zbigniew Plewako pełni dyżur
w poniedziałki od godz. 9.00 do 11.00

Przewodniczący Okręgowego Sadu Dyscyplinarnego
mgr inż. Zbigniew Tylek pełni dyżur
w czwartki od godz. 13.30 do 15.30

Okręgowi Rzecznicy Odpowiedzialności Zawodowej
pełnią dyżur rotacyjnie
w środy od godz. 13.00 do 15.00

Przewodniczący Komisji ds. Doskonalenia Zawodowego
mgr inż. Bogumił Surmiak pełni dyżur
we wtorki od godz. 12.00 do 13.00

Przewodniczący Zespołu ds. Samopomocy Koleżeńskie
mgr inż. Roman Cużytek pełni dyżur
w czwartki od godz. 13.30 do 15.30

Przewodniczący Zespołu ds. Portalu Internetowego
mgr inż. Wacław Kamiński pełni dyżur
w środy od godz. 14.00 do 16.00

Przewodniczący Komisji Prawno-Regulaminowej
mgr inż. Jarosław Śliwa pełni dyżur
w środy od 13.30 do 15.30

Dyżur Radca Prawny - Kancelaria Prawnicza Artur Kosturek
i Wspólnicy sp. k., dyżury: środy, piątki 9.00 - 11.00
tel. 17 852 03 85, skype: kosturek-kancelaria, kosturek-biuro

biuletyn
informacyjny ISSN 1899-5608

Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

Rada Programowa:
Bożena Babiarz PZITS, Adam Jakóbczak PZITB,
Leszek Kaczmarczyk PDK OIIB, Anna Paja
- pracownik Biura PDK OIIB, Dariusz Sobala ZMRP,
Ryszard Sendyka SITWM, Adam Szalwa SEP,
Andrzej Zimierowicz SITK, Barbara Kopeć
WEil PRz, Aleksander Kozłowski WBilS Prz

Redaguje zespół:
Leszek Kaczmarczyk - redaktor naczelny
Bożena Baron - sekretarz redakcji,
Anna Rakuś - redaktor prowadzący

Redakcja zastrzega sobie prawo ingerowania
w nadesłane teksty.
Materiałów niezamówionych nie zwracamy.

Redakcja nie ponosi odpowiedzialności za treść zamieszczanych
reklam oraz może odmówić ich drukowania jeśli
zawarte tam informacje pozostają w sprzeczności z prawem.

Zdjęcie na okładce: Galeria Rzeszów otwarta 9 listopada 2012 r.
Fot. Irena Gałuszka

Oprac. graf., skład komputerowy:
Wydawnictwo EDYTOR
www.edytor.rzeszow.pl redakcja@edytor.rzeszow.pl
Nakład: 6100 egz.

Druk: DUET, tel. 17 87 11 281

OSOBY PEŁNIĄCE FUNKCJE W ORGANACH IZBY W KADENCJI 2010-2014

PREZYDIUM RADY PDK OIIB

Zbigniew Detyna - przewodniczący
Grzegorz Dubik - zastępca przewodniczącego
Jacek Gil - zastępca przewodniczącego
Leszek Kaczmarczyk - sekretarz
Andrzej Łuszczzyński - skarbnik
Witold Dobosiewicz - członek
Aurelia Mirek - członek

RADA PDK OIIB

Grzegorz Bajorek
Wiesław Baran
Zbigniew Detyna - przewodniczący
Witold Dobosiewicz - członek Prezydium
Grzegorz Dubik - zastępca przewodniczącego
Przemysław Dumański
Jacek Gil - zastępca przewodniczącego
Józef Jamro
Leszek Kaczmarczyk - sekretarz
Wacław Kamiński
Marcin Kaniuczak
Janusz Leń
Andrzej Łuszczzyński - skarbnik
Anna Malinowska
Andrzej Michalski
Aurelia Mirek - członek Prezydium
Janusz Orłowski
Ryszard Pabian
Grzegorz Pabisia
Henryk Piątkiewicz
Zdzisław Pisarek
Liliana Serafin
Jarosław Suchora
Bogumił Surmiak
Piotr Urban

KOMISJA REWIZYJNA PDK OIIB

Janusz Środa - przewodniczący
Jerzy Lechwacki - wiceprzewodniczący
Grażyna Materna - sekretarz
Tadeusz Czech
Aleksander Cyran
Wojciech Kras
Antoni Łobodziński
Waldemar Polek

KOMISJA KWALIFIKACYJNA PDK OIIB

Zbigniew Plewako - przewodniczący
Stanisław Dołęgowski - wiceprzewodniczący
Andrzej Tarczyński - wiceprzewodniczący
Janusz Pluta - sekretarz
Andrzej Hliniak
Wojciech Jaśkowski
Andrzej Klecha
Marian Żołyński

Andrzej Mamczur
Teodor Mateja
Henryk Owsiany

SĄD DYSCYPLINARNY PDK OIIB

Zbigniew Tylek - przewodniczący
Elżbieta Kosior - wiceprzewodnicząca
Marianna Krupa - wiceprzewodnicząca
Jerzy Kubiński - sekretarz
Marian Baran
Adam Kesler
Marek Malinowski
Antoni Mączka

Maria Skręt
Bogusław Strzałka
Marian Zabawski
Paweł Zawada

RZECZNIK ODPOWIEDZIALNOŚCI ZAWODOWEJ PDK OIIB

Jerzy Madera - rzecznik koordynator
Rzecznicy:
Krzysztof Czech
Maria Darowska-Anusik
Jerzy Lewiński

Andrzej Panek
Edward Sikora

KOMISJA DOSKONALENIA ZAWODOWEGO PDK OIIB

Bogumił Surmiak - przewodniczący
Bożena Babiarz
Grzegorz Bajorek
Józef Baum
Krzysztof Buczyński
Przemysław Dumański
Józef Jamro
Wacław Kamiński

Marcin Kaniuczak
Marek Kopeć
Stanisław Mazur (od 16.12.2011 r.)
Janusz Pluta
Wacław Rejman
Jerzy Szmyd
Irena Uliniarz

ZESPÓŁ DS. SAMOPOMOCY KOLEŻEŃSKIEJ PDK OIIB

Roman Cużytek - przewodniczący
Stanisław Dołęgowski
Tadeusz Dusak

Barbara Pasowicz
Józef Warchoł

ZESPÓŁ DS. PORTALU INTERNETOWEGO PDK OIIB

Wacław Kamiński - przewodniczący
Łukasz Amanowicz (od 31.10.2012 r.)
Grzegorz Bajorek
Marek Kopeć

Zdzisław Pisarek
Anna Szostak

KOMISJA PRAWNO-REGULAMINOWA PDK OIIB

Jarosław Śliwa - przewodniczący
Andrzej Głąb
Maciej Kwiatek

Wojciech Rawski

DELEGACI NA ZJAZDY POLSKIEJ IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

Grzegorz Bajorek
Zbigniew Detyna
Stanisław Dołęgowski
Grzegorz Dubik
Jacek Gil

Leszek Kaczmarczyk
Andrzej Łuszczzyński
Aurelia Mirek
Ryszard Pabian
Irena Uliniarz

Adresy e-mail PDK OIIB

- Komisja Rewizyjna:
- Komisja Kwalifikacyjna:
- Sąd Dyscyplinarny:
- Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej:
- Komisja ds. Doskonalenia Zawodowego:
- Zespół ds. Samopomocy Koleżeńskie:
- Komisja Prawno-Regulaminowa:
- Dział Członkowski:
- Biuletyn Informacyjny:
- Kierownik Biura:

rewizyjna@pdk.piib.org.pl
kwalifikacyjna@pdk.piib.org.pl
saddyscyplinarny@pdk.piib.org.pl
rzecznikoz@pdk.piib.org.pl
szkolenia@pdk.piib.org.pl
samopomoc@pdk.piib.org.pl
regulaminowa@pdk.piib.org.pl
dzialczlonkowski@pdk.piib.org.pl
biuletyn@pdk.piib.org.pl
kierownik@pdk.piib.org.pl

Spis treści

3	Słowo wstępne
4-7	Wspomnienia na 10-lecie istnienia Izby
7-9	Nadzwyczajny Jubileuszowy Zjazd Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa
10-11	Czas na robotę i świętowanie. Spotkanie informacyjno-integracyjne członków naszej Izby z terenu Powiatu Bieszczadzkiego i Leskiego
12-13	Spotkanie informacyjno-integracyjne członków naszej Izby z terenu Powiatu Przemyskiego
14	Wyjścia prywatne
15-19	Budownictwo zero- lub prawie zero-energetyczne
20	Od 2013 roku ulega zmianie wysokość składek członkowskich oraz ubezpieczenia OC
21	Bal Budowlanych 2012
22	Informacja Zespołu ds. Samopomocy Koleżeńskiej
22	Komunikat w sprawie korzystania z Polskich Norm
22	Podkarpacka Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa jest na Facebooku
23-27	Zaproszenie na bezpłatne szkolenia organizowane przez PDK OIIB w I kwartale 2013 r.
28-30	Nowe prawo i kodeks budowlany
31	Podsumowanie targów
32-33	Historia pewnej wycieczki
34-35	Wycieczka integracyjno-techniczna połączona z wyjazdowym posiedzeniem Rady PDK OIIB w Warszawie
36	Wycieczka do Warszawy, 19-21 października 2012 r.
37	Chętnie wybrałem się do Warszawy
37	Na pewno jeszcze tu wrócę
38-41	Wycieczka Włochy 26.09-5.10.2012 r.
42-43	Galeria Rzeszów już tętni życiem
44-47	Z życia stowarzyszeń SEP: 1) Targi Energetab 2012 w Bielsku-Białej 2) Kurs na samodopuszczenie do pracy przy urządzeniach energetycznych PGE SITK: Koleżanki i Koledzy, Sympatycy i Przyjaciele SITK! PZITS: XXVI Zjazd Polskiego Zrzeszenia Inżynierów i Techników Sanitarnych
48	Okrągła kładka w Rzeszowie

*Niepojęte
ile wybaczeń,
przysiężeń,
słów niewypowiedzianych,
ile miłości i nadziei
w odrobinie kruchości,
dłonie pełne życzliwości
przygarniają,
myśli odnajdują drogę
do Narodzonego.*

*Jakie to szczęście
że znów jesteśmy razem
w tę cichą noc cudu.*

*Wszystkim Koleżankom i Kolegom
spokoju i radości w przeżywaniu
Świąt Bożego Narodzenia
oraz pomyślności w Nowym Roku 2013*

życzą

*Rada Podkarpackiej Okręgowej
Izby Inżynierów Budownictwa*

oraz

Redakcja

Biuletynu Informacyjnego

Szanowni Państwo: Koleżanki i Koledzy!

W bieżącym roku Polska Izba Inżynierów Budownictwa obchodziła 10-lecie istnienia. Z tej okazji 11 października br. na Zamku Królewskim w Warszawie odbył się Nadzwyczajny Jubileuszowy Zjazd. Wewnątrz numeru znajdują Państwo moje krótkie sprawozdanie z tego wydarzenia, a obszerniejsze relacje na portalu internetowym PIIB oraz w ostatnim numerze „Inżyniera budownictwa”.

Swoje jubileusze, mniej lub bardziej hucznie, obchodziły również poszczególne izby okręgowe. Podkarpacka Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa zrezygnowała z takich uroczystości, jednak dla podkreślenia jubileuszu nasz biuletyn zamieszcza tekst prof. dra hab. inż. Stanisława Kuś, który naświetla genezę powstania i cele organizacji samorządu zawodowego inżynierów budownictwa.

W dalszej części numeru Ryszard Owsiany składa relację, z kolejnej już, „Bieszczadzkiej Wiechy”, a Jerzy Madera ze spotkania informacyjno-integracyjnego członków naszej Izby z terenu powiatu przemyskiego.

Ciekawe, zarówno dla pracowników jak i dla pracodawców, akty prawne przybliża w kolejnym artykule Wojciech Dyląg. Marian Pędłowski przekonuje zaś o potrzebie nowelizacji prawa budowlanego - wskazuje na konieczne zmiany, omawia je i informuje, jakie działania podejmowane są by zmiany przeprowadzić.

W numerze, który oddajemy do rąk Czytelników, można także znaleźć relację z kolejnego „Balu Budowlanych”, którą przygotował Wojciech Kras.

Dla tych z Państwa, którzy znaleźli się w trudnej sytuacji losowej pomocna będzie informacja przewodniczącego „Zespołu ds. Samopomocy Koleżeńskiej”, kol. Romana Cużytko.

Polecam też artykuł „na czasie” pt. „Budownictwo zero lub prawie zero-energetyczne”, który zgodził się zamieścić w naszym biuletynie Jerzy Żurawski. Niektórzy z Państwa zapewne pamiętają p. Jerzego jako wykładowcę cyklu szkoleń organizowanych przez naszą Izbę.

Na szkolenia w pierwszym kwartale 2013 r. zaprasza Państwa kol. Bogumił Surmiak - przewodniczący Komisji Doskonalenia Zawodowego.

Zamieszczamy też relację z wycieczek organizowanych ostatnio przez PDK OIIB, a także tradycyjnie już materiały przygotowane przez stowarzyszenia naukowo-techniczne dotyczące ich bieżącej działalności.

Leszek Kaczmarczyk
redaktor naczelny

„W poglądach założycieli izba jest pomocą i przyjacielem, a nie sformalizowanym biurem”. Tylko jak to uzyskać we współczesnym świecie?

Prof. dr hab. inż. Stanisław Kuś

Wspomnienia na 10-lecie istnienia Izby

O genezie powołania Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa

Mamy za sobą 10 lat istnienia Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa i 12 lat od uchwalenia ustawy z 15 grudnia 2000 roku o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów.

W kolejnych wyborach zostali wybrani nowi przewodniczący Rady Krajowej izby i jej 16 oddziałów terenowych a także składy osobowe jednostek organizacyjnych. Zatarła się świadomość o trudnej i pełnej konfliktów i kompromisów przebytej drodze, aby izba zaistniała dzięki uchwaleniu ustawy sejmowej. Dziś zwracają się do mnie koledzy z różnych izb okręgowych z prośbą o naświetlenie genezy, przygotowań i celów organizacji samorządu.

Sądzę, że właściwe jest podzielenie tych informacji na dwa etapy:

- **pierwszym jest 6-letni okres do opracowania tekstu ustawy, przekonania władz i sejmu o racjonalności i konieczności powołania izb architektów i inżynierów budownictwa oraz przeprowadzenie procedury legislacyjnej w Parlamencie,**
- **drugi stanowi powołanie i zorganizowanie Komitetu Organizacyjnego Krajowej Izby Inżynierów Budownictwa. Jego zadania i problematyka rozszerzyła się na 6 stowarzyszeń inżynierskich, które przyłączyły się do inicjatywy PZITB.**

Równocześnie zgodnie z ustawą doszło w 2002 roku do odrębnego utworzenia organizacji samorządów zawodowych architektów oraz urbanistów. Zaistnienie izb jest z jednej strony wynikiem zmiany ustroju polityczno-gospodarczego, z centralnie sterowanego i formalnie planowego, na demokrację i wolny rynek, w którym pełną odpowiedzialność za działalność gospodarczą ponosi nie państwo a prywatne osoby i przedsiębiorstwa. Z drugiej zaś strony izby są kontynuacją wielowiekowej tradycji cechowej, skupiającej ludzi o podobnym zakresie działalności i odpowiedzialności za jej jakość.

Zadanie utworzenia izby było stawiane w kilku kolejnych uchwałach Krajowych Zjazdów Delegatów PZITB przed rokiem 1999. Były również propozycje prawnego przekazania uprawnień władczych nadawania licencji zawodowych istniejącym stowarzyszeniom.

Prawnicy sejmowi uznali jednak takie rozwiązanie za niemożliwe, gdyż ustawa o stowarzyszeniach określa dobrowolność przynależności, natomiast projekt ustawy o samorządzie zakładał obowiązkową przynależność do niego inżynierów uprawiających zawód zwany „regulowanym”.

Pojawił się również problem przynależności do izby samorządu zawodowego techników, którzy stanowią często podstawową kadrę na budowach, choć nie spełniają europejskich wymagań o wykształceniu akademickim.

Zgodnie z godną kontynuacji tradycją włączyliśmy do izby techników jako odpowiednią sekcję. Nie zrobili tego jednak architekci, pozostawiając uprawnienia do projektowania jedynie osobom po studiach, praktyce i egzaminie. Koncepcja ustawy o izbach spotkała się z krytyką również w resorcie. Ówczesny minister odpowiedzialny za powołanie samorządu zawodowego obawiał się, że izba jako korporacja ograniczy dostęp do zawodu dla młodzieży, a główny inspektor nadzoru budowlanego, w którego urzędzie był prowadzony rejestr uprawnień obawiał się decentralizacji i niespójnych danych.

Były również znane konfliktowe różnice stanowisk SARP i PZITB, na tle uprawnień do projektowania małych obiektów, w których działalność architektów i inżynierów jest konkurencyjna. Jednak w wyniku kompromisu władze wyraziły zgodę na opracowanie ustawy pod warunkiem wspólnej uzgodnionej treści przez prezesów SARP i PZITB. Tak więc w wyniku kompromisu tekst ustawy kilkakrotnie poprawiany, został uzgodniony dzięki współpracy SARP i PZITB, a w szczególności ich przewodniczących, którymi wówczas byli: kol. Kazimierz Ferenc jako prezes SARP i kol. Stanisław Kuś jako przewodniczący PZITB. Ten tekst mocno zmieniony przez prawników sejmowych został przekazany do Sejmu decyzją premiera Jerzego Buzka jako wniosek rządowy Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji Jerzego Kropiwnickiego. Po 3 kolejnych posiedzeniach podkomisji sejmowej, prowadzonej przez posła A. Chrzanowskiego, ustawa

o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budowlanych oraz urbanistów została przyjęta. Z tego czasu (14 września 2000 r.) pochodzi ważny tekst porozumienia o współpracy i współdziałaniu pomiędzy SARP i PZITB, którego fragment pozwolę sobie przytoczyć.

Dyscypliny, w jakich działają nasze stowarzyszenia mają wspólne pochodzenie. Twórca wybitnych dzieł w historii sztuki budowlanej nosił przez wiele stuleci tytuł architekta - budowniczego. Rozwój cywilizacji spowodował, że podzieliły się nasze specjalności i dzielą się nadal na coraz węższe i bardziej wyspecjalizowane. Dzieła materialne wymagają racjonalnej i bliskiej współpracy architekta, konstruktora i specjalistów z zakresu różnych instalacji [...].

Dalej porozumienie określa obszerny zakres współdziałania i możliwość rozszerzania samorządu zawodowego w przyszłości na organizacje, jakie będą tworzone z udziałem porozumiewających się stron. Dokument podpisany został przez Ryszarda Jankowskiego jako prezesa SARP i Stanisława Kusia jako przewodniczącego PZITB.

Rozszerzenie i pełna akceptacja samorządowej inicjatywy PZITB na znacznie szerszy zakres specjalności inżynierskich budownictwa wiąże się z przynależnością do Europejskiej Rady Inżynierów Budownictwa ECCE - European Council of Civil Engineers. Organizacja ta została powołana w 1985 r. jako jedna z wielu afiliowanych przez EEC - Europejską Radę Ekonomiczną.

Podstawowym zadaniem ECCE jest podnoszenie standardu zawodowego inżynierów budownictwa, zarówno w zakresie technicznym, jak i etycznym.

Współpraca międzynarodowa obejmuje kształcenie i praktykę zawodową, wzajemne uznawanie uprawnień, ochronę środowiska, badanie i rozwój, technologie informatyczne oraz problematykę etyki w przetargach publicznych.

PZITB zostało przyjęte do ECCE od października 1999 r. po akceptacji 25-punktowego kwestionariusza i deklaracji międzynarodowej współpracy w wymienionych 6 grupach roboczych. Podstawowa zasada, że w ECCE każdy kraj musi reprezentować jedna organizacja i odmowa przyjęcia zgłoszenia kolegów z SITKom spowodowały, że tylko solidarne wystąpienie 6 polskich stowarzyszeń spełnia europejskie warunki przynależności. Wynika to również z szerokiego znaczenia terminu „civil engineer”, który w USA obejmuje aż 24 specjalności w Izbie Bawarskiej 14, Brandenburskiej 6.

W języku polskim nazwa nie istnieje jako „inżynier cywilny” w odróżnieniu od „inżynierii wojaskowej”. Uznawali ją za swoją specjalność na przykład

→ Leonardo da Vinci i Felipe Bruneleschi, sławni architekci Renesansu.

Aktywne uczestniczenie w pracach ECCE dało możliwość poznania wszystkich systemów uprawnień i licencji zawodowych w Europie i pogłębienia treści naszej ustawy o samorządach zawodowych.

Komitet Organizacyjny Izby, powołany 18 czerwca 2000 r. przez Ministra Rozwoju Regionalnego Jerzego Kropiwnickiego, opracował wszystkie regulaminy i Statut Izby, doprowadził do wyboru 16 okręgowych Izb, oraz ostatecznie do Krajowego Zjazdu Delegatów Izb Okręgowych i wyboru władz krajowych. Komitet Organizacyjny Izby stał się więc realizatorem Ustawy i odpowiedzialnym za jej realizację w kraju.

Trzeba nadmienić, że już po zakończeniu wszystkich prac przygotowawczych do zorganizowania Krajowego Zjazdu Izby, pojawiły się różnego rodzaju „naciski” resortowe dotyczące organizacji Izby. Spotkały się one ze sceptycyzmem w odniesieniu do ich zasadności ze strony Komitetu Organizacyjnego. Wówczas wiceminister infrastruktury zdecydował o powołaniu zmienionego Komitetu Organizacyjnego.

Należy też dodać, że w okresie poprzedzającym Krajowy Zjazd został przygotowany przez stowarzyszenia naukowo-techniczne i Komitet Organizacyjny powołany przez ministra J. Kropiwnickiego tekst „Porozumienia w sprawie współdziałania stowarzyszeń naukowo-technicznych z Polską Izbą Inżynierów Budownictwa”.

To porozumienie zostało ostatecznie podpisane 26 sierpnia 2002 roku, po zmianie decyzją ministra przewodniczącego i części składu Komitetu Organizacyjnego Izby. Było ono ważnym dokumentem dotyczącym współdziałania samorządu zawodowego oraz stowarzyszeń naukowo-technicznych. Ten dokument został ostatnio zastąpiony podpisanym 15 sierpnia 2012 roku, a więc na 10-lecie Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa - „Porozumieniem w sprawie współdziałania stowarzyszeń naukowo-technicznych z Polską Izbą Inżynierów Budownictwa”.

Utworzenie we wrześniu 2012 r. nowego organizmu społecznego, skupiającego wówczas około 70 tysięcy osób na terenie całego kraju było zadaniem, które można określić jako gigantyczne. Tym bardziej, że zmieniła się również organizacja rządu.

Problematyka budownictwa znalazła się w Ministerstwie Infrastruktury, które również przejęło odpo-

wiedzialność wobec rządu i Parlamentu za doprowadzenie do pełnego zorganizowania okręgowej i krajowej struktury samorządu zawodowego.

Utworzona Polska Izba Inżynierów Budownictwa zetknęła się z koniecznością rozstrzygnięcia sprawy aspiracji do samodzielności byłych województw sprzed reformy administracyjnej.

Okręgowe Izby, zgodnie ze statutem są usytuowane w administracyjnej siedzibie wojewody. Jednak protesty zgłoszone ze strony środowiska w Gorzowie Wielkopolskim (siedziba wojewody lubuskiego) i Zielonej Góry (siedziba marszałka województwa) spowodowały, że zostały utworzone dwie izby okręgowe w tych miastach. Dopiero po kilku latach tę konwersację rozstrzygnięto tworząc jednak Lubuską Izbę Okręgową Inżynierów Budownictwa w Gorzowie Wielkopolskim.

Przewidując w Statucie Krajowej Rady izby zostało zapisane, że Okręgowe Izby mogą na obszarze swego działania utworzyć biura terenowe. Ta decyzja okazała się w pełni trafna i z pewnością służy usprawnieniu pracy samorządu zawodowego.

Jakie refleksje nasuwają się w ocenie 10-lecia?

- Izba stała się sprawnie działającym organizmem obejmującym 115 000 członków uprawiających 25 zawodów regulowanych i 9 specjalności. Dysponuje prawie 50 milionowym budżetem rocznym. Jest niewątpliwie największą organizacją wśród 16 grup zawodowych w Polsce.

Istotą jej istnienia jest przyznawanie uprawnień, licencji zawodowych, oraz odpowiedzialność za wysoki poziom wykonywanej przez członków działalności. Czy przy takiej liczbie jest to możliwe? Czy nie lepiej jest podzielić izbę choćby na tyle sekcji ile przewidywano przy jej tworzeniu?

- Nie jest właściwe likwidowanie izby samorządowej w ramach tzw. deregulacji. Argument o korporacyjnych ograniczeniach dostępu młodzieży do zawodu **nie znajduje uzasadnienia. Doświadczenie 10 lat wskazuje, że samorząd zawodowy nie stwarza żadnych realnych ograniczeń w dostępie do zawodu w zakresie budownictwa.**

- Pojawiły się propozycje aby nadzór autorski stał się towarem przetargowym na rynku. Jest to absolutny nonsens. Można ograniczać koszty lub nadmierne obciążenie rzeczywistych autorów, ale wtedy „zastępcę” muszą wskazać autorzy projektu.

- Izba została zorganizowana (jak wyżej) w wyniku działania stowarzyszeń zawodowych, a głównie PZITB. Nie jest właściwe stwarzanie konkurencyjności (np. w szkoleniach, czasopismach) między izbą, a elitarnym bo dobrowolnym stowarzyszeniem. One muszą występować jednomyślnie w sprawach zawodowych i finansowych. Zresztą zobowiązuje do tego porozumienie o współdziałaniu stowarzyszeń i Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa.

- Izba dofinansowuje różne konferencje naukowe lub szkoleniowe. Zwykle obsadza je również swoimi pracownikami jako formę nagrody za pracę lub wieloletnie zaangażowanie społeczne przy pracach izby. Czy nie byłoby słuszne za część z uzyskanych miejsc wysłać innych członków na podstawie konkursu lokalnego na koszt izby?

- Te propozycje, oczywiście dyskusyjne, mają za zadanie zbliżyć Izbę do swych członków. Nie brak przecież pesymistów którzy uważają nadal że Izba jest przerzuceniem części obciążenia finansowego przez państwo na zawód inżynierów.

- Dla wielu ubezpieczenie jest uciążliwym „kolcem w oku”, wymagając prawie 20% składki rocznej. Jest ono oczywiście prawnie niezbędne. Jednak ubezpieczenie nie pokryje pełnych kosztów praw-

dziwych awarii. Czy nie ma więc formy aby określone koszty ubezpieczenia będące tylko fragmentem szkody, otrzymywała, oceniała i wypłacała izba?

- Istnienie izby jest uzasadnione koniecznością zbliżenia praw rynku do określonego obywatela; czy nie można by stworzyć określonego funduszu pomocowego wykorzystywanego w szczególnych sytuacjach życiowych.

W poglądach założycieli izba jest pomocą i przyjacielem, a nie sformalizowanym biurem. Tylko jak to uzyskać we współczesnym świecie?

Literatura:

1. Kuś St., Nowakowski A. - Polskie Budownictwo w przededniu wejścia do Unii Europejskiej, Informator PZITB nr 1, Inżynieria i Budownictwo nr 1, 2/2000.
2. Kuś St. - O karierze zawodowej inżyniera budowlanego i jej uwarunkowaniach, PZITB nr 2-3, Inżynieria i Budownictwo nr 2, 3/2000.
3. Artykuły informacyjne pt. „Zapiski przewodniczącego PZITB”. „Informator PZITB” zamieszczany w „Inżynierii i Budownictwie” w latach 2000-2002.
4. Archiwum Zarządu Głównego PZITB 1999-2002, dostępne w Biurze ZG PZITB.

Nadzwyczajny Jubileuszowy Zjazd Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa

Zjazd, zwołany z okazji 10-lecia działalności naszego samorządu zawodowego odbył się 11 października 2012 r. na Zamku Królewskim w Warszawie.

Zjazd otworzył Andrzej Roch Dobrucki - prezes Krajowej Rady PIIB i powitał licznie przybyłych do Sali Wielkiej Zamku Królewskiego w Warszawie gości: posłów RP, przedstawicieli władz państwowych i samorządowych, delegacje zagranicznych organizacji budowlanych, przedstawicieli stowarzyszeń naukowo-technicznych i delegatów na Zjazdy Krajowe PIIB. W uroczystości udział wzięli m.in.: Bogdan Borusewicz - Marszałek Senatu RP, Olgierd Dziekoński - Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezydenta RP, Zbigniew Rynasiewicz - przewodniczący Komisji Infrastruktury Sejmu RP oraz Andrzej Adamczyk, Krzysztof Tchórzewski i Stanisław Żmijan - zastępcy przewodniczącego Ko-

Vadim Brodski i pierwsza skrzypaczka Królewskiej Orkiestry Symfonicznej

misji Infrastruktury Sejmu RP, Janusz Żbik i Piotr Styczeń - Podsekretarze Stanu w Ministerstwie Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej, Robert Dziwiński - Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego, Iwona Hickiewicz - Główny Inspektor Pracy, Stanisław Kuś - przewodniczący pierwszego Komitetu Organizacyjnego Izby Inżynierów Budownictwa oraz Zbigniew Grabowski - przewodniczący drugiego Komitetu Organizacyjnego Izby Inżynierów Budownictwa.

Po powitaniu zaproszonych gości Andrzej Roch Dobrucki, zaproponował, aby Zjazd prowadził prof. Zbigniew Kledyński - wiceprezes Krajowej Rady PIIB, który 10 lat temu, w dniach 28-29 września 2002 r., prowadził obrady I Zjazdu PIIB.

Andrzej Roch Dobrucki w swoim wystąpieniu stwierdził m.in., cyt.: „Powstanie samorządu zawodowego inżynierów budownictwa było i jest wiekopomnym wydarzeniem dla środowiska budowlanego oraz demokratycznego państwa polskiego. Została zrealizowana szczytna idea z końca lat 30. XX w. powołania samorządu zawodowego inżynierów budownictwa”. W dalszej części swego wystąpienia podsumował dotychczasowe osiągnięcia Izby: stworzenie struktur organizacyjnych, przejęcie od państwa niektórych zadań, jak np. nadawanie uprawnień budowlanych oraz tytułu rzeczoznawcy budowlanego czy uznawanie kwalifikacji cudzoziemców. Pożyteczne dla członków było przeprowadzenie wielu szkoleń zawodowych, a także podjęcie działań w celu uporządkowania ładu kompetencyjnego w strukturach wykonawstwa budowlanego. Dobre wyniki daje współpraca z uczelniami wyższymi, kształcącymi kadry dla budownictwa w zakresie opiniowania pro-

REZOLUCJA NADZWYCZAJNEGO JUBILEUSZOWEGO KRAJOWEGO ZJAZDU POLSKIEJ IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

Ustawowe powołanie w roku 2000 samorządu zawodowego inżynierów budownictwa było realizacją szczytnej idei z końca lat 30-tych XX wieku, podniesionej przez rząd III Rzeczypospolitej, i tworzyło ważny element demokratycznej, samorządowej struktury Państwa. W ten sposób doceniono profesjonalną odpowiedzialność inżyniera budownictwa za bezpieczeństwo budowli, ludzi i ich mienia oraz środowiska, społeczną wagę jego działalności oraz zdolność środowiska zawodowego do rzetelnej samooceny, potwierdzając tym samym rangę tego zawodu, jako zawodu zaufania publicznego.

Po dziesięciu latach działalności Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa Nadzwyczajny Jubileuszowy Krajowy Zjazd, zebrany w Warszawie w dniu 11 października 2012 roku, uroczystie potwierdza wobec społeczeństwa i własnego środowiska zawodowego fakt zorganizowania samorządu zawodowego inżynierów budownictwa i realizowania przezeń ustawowych obowiązków.

Zjazd wyraża podziękowanie członkom Krajowego Komitetu Organizacyjnego i okręgowych zespołów organizacyjnych, złożonych z przedstawicieli stowarzyszeń naukowo-technicznych - inicjatorów powołania samorządów zawodowych architektów, inżynierów budownictwa i urbanistów oraz aktywnym działaczom samorządu i wszystkim członkom organów Izby dotychczasowych kadencji za sprawne zbudowanie struktur organizacyjnych dla ponad 115 tysięcy członków oraz przejęcie i realizację zadań nałożonych na samorząd.

Zjazd w szczególności docenia wprowadzenie jednolitych w całej Polsce procedur egzaminowania na uprawnienia budowlane, integrujących środowisko zasad etyki zawodowej, ślubowania dla młodych inżynierów wstępujących licznie do Izby, a także różnorodność form podnoszenia kwalifikacji, działalność wydawniczą, egzekwowanie odpowiedzialności zawodowej i współpracę z uczelniami, w trosce o wysoki poziom kształcenia i przygotowania do zawodu kadr dla budownictwa.

Zjazd dziękuje wszystkim, którzy doceniając społeczną rolę samorządu wspierali go starając się o stabilizację warunków działania Izby i rzetelny jej obraz w odbiorze społecznym.

Zjazd, wyrażając satysfakcję z dotychczasowych osiągnięć Izby, dostrzega konieczność nieustannego doskonalenia działalności samorządu zawodowego. W tym zakresie najwięcej mogą i chcą zrobić sami inżynierowie budownictwa, liczący na życzliwość władz państwowych i milionów obywateli - odbiorców i recenzentów ich codziennego trudu w projektowaniu, budowie i utrzymaniu obiektów budowlanych - narodowego majątku Polaków.

Zjazd wyraża przekonanie, że Polska Izba Inżynierów Budownictwa dobrze służy społeczeństwu i przyczynia się do wzrostu prestiżu zawodu inżyniera budownictwa.

Zjazd wzywa wszystkich członków samorządu zawodowego inżynierów budownictwa do twórczego i odpowiedzialnego uprawiania zawodu dla dobra Polski i Polaków.

Delegaci zgromadzeni na
Nadzwyczajnym Jubileuszowym Krajowym Zjeździe
Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa

Warszawa, dnia 11 października 2012r.

Przewodniczący Zjazdu Prof. Zbigniew Kledyński dziękuje artystom za występ (na pierwszym planie obok - Bogdan Kięrsza)

gramów nauczania. PIIB nawiązała współpracę ze swoimi odpowiednikami w państwach Unii Europejskiej i Stanach Zjednoczonych.

Obszerne informacje na temat Zjazdu, wystąpienia gości, teksty listów gratulacyjnych, wykazy wręczonych odznaczeń itp. możecie Państwo znaleźć na stronie internetowej PIIB lub w listopadowym numerze „Inżyniera Budownictwa”.

Na koniec obrad Zjazdu zgromadzeni delegaci przyjęli przez aklamację Rezolucję, której pełny tekst publikujemy na poprzedniej stronie.

W części artystycznej Zjazd uświetniła Królewska Orkiestra Symfoniczna (grupa muzyków próbująca nawiązać do tradycji sprzed 200 lat, kiedy taka orkiestra funkcjonowała przy pałacu w Wilanowie). Niestety Królewskiego Miasta Warszawy, nie stać na taką orkiestrę i póki co muzycy muszą się organizować własnym sumptem. Prawdziwą gratką były występy solistów: Vadima Brodskiego i Bogdana Kierejszy.

Podkarpacką Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa na Zjeździe reprezentowało 4 delegatów: Grzegorz Bajorek, Zbigniew Detyna, Leszek Kaczmarczyk i Ryszard Pabian.

Leszek Kaczmarczyk

Przemawia Bogdan Borusewicz

Od lewej w pierwszym rzędzie: Zbigniew Rynasiewicz, Andrzej Roch Dobrucki, Bogdan Borusewicz, Zbigniew Grabowski, Olgierd Dziekoński, Stanisław Kuś

Ryszard Owsiany

Relacja ze spotkania informacyjno-integracyjnego członków PDK OIIB z terenu Powiatu Bieszczadzkiego i Leskiego, które odbyło się 21 września 2012 r.

Czas na robotę i świętowanie

Popularne powiedzenie „do trzech razy sztuka” w zakresie tradycyjnego choć do niedawna zapomnianego świętowania „Dnia Budowlanych” zakończyło się we wrześniu 2011 roku w Lesku postanowieniem „teraz czas na Ustrzyki Dolne”.

IV Biesiada Święta Budowlanych „Bieszczadzka Wiecha” tym razem mocno zmobilizowała środowisko budowlane z Leska i Ustrzyk Dolnych. Organizacji biesiady podjął się Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego wspólnie z Kierownikiem Wydziału Architektury z Ustrzyk Dolnych, czyli panowie Jan Demko i Waldemar Wójcik. Przy organizacji współdziałał także Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego z Leska pan Dariusz Kapinos oraz organizator poprzednich biesiad Ryszard Owsiany, także z Leska.

Nieodzowną okazała się pomoc materialna od sponsorów, tzn. firm budowlanych z Leska i Ustrzyk Dolnych oraz z Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w Rzeszowie. Spotkanie integracyjne leskich i bieszczadzkich budowlanych sponsorowali jak dotychczas: Starostwo Powiatowe Ustrzyki Dolne i Lesko oraz Burmistrzowie Ustrzyk Dolnych i Leska.

Firmy sponsorujące z powiatu leskiego to:

- Przedsiębiorstwo Budowlane „Orlef” - Jerzy Orlef z Leska,
- Firma Sprzętowo-Transportowa „Intra-sprzęt” Indyk Mieczysław z Leska,
- Przedsiębiorstwo-Produkcyjno-Handlowo-Uslugowe „Darjan” Jan Giefert z Hoczwi.

Firmy sponsorujące z Ustrzyk Dolnych to:

- Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „Domkros” - właściciel Szukalski Ryszard,

- Spółka z o.o. „Transmitel” - Prezes Adam Łukaszyk,
- Przedsiębiorstwo Budownictwa Drogowego „Bieszczady” Prezes Janusz Saran.

W spotkaniu udział wzięli gospodarze miasta i powiatu, tj. Burmistrz Pan Henryk Sułuja i Wicestarosta Pan Zygmunt Krasowski.

Pani Burmistrz z Leska Barbara Jankiewicz, inżynier budownictwa drogowego, w imieniu władz Leska wręczyła wyróżnienia, za wkład pracy indywidualnej oraz długoletnią działalność na rzecz środowiska regionalnego, panom: Janowi Demko, Dariuszowi Kapinosowi i Ryszardowi Owsianemu. Przewodniczący Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w Rzeszowie pan Zbigniew Detyna wręczył podziękowanie panu Januszowi Orłowskiemu i Janowi Demko za aktywną pracę na rzecz środowiska zawodowego zwłaszcza, że pan Janusz Orłowski jest członkiem Rady Okręgowej Izby i dobrze reprezentuje kadrę techniczną budownictwa obu powiatów. Starosta Leski, którego reprezentował pan Andrzej Orłowski oraz pani Burmistrz Barbara Jankiewicz wręczyli dyplomy gratulacyjne i drobne upominki osobom wyróżniającym się długoletnią, wzorową pracą zawodową, a otrzymali je:

- Ryszard Owsiany, za 50 lat z budownictwem,
- Jan Giefert, za szczególne osiągnięcia przy wprowadzaniu nowoczesnych metod, technologii i rozwiązań w budownictwie,
- Adrian Podstawski - młody budowlaniec, za trafny wybór zawodu oraz sprawne sprawowanie funkcji technicznych,
- Marian Bechta - młody budowlaniec, za trafny wybór zawodu i osiągnięcia w zakresie rozwiązań technicznych,
- Krzysztof Barański - młody początkujący inżynier projektant, za sprawne zorganizowanie własnego miejsca pracy oraz świadczenie usług na rzecz regionalnych inwestorów.

Fot. Dariusz Kapinos

Od lewej na pierwszym planie: Zbigniew Detyna, Barbara Jankiewicz, Henryk Sułuja, na drugim planie Jan Demko

Andrzej Orłowski gratuluje Ryszardowi Owsianemu

Gratulacje przekazuje Zygmunt Krasowski

Uczestnicy spotkania informacyjno-integracyjnego członków PDK OIIB z terenu Powiatu Bieszczadzkiego i Leskiego

Władze Ustrzyk Dolnych wręczyły i uhonorowały wyróżnieniami i nagrodami rzeczowymi następujące osoby za podobne dokonania, tj.: Adama Ostrowskiego, Emilię Szydełko, Piotra Korczaka, Łukasza Hawrylika, Stanisława Toporowskiego.

Specjalne wyróżnienie przyznane po raz pierwszy - za unikalne i niezwykle zdolności, dużą wiedzę i doświadczenie praktyczne, nadzwyczajny bo obecnie rzadki kunszt w zakresie zanikających rzemiosł budowlanych - otrzymały 2 osoby (po 1 z każdego powiatu). Z Leska wyróżnienie specjalne otrzymał pan Jan Pączka blacharz-mistrz w zawodzie z ponad 40-letnią praktyką, a z Ustrzyk Dolnych pan Mirosław Kowalczyk. Z uwagi na nieobecność pana Jana Pączki nagroda specjalna zostanie wręczona w sposób uroczysty na Sesji Rady Miejskiej w Lesku, w obecności radnych i mieszkańców miasta i gminy.

Najważniejszym elementem spotkania było wręczenie statuetek i poświadczeń Połączonej Kapituły Nagrody Regionalnej „Bieszczadzkiej Wiechy” za „utrzymywanie w sposób wzorowy i długotrwały czołowego miejsca w ostrej konkurencji rynkowej w zakresie poziomu wiedzy, doświadczenia, innowacji, sprawności świadczenia usług i produkcji budowlanej w przestrzeni publiczno-terytorialnej”. Otrzymali je:

- Przedsiębiorstwo Budowlane „Orlef” z Leska - reprezentowane przez Prezesa Jerzego Orlefa,
- Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „Dankros” z Ustianowej Górnej - reprezentowane przez Prezesa Ryszarda Szukalskiego.

Ponad 50 uczestników spotkania oraz zaproszeni goście dzięki uprzejmości p. Piotra Korczaka prezesa „Arlamów S.A.” zwiedzili, jak na regionalne warunki dużą budowlę tj.: „Wschodnio-Europejskie Centrum Kongresowo-Sportowe” w Arłamowie. Kompleks obiektów szkoleniowo-wypoczynkowo-sportowych wraz z lotniskiem i zapleczem sfinansowany został ze środków Unii Europejskiej. Władze Ustrzyk Dolnych usilnie starają się o dodatkowe środki na remont asfaltowej drogi powiatowej z Jureczkowej do Arłamowa. Dla ścisłości należy dodać, że w spotkaniu uczestniczyło 3 inżynierów budownictwa z regionu Borysławia i Drohobycza na Ukrainie oraz Prezes Podkarpackiej Izby Gospodarczej oraz koledzy inżynierowie z Sanoka i Przemyśla.

Budowa Wschodnio-Europejskiego Centrum Kongresowo-Sportowego w Arłamowie

Jerzy Madera

Spotkanie informacyjno-integracyjne członków naszej Izby z terenu Powiatu Przemyskiego

W piątek 26 października 2012 r. odbyło się spotkanie informacyjno-integracyjne członków Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa z powiatu przemyskiego.

Dzięki mobilizującym działaniom przewodniczącego naszej Izby, podjęliśmy się zorganizowania spotkania członków Izby z miasta Przemyśla i powiatu przemyskiego. My, to znaczy Witold Dobosiewicz, Marian Zabawski i autor artykułu Jerzy Madera. Mieliśmy zamiar zorganizować spotkanie wcześniej, ale Mistrzostwa Europy w piłce nożnej, później Igrzyska Olimpijskie i przeszkody natury osobiste spowodowały, że do spotkania doszło dopiero 26 października br.

Pierwsze kilka dni po ukazaniu się ogłoszenia informującego o spotkaniu nie napawały nas optymizmem, ponieważ zgłosiło się tylko kilka osób. Jednak później było ich coraz więcej i w dniu spotkania mieliśmy obawy, czy zamówiony lokal pomieści wszystkich. Jednak obyło się bez dostawek i wszyscy chętni, a było ich około 60 osób, pomieścili się bez kłopotu.

Spotkanie było podzielone na dwa etapy. W pierwszym, zwiedzaliśmy będącą na ukończeniu, a nawet w przededniu oddania, drogę obwodową

północno-wschodnią miasta Przemyśla. Mieliśmy obawy czy zamówiona ładna pogoda nie spleta nam figla, ale wszystko przebiegło zgodnie z planem.

Obwodnicę zwiedzaliśmy autobusem, objeżdżając ją w różnych kierunkach i zatrzymując się przy ciekawszych obiektach. Na jej trasie znajduje się ciekawy obiekt inżynierski, czyli most przez rzekę San, przechodzący w wiadukt nad linią kolejową i ulicą o łącznej długości ok. 500 m.

W trakcie zwiedzania, Inwestor, Dyr. Zarządu Dróg Miejskich w Przemyśle, Pan Jacek Cielecki, członek naszej Izby, bardzo fachowo i barwnie informował nas o budowie, jej kosztach i parametrach technicznych oraz obiektach, które zostały wykonane podczas budowy.

Od lewej: Andrzej Maksym, Ewa Jagiełło, Wojciech Błachowicz, Jan Pączek, Alicja Strojny, Zbigniew Detyna

W zwiedzaniu tego ciekawego zadania inżynierskiego wzięło udział około 30 osób.

W drugim etapie spotkania uczestniczyli zaproszeni goście, Starosta Przemyski P. Jan Pączek, Z-ca Prezydenta Przemyśla - Wojciech Błachowicz, członek naszej Izby, Dyrektor Wydziału Infrastruktury w Urzędzie Wojewódzkim w Rzeszowie - Andrzej Maksym - członek naszej Izby, Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego dla Miasta Przemyśla - Ewa Jagiełło, Naczelnik Wydziału Budownictwa i Gospodarki Przestrzennej - Alicja Strojny, Dyrektor Zarządu Dróg Miejskich w Przemyśle - Jacek Cielecki oraz oczywiście sponsor

Uczestnicy spotkania integracyjnego w Przemyśle

Współorganizator spotkania w Przemyślu Marian Zabawski

Na pierwszym planie współorganizator spotkania Witold Dobosiewicz

i współorganizator, Przewodniczący Rady naszej Izby - Zbigniew Detyna, któremu towarzyszyły bardzo sympatyczne panie z biura izby: Anna Paja i Monika Rogowska.

Po krótkim słowie wstępnym i powitaniu, głos zabrał Przewodniczący Rady PDK OIIB, który przedstawił Izbę, jej zadania, plany i zamierzenia. Wystąpienie było bardzo pouczające, ponieważ nie wszyscy są świadomi, w jakim celu Izby zostały powołane. Dużo miejsca poświęcono zmianom, jakie są przygotowywane przez Ministra Sprawiedliwości w związku z deregulacją w zawodach regulowanych w sektorze budownictwa. Głos zabierali jeszcze również Starosta Przemyśki, Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego dla Miasta Przemyśla, Naczelnik Wydziału Budownictwa i Gospodarki Przestrzennej, którzy życzyli nam udanego spotkania.

Z-ca Prezydenta Przemyśla mówił o sytuacji inwestycyjnej w mieście i zamierzeniach inwestycyjnych na przyszły rok. Po wręczeniu przez Przewodniczącego upominków dla zaproszonych gości oraz znaczków naszej Izby dla wszystkich uczestników, rozpoczęła się część nieoficjalna spotkania, którą bardzo sympatycznie i z dużym profesjonalizmem umilał nam zespół wokalny-taneczny.

Podczas spotkania nawiązano nowe i reaktywowano stare znajomości. Wspominanie i rozmowy kularowe trwały do późnych godzin.

Na zakończenie spotkania kol. Witek Dobosiewicz i Boguś Zięba dali niezwykle koncert gitarowy, czym porwali uczestników do wspólnego śpiewania.

Obiecali, że na następne spotkanie przygotują program na dwie gitary. Zainteresowanie następnym spotkaniem było duże i mamy nadzieję, że spotkamy się jeszcze nie jeden raz.

Dyskusje integracyjne podczas spotkania w Przemyślu

Występ zespołu wokalny-tanecznego

Wojciech Dyląg

PIP OIP w Rzeszowie

Wyjścia prywatne

PAŃSTWOWA
INSPEKCJA
PRACY

Udzielanie pracownikom przez pracodawców zwolnień z części dnia pracy w celu załatwienia spraw prywatnych nie jest uregulowana przepisami Kodeksu pracy. Decyzja w tym zakresie należy więc do pracodawcy, niemniej jednak powinien mieć on na względzie w tym zakresie wyrażoną w K.p. zasadę współżycia społecznego. W moim uznaniu, czas nieobecności w pracy pracownika, w związku z załatwianiem spraw prywatnych (np. wizyta u lekarza), nie będzie się wliczał do czasu pracy, gdyż podczas załatwiania tychże spraw pracownik nie pozostaje w dyspozycji pracodawcy. Dlatego też udzielając pracownikowi zwolnienia pracodawca może zastrzec, że warunkiem zachowania pełnego wynagrodzenia będzie odpracowanie czasu nieobecności - w taki jednak sposób, aby praca ta nie prowadziła do przekroczenia obowiązujących pracownika norm czasu pracy. W przeciwnym razie czas zwolnienia będzie traktowany jako czas nieobecności usprawiedliwionej, ale niepłatnej.

„Zgodnie z art. 151 § 1 K.p. praca wykonywana ponad obowiązujące pracownika normy czasu pracy, a także praca wykonywana ponad przedłużony dobowy wymiar czasu pracy, wynikający z obowiązującego pracownika systemu i rozkładu czasu pracy, stanowi pracę w godzinach nadliczbowych. Jeśli więc w przypadku „odpracowywania godzin wyjść w celach prywatnych” zostanie np. przekroczona dobową normą czasu pracy - wystąpią godziny nadliczbowe. Z chwilą powstania tych godzin nadliczbowych pracownik nabędzie prawo do opłacenia tych godzin, oprócz normalnego wynagrodzenia, stosownym dodatkiem.

W tym miejscu należy zaznaczyć, iż zgodnie z art. 80 K.p. wynagrodzenie przysługuje za pracę wykonaną, a za czas jej niewykonywania pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia tylko wówczas, gdy przepisy prawa pracy tak stanowią. Zasadą jest zatem, że pracownik opuszczający w ciągu dnia miejsce pracy w celach prywatnych za okres tej „przerwy w pracy” nie nabywa prawa do wynagrodzenia. Nie ma jednak przeszkód, aby zakładowe źródła prawa pracy przewidywały prawo do wynagrodzenia za czas takiej przerwy. Postanowienia te, jako korzystniejsze dla pracowników od regulacji z art. 80 K.p. będą zgodne z prawem (art. 9 § 2 K.p.). Takiego charakteru będą jednak miały ewentualne zapisy wewnętrzzakładowych źródeł prawa pracy przewidujące, że praca świadczona w ramach „odpracowywania godzin wyjść w celach prywatnych” nie stanowi pracy w godzinach nadliczbowych.”

W świetle powołanego powyżej stanowiska Głównego Inspektora Pracy - nr GPP-459-4560-80-1/10/PE/RP, przy odpracowywaniu prywatnych wyjść pracowników występują nadgodziny, jeśli czas pracy danego pracownika przekracza normy czasu pracy albo przedłużony dobowy wymiar czasu pracy, wynikający z obowiązującego pracownika systemu i rozkładu czasu pracy.

Utrata zaufania do pracownika jako powód wypowiedzenia

Zgodnie z art. 30 ustawy z dnia 26.06.1974 r. - Kodeksu pracy (Dz.U. 1998, Nr 21, poz. 94 ze zm.), jednym ze sposobów rozwiązania umowy o pracę jest złożenie oświadczenia jednej ze stron z zachowaniem okresu wypowiedzenia (rozwiązanie umowy o pracę za wypowiedzeniem). Oświadczenie każdej ze stron o wypowiedzeniu lub rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia powinno nastąpić na piśmie. W oświadczeniu pracodawcy o wypowiedzeniu umowy o pracę zawartej na czas nie określony lub o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia **powinna być wskazana przyczyna uzasadniająca wypowiedzenie lub rozwiązanie umowy.**

Wskazana przyczyna musi być konkretna i rzeczywista. Wymóg konkretności oznacza, że nie wystarczy ogólnikowy zwrot, np. utrata zaufania do pracownika, jeżeli nie jest połączony z wykazaniem konkretnych okoliczności, które taki ogólny wniosek uzasadniają (zob. uchwałę SN z 27.6.1985 r., III PZP 10/85, OSNC Nr 11/1985, poz. 164, oraz wyrok SN z 14.5.1999 r., I PKN 47/99, OSNP Nr 14/2000, poz. 548). Nie mniej jednak **przyczyna wypowiedzenia nie musi mieć szczególnej wagi, gdyż wypowiedzenie umowy o pracę jest zwykłym sposobem rozwiązania stosunku pracy** (zob. wyrok SN z 4.12.1997 r., I PKN 419/97, OSNP Nr 20/1998, poz. 598).

Często zdarza się, że pracodawcy jako powód wskazują utratę zaufania do pracownika. Aby jednak wypowiedzenie z powołaniem na taką podstawę było ważne, muszą zostać spełnione określone warunki.

Utrata zaufania może mieć podłoże irracjonalne bądź też mieć swoją podstawę w obiektywnie istniejących faktach. Jeżeli przyczyną wypowiedzenia umowy o pracę jest utrata zaufania, to musi mieć oparcie w faktach, a więc wynikać z przesłanek natury obiektywnej i racjonalnej, nie zaś być rezultatem arbitralnych ocen lub subiektywnych uprzedzeń (zob. wyrok SN z 25.11.1997 r., I PKN 385/97, OSNP Nr 18/1998, poz. 538, oraz wyrok SN z 5.3.1999 r., I PKN 623/98, OSNP Nr 9/2000, poz. 353). To też to **nie stwierdzenie braku zaufania, ale jedynie powody, dla których to nastąpiło, będą mogły stanowić podstawę rozwiązania stosunku pracy.** Niekiedy przyjmuje się jednak, że wskazanie w piśmie wypowiadającym umowę o pracę utraty zaufania pracodawcy do pracownika wystarczająco konkretyzuje tę przyczynę w kontekście znanych pracownikowi zarzutów postawionych mu wcześniej przez pracodawcę (zob. postanowienie SN z 26.3.1998 r., I PKN 565/97, OSNP Nr 5/1999, poz. 165).

Mając na uwadze, iż utrata zaufania może być spowodowana zachowaniem pracownika, wypowiedzenie złożone przez pracodawcę przybiera formę „z winy pracownika”. W związku z czym, nie ma zastosowania ustawa o z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników, gdyż zgodnie z art. 1 tejże ustawy, **ma ona zastosowanie w sytuacji rozwiązywania stosunku pracy z przyczyn niedotyczących pracowników.** Toteż przewidziana w tej ustawie odprawa nie przysługuje.

Budownictwo zero- lub prawie zero-energetyczne

mgr inż. Jerzy Żurawski
(Dolnośląska Agencja
Energii i Środowiska)

Najbliższe lata będą przebiegać pod znakiem poprawy efektywności energetycznej, która obejmie również budownictwo. Znanie są już przyszłe plany UE w zakresie zastrzania wymagań stawianych nowoprojektowanym budynkom. Z ogromnym przekonaniem polscy politycy informują społeczeństwo o przyszłych zamierzeniach legislacyjnych w zakresie budownictwa, upatrując w nowych ideach idealne rozwiązanie dla Polski. Czy rzeczywiście pomysły przygotowane przez UE są dla Polski idealnym rozwiązaniem? Czy jesteśmy do nowych idei budowy budynków bliskich zeru energetycznemu przygotowani? Czy nas będzie na to stać?

Zdaniem ekspertów UE budynki odpowiadają za 40% łącznego zużycia energii. W Polsce budynki charakteryzują się niezadowalającą efektywnością energetyczną a zużycie energii do funkcjonowania budynków zgodnie z jego przeznaczeniem jest stosunkowo duże (tabela 1). Przyczyn jest wiele. Aktualnie budowane w wielu wypadkach charakteryzują się również niezadowalającą jakością energetyczną. W ramach UE planowane jest zastrzanie wymagań prawnych tak, że od 2019 nowe budynki będą charakteryzować się niemal zerowym zużyciem energii. Czy tak się stanie?

W rezolucji z dnia 31 stycznia 2008 r. Parlament Europejski wezwał kraje członkowskie do wzmocnienia przepisów dyrektywy 2002/91/WE [1]. Ponadto w rezo-

lucji z dnia 3 lutego 2009 r. w wezwano do osiągnięcia 20% poprawy efektywności energetycznej. W decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 406/2009/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. państwa członkowskie powinny podjąć wysiłki zmierzające do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych, dla których realizacja efektywności energetycznej w sektorze budowlanym będzie miała istotne znaczenie. Dodatkowo Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych [3] stwarza warunki dla wspierania efektywności energetycznej w kontekście wiążącego celu w zakresie energii ze źródeł odnawialnych, Udział OZE ma do 2020 r stanowić 20% łącznego zużycia energii w krajach UE.

Jakość energetyczna nowych budynków

Budynki mają wpływ na długoterminowe zużycie energii. Polskie Prawo budowlane [4] wymaga aby nowe budynki były projektowane i wykonywane zapewniając odpowiednią charakterystykę energetyczną oraz racjonalizację zużycia energii. Szczegółowe wymagania prawne dotyczące nowoprojektowanych budynków zawarto w Warunkach technicznych [5]. Na podstawie doświadczeń zdobytych podczas weryfikacji dokumentacji projektowej można stwierdzić, że aktualnie

Tabela 1. Szacunkowa ocena energochłonności polskich zasobów mieszkaniowych.

Rok budowy	ilość budynków	EU energia użytkowa na c.o.	EU energia użytkowa na c.o.		η c.o.		EK na c.o.		EU na c.w.u.	η c.w.u.	EK na c.w.u.	EK energia końcowa na c.o. i c.w.u.	
		Obliczeniowe	rzeczywiste		od - do								
		[kWh/m2a]	[kWh/m2a]		[%]		[kWh/m2a]		[kWh/m2a]	[%]	[kWh/m2a]	[kWh/m2a]	
do 1918	8,4	300-350	220	380	35	50	518	894	35	36%	97,22	615	991
1918-1944	16,6	300-350	220	380	35	65	440	760	35	45%	77,78	518	838
1945-1970	27,9	220-280	180	400	40	75	313	696	35	47%	74,47	388	770
1971-1988	30,3	160-220	160	360	55	80	237	533	35	50%	70	307	603
1989-2002	14,2	90-150	110	150	65	85	147	200	35	52%	67,31	214	267
2002-2008	2,56	90-150	110	150	75	88	135	184	35	55%	63,64	199	248
po 2009	0,04	100-160	130	200	86%	93%	145	234	35	62%	56,56	160	290
Razem [%]	100	średnio	223 kWh/m2a		65,60%		387 kWh/m2a			50%	średnio	459 kWh/m2a	

→ projektowane budynki bardzo często nie spełniają minimalnych wymagań. Z tego powodu nowoprojektowane budynki charakteryzują się niezadowalającą jakością energetyczną. Przyczyn jest wiele. Do najważniejszych należą:

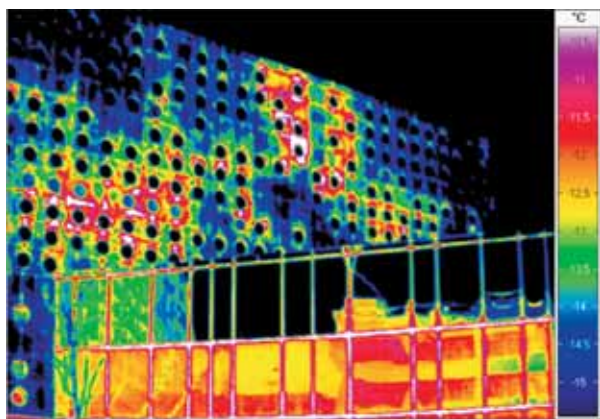
Błędy oraz niespójności prawne. Z tego powodu aktualnie projektowanie budynki charakteryzują się ok. 5% zwiększonym zużyciem energii;

Wadliwa interpretacja prawa budowlanego. Obiegowa wadliwa interpretację Prawa budowlanego doprowadziła do pomijania wpływu mostków cieplnych na jakość energetyczną przegród budowlanych, co ma wpływ zwiększone zużycie energii w nowych budynkach o 5-15%;

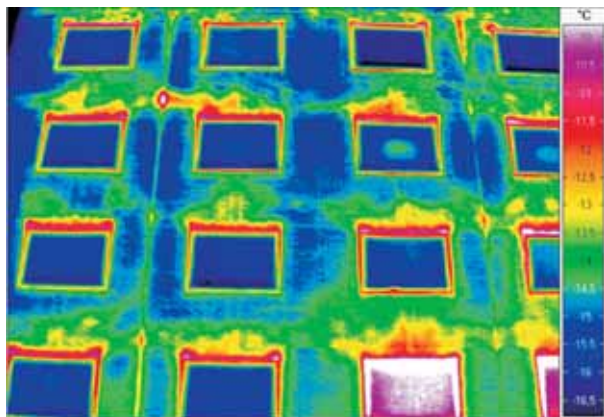
Błędy projektowe. Ze względu na błędy projektowe zapotrzebowanie na energię w nowoprojektowanych budynkach często jest większe o 5 do 10%;

Błędy wykonawcze. Brak niezbędnej wiedzy po stronie wykonawstwa oraz nadzoru inwestorskiego bardzo często ma wpływ na zwiększenie energochłonności budynków, który szacuje się na zwiększone zużycie energii 5-15%;

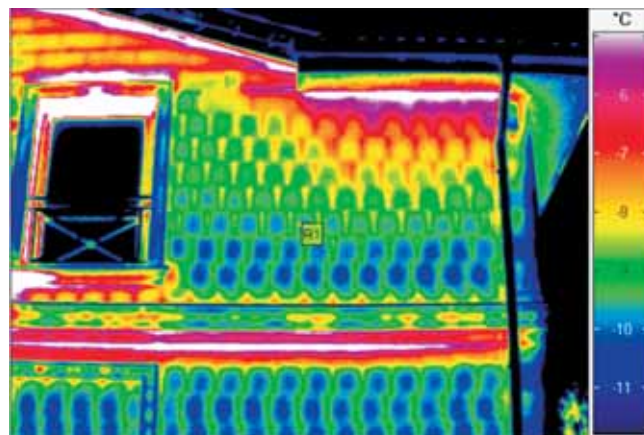
Deklarowane nieprawdziwe parametry materiałów i urządzeń. Zaobserwowano, że deklarowane i rzeczywiste parametry różnią się w istotny sposób. Ze względu na rozbieżności pomiędzy deklarowanymi a rzeczywistymi parametrami materiałów, urządzeń i technologii wskaźnikami efektywności energetycznej elementów mających wpływ na efektywność energetyczną oraz na końcowe zużycie energii.

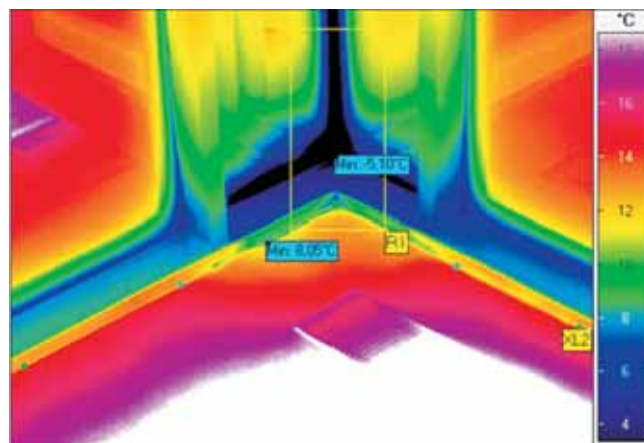
Termogram 1. Widok wad wykonawczych i materiałowych mający istotny wpływ na izolacyjność termiczną przegrody

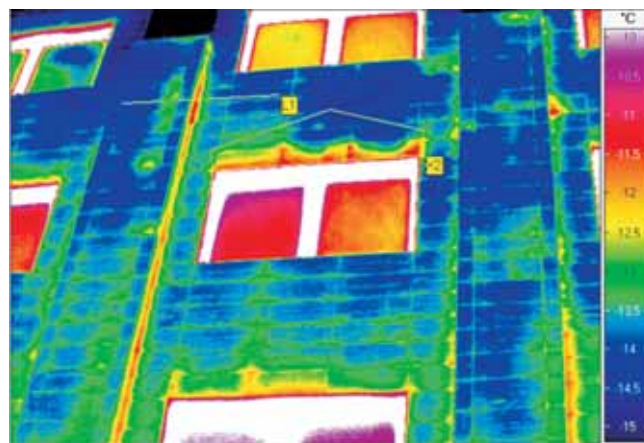
Termogram 2. Na termogramie zobrazowano błędy wykonawcze.

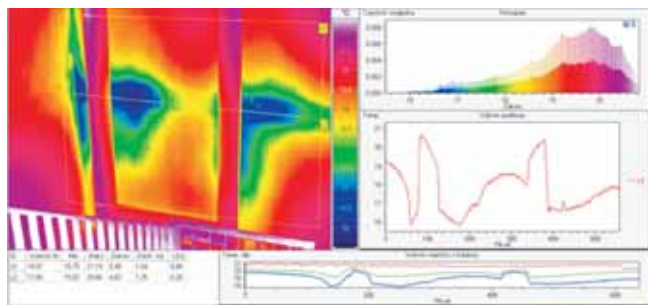
Termogram 3. Na termogramie zobrazowano wady systemowe ściany jednowarstwowej z międzypustakową przestrzenią powietrzną. Szacunkowy współczynnik przenikania ciepła wynosi 0,7-0,8 W/m²K, projektowana przegroda powinna charakteryzować się $U=0,31$ W/m²K.

Termogram 4. Błąd projektowy, zarejestrowania podczas pomiarów termowizyjnych temperatura minimalna na wewnętrznej powierzchni przegrody przezroczystej (w polu R1) wynosi -5,1°C, przy zewnętrznej temperaturze -10,2°C.

Termogram 5. Elewacja kamienna, na termogramie zarejestrowano wady projektowe (pominięcie wpływu mostków punktowych na izolacyjność przegrody) oraz wad wykonawczych.

Termogram 6. Widok termicznych osłabień punktowych wywołanych przez łączniki stalowe konstrukcji wsporczej elewacyjnych płyt kamiennych.

Zazwyczaj nowe budynki charakteryzują się 10% a nawet o 20% pogorszoną jakością energetyczną w stosunku do aktualnie obowiązujących wymagań prawnych. Czasami, choć rzadziej błędy i wady nakładają się, wówczas nowe budynki charakteryzują nawet o 50% zwiększoną energochłonnością. Taka sytuacja nie powinna zaistnieć. Pomimo obowiązującego Prawa budowlanego, nadzór budowlany a także Rząd Polski nie specjalnie koncentruje się na istniejącej sytuacji na rynku nowowznoszonych budynków, koncentrując się na zagadnieniach marketingowych i przyszłych ideach. Oczywiście należy myśleć o przyszłości, jednak należy też pamiętać, że dziś budowane budynki w tej sytuacji będą wymagały w krótkim czasie termomodernizacji.

Polski klimat

Klimat Polski należy do chłodniejszych w porównaniu z innymi krajami UE (wykres 1). Warunki klimatyczne mają istotny wpływ na zużycie energii. Jakość klimatu można opisać za pomocą wskaźnika S_{dH} - ilość stopniogrzewczych. Obliczenie stopniogrzewczych można wykonać zgodnie ze wzorem:

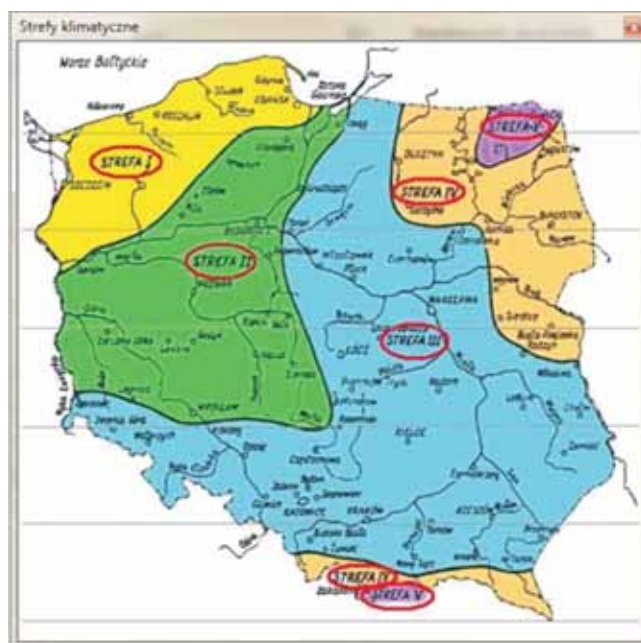
$$S_d = \sum_{m=1}^{L_g} [t_{wo} - t_e(m)] L_d(m), [\text{dzień} \cdot \text{K/rok}]$$

gdzie:

t_{wo} - obliczeniowa temperatura powietrza wewnętrznego, określona zgodnie z Polską Normą dotyczącą temperatur ogrzewanych pomieszczeń w budynkach, °C
 $t_e(m)$ - średnia wieloletnia temperatura miesiąca m , a w przypadku stropów nad nieogrzewanymi piwnicami lub pod nie ogrzewanymi poddaszami - temperatura wynikająca z obliczeń bilansu cieplnego budynku, °C,
 $L_d(m)$ - liczba dni ogrzewania w miesiącu m , przyjęta zgodnie z danymi klimatycznymi i charakterystyką budynku dla danej lokalizacji.

L_g - liczba miesięcy ogrzewania w sezonie grzewczym,

Terytorium Polski jest podzielone na pięć stref klimatycznych, w których znajduje się 61 stacji meteorologicznych. Dla każdej stacji określone zostały dane klimatyczne tj.: nasłonecznienie oraz średnie miesięczne temperatury zewnętrzne, wilgotność...

Rysunek 1. Mapa stref klimatycznych Polski.

Wykres 1. Klimat Polski na tle innych krajów UE.

Tabela 2. Sezon i stopniogrzewczy

m-c	t_e [°C]	t_w [°C]	L_d [dni]	S_{dH} [stopniogrzewczy]
styczeń	-1,3	20	31	660,7
luty	-1,4	20	28	599,9
marzec	2,9	20	31	529,8
kwiecień	7,1	20	30	387,6
maj	12,4	20	10,1	76,8
czerwiec	15,6	20	0	0
lipiec	17	20	0	0
sierpień	16,6	20	0	0
wrzesień	12,8	20	7,1	50,9
październik	8,1	20	31	370,4
listopad	2,9	20	30	512,6
grudzień	-0,2	20	31	627,4
Σ	7,71		229,2	3816,2

Tabela 3. Średnie wartości stopniogrzewczy dla różnych stref klimatycznych.

strefa	strefa I	strefa II	strefa III	strefa IV	strefa V	średnia dla Polski
Średnia wartość S_{dH}	3238	3681	3879	4076	5032	3816

→ Porównanie klimatu różnych krajów UE nasuwa interesujące spostrzeżenia. Proponowane Polskim inwestorom różne energooszczędne filozofie wznoszenia budynków ze względu na różnice klimatyczne, mogą wymagać daleko idących modyfikacji. Zmiany te przed ich wprowadzeniem powinny być poddane szczegółowym wielokryterialnym analizom. Dotyczy to szczególnie budynków o radykalnie niskim zapotrzebowaniu na ciepło, dla których proponowane szczegółowe wymagania w mają istotny wpływ również na konstrukcyjne, sposób eksploatacji oraz obsługi. Zagadnienia te niestety nie należą do omawia a proponowane rozwiązania nie są dostosowane do polskich warunków klimatycznych. Zagadnienia te są niezwykle istotne ze względu na trwałość i bezpieczeństwo użytkowania obiektu. Jak się okazuje koszty usuwania błędnie podjętych decyzji są duże i spadają na inwestora często publicznego.

Zakładając długi cykl „życia” budynków błędy związane z bezkrytycznym wprowadzeniem różnych efektywnych energetycznie wymagań i mogą nie przynieść oczekiwanych efektów.

Ponieważ stosowanie alternatywnych systemów dostaw energii nie jest działaniem powszechnym, w przypadku nowych budynków i niezależnie od ich wielkości należy rozważyć taką zgodnie z zasadą uprzedniego zapewnienia ograniczenia potrzeb energii na ogrzewanie i chłodzenie do poziomów optymalnych pod względem kosztów. Zatem wykorzystanie odnawialnych źródeł energii wymaga wcześniejszego przeprowadzenia analizy opłacalności.

„Poziom optymalny pod względem kosztów” oznacza poziom charakterystyki energetycznej skutkujący najniższym kosztem w trakcie szacunkowego ekonomicznego cyklu życia, przy czym:

a) najniższy koszt jest określany z uwzględnieniem związanych z energią kosztów inwestycyjnych,

kosztów utrzymania i eksploatacji (w tym kosztów energii i oszczędności, kategorii odnośnego budynku, zysków z wytworzonej energii - w stosownych przypadkach) oraz - w stosownych przypadkach - kosztów usuwania; oraz z biomasy, gazu pochodzącego z wysypisk śmieci, oczyszczalni ścieków i ze źródeł biologicznych (biogaz);

b) szacunkowy ekonomiczny cykl życia określany jest przez każde państwo członkowskie. Odnosi się do pozostałego szacunkowego ekonomicznego cyklu życia budynku, jeżeli wymagania charakterystyki energetycznej określono dla budynku jako całości, lub do szacunkowego ekonomicznego cyklu życia elementu budynku, jeżeli wymagania charakterystyki energetycznej określono dla elementów budynku. Ze względu na różny czas trwania elementów budynku wydaje się za właściwsze określanie trwałości poszczególnych elementów i wykonywanie analiz w oparciu o tak ustalone wartości.

Poziom optymalny pod względem kosztów leży w granicach poziomów charakterystyki energetycznej, jeżeli analiza kosztów i korzyści przeprowadzona dla szacunkowego ekonomicznego cyklu życia daje pozytywny wynik np. oczekiwaną stopę zwrotu poniesionych nakładów SPBT lub oczekiwaną wartość korzystania z efektów NPV,

$$NPV = -I_0 + \sum_{i=1}^n \Delta E_0 \frac{(1+s)^i}{(1+r)^i}$$

gdzie:

I_0 - nakłady początkowe

ΔE_0 - roczne korzyści

r - koszty pieniądza (stopa dyskonta lub inflacja)

s - wzrost cen nośników energii ponad inflację

i - czas ekspozycji

lub zadowalającą bezwymiarową wartość K obliczoną jako stosunek T -trwałości do czasu zwrotu poniesionych nakładów -SPBT:

Tabela 4. Trwałość elewacji w zależności od zastosowanej technologii wznoszenia.

Typ przegrody: ŚCIANY	Trwałość zależna od jakości zastosowanego materiały pod warunkiemrealizacji procesów konserwacji i remontów		Zalecana wartość ekspozycji i niezbędna do obliczeń NPV
	[lat]		
Ściana z elewacyjną cegłą klinkierową technologie tradycyjne (ściany wielowarstwowe)	35	70	40
Ściana z elewacyjną cegłą klinkierową nowe technologie cienkowarstwowe	17	22	20
Ściana z elewacją z tynku cienkowarstwowego (system ETIKS, BSO)	25	30	25
Ściana jednowarstwowa tynk cienkowarstwowy	25	30	25
Ściana warstwowa tynk tradycyjny	20	25	20
Budownictwo szkieletowe drewniane	20	30	25

Tabela 5. Trwałość stolarki budowlanej.

Typ przegrody: OKNA	Trwałość zależna od jakości zastosowanego materiały pod warunkiem realizacji procesów konserwacji i remontów		Zalecana wartość ekspozycji i niezbędna do obliczeń NPV
	[lat]		
Stolarka PVC	18	22	20
Stolarka drewniana	20	25	20
Stolarka aluminium	30	50	30
Okna metalowe	40	70	40
Okna hybrydowe drewnoaluminium	30	50	40

$$K = \frac{T}{SPBT}$$

W nowych propozycjach UE zaproponowana została nowa metoda, która na pewno w niedługim czasie będzie powszechnie stosowaną metodą mającą na celu określanie parametrów optymalnych:

$$C_g(\tau) = C_I + \sum_j \left[\sum_{i=1}^{\tau} (C_{a,i}(j) \times R_d(i)) - V_{f,\tau}(j) \right]$$

gdzie:

τ - czas dla którego wykonywana będzie analiza ekonomiczna

$C_g(\tau)$ - całkowity koszt w okresie τ

C_I - koszty inwestycyjne

$C_{a,i}(j)$ - całkowite koszty w roku i dla elementu j

$R_d(i)$ - współczynnik dyskontujący dla roku obliczany wg wzoru:

$V_{f,\tau}(j)$ - wartość dla końca okresu kalkulacyjnego elementu j - tego (zdyskontowana do okresu początkowego)

$$R_d(p) = \left(\frac{1}{1 + r / 100} \right)^p$$

r - stopa dyskonta

p - ilość lat, dla których wykonywane są analizy

W związku z działaniami w zakresie ochrony klimatu realizowanymi przez poprawę efektywności energetycznej w budownictwie wprowadzono w 2010 nowelizację dyrektywy 2002/91/WE. Przyjęta z 19 maja 2010 roku nowa dyrektywa 2010/31/UE jak jej poprzedniczka dotyczy nowych zasad wyznaczania charakterystyki energetycznej budynków. Charakterystyka energetyczna budynku staje się dokumentem określającym efektywność energetyczną budynku wraz z instalacjami grzewczymi do ogrzewania i przygotowania ciepłej wody, oświetleniem oraz instalacjami chłodniczymi. Przyczyną znówelizowania dyrektywy były obserwowane istotne zmiany na rynku energii, dotyczące: kurczących się zasobów paliw, uzależnienia się od zewnętrznych dostawców energii a więc utraty bezpieczeństwa energetycznego członków UE. Dodatkowo czynnikiem zachęcającym budowania energooszczędnych budynków jest wzrost cen energii, który dla Polski w kontekście przydziałów emisyjnych nabiera szczególnego znaczenia i może mieć istotny wpływ na rozwój budownictwa energooszczędnego. Pozostaje także wymienić zmiany klimatyczne, których wymowa ostatnio straciła na swojej mocy. Jednym z zagadnień ujętych w znówelizowanej dyrektywie jest planowanie budowy budynków zero-energetycznych.

Budynki zero-energetycznych - definicje

Zgodnie z dyrektywą 2010/31/UE od stycznia 2019 budynki użyteczności publicznej powinniśmy projektować i wykonywać jako zero-energetyczne. Zapis ten ma obowiązywać wszystkie budynki nowowznoszone od stycznia 2021. W dyrektywie zamieszczono definicję budynku o niemal zerowym zużyciu energii, która oznacza budynek o bardzo wysokiej charakterystyce energetycznej. Niemal zerowa lub bardzo niska ilość wymaganej energii powinna pochodzić w bardzo wysokim stopniu z energii ze źródeł odnawialnych, w tym energii ze źródeł odnawialnych wytwarzanej na miejscu lub w pobliżu. Kraje członkowskie opracują własne definicje budynków o niemal zerowym zużyciu

energii odzwierciedlającą ich krajowe, regionalne lub lokalne warunki klimatyczne, jakość energetyczna powinna obejmować liczbowy wskaźnik zużycia energii pierwotnej wyrażony w kWh/m² na rok.

Tak wysokie wymagania stawiane charakterystyce energetycznej przyszłych budynków budzą wątpliwości wielu ekspertów. Najczęściej wątpliwości wiążą się ze zwiększonymi kosztami budowy budynków zero-energetycznych oraz ich opłacalnością. Czy nasze społeczeństwo może pozwolić sobie na znacząco zwiększone koszty budowy nowych budynków?

Zdaniem zwolenników budowy domów o pasywnej charakterystyce energetycznej, koszty budowy tego typu budynków są wyższe o kilka procent (3-7%). Doświadczenia z realizacji budynków pasywnych nie potwierdzają tego stwierdzenia. Dziś koszty budowy budynków pasywnych są wyższe o ponad 30%. Przy wdrażaniu idei budynków zero-energetycznych należy liczyć się, że koszty będą znacznie wyższe. Będzie to spowodowane obowiązkowym stosowaniem kosztowych, odnawialnych źródeł energii. Nie zrekompensuje tego przewidywane przez polityków stopniowe ze względu na rozwój obniżanie kosztów poszczególnych elementów budynku mających wpływ na jakość energetyczną. Moim zdaniem założenie to może się nie potwierdzić. Ze względu na bardzo duży udział energii przy produkcji materiałów termoizolacyjnych nie przewiduję obniżenia kosztów ocieplania tylko wzrost.

Na szczęście gdy zachodzą wątpliwości co do opłacalności budowy budynków zero-energetycznych dyrektywie przewidziano inną procedurę postępowania, która stanowi: państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o niestosowaniu ww. wymagań w konkretnych i usprawiedliwionych przypadkach, jeżeli wynik analizy kosztów i korzyści ekonomicznego cyklu życia danego budynku jest negatywny. Państwa członkowskie informują Komisję o zasadach odpowiednich systemów prawnych.

Trudności podstawowe - brak przygotowanej kadry

Budowanie budynków charakteryzujących się bardzo niskim zużyciem energii wymaga systemowych działań edukacyjnych na każdym szczeblu. Wyszkołenie architektów, inżynierów, techników oraz majstrów wymaga zmian prawnych również w ramach Prawa budowlanego, stworzenie odpowiedniego klimatu oraz wieloletnich działań promocyjno-edukacyjnych. W połączeniu z koniecznością zdobycia odpowiedniej praktyki, dziś powinniśmy wprowadzić wszystkie zmiany. Pod tym względem jesteśmy zupełnie nieprzygotowani. Przez ostatnie dwadzieścia lat udało się nam skutecznie zlikwidować szkolnictwo zawodowe. Pod „płaszczkiem” UE skutecznie usunęliśmy możliwość zdobywania uprawnień budowlanych dla techników, majstrów, co spowodowało dodatkowe osłabienie systemu edukacyjnego. Uprawnienia to dodatkowy niezwykle istotny bodziec w umożliwiający uzyskanie umocowanego prawnie zawodu. W odpowiedzi w ramach optymalizowania kosztów edukacji, z programu nauczania w pierwszej kolejności zmniejsza się lub likwiduje przedmioty związane z projektowaniem i budowaniem budynków energooszczędnych. Zamiast poprawiać proces edukacji, przygotowując nowe kadry inżynierskie wprowadzane zmiany pogarszają jakość edukacji optymalizując koszty.

Od 2013 roku ulega zmianie wysokość składek członkowskich oraz ubezpieczenia OC

Opracowano na podstawie materiałów dostępnych na stronie krajowej: www.piib.org.pl.

Informujemy, iż zgodnie z uchwałą Nr 14/12 XI Krajowego Zjazdu Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa z dnia 6 lipca 2012 r. ulega zmianie wysokość składek członkowskich należnych za okres członkostwa w izbie od 1 stycznia 2013 r.

Przypominamy, że każdy członek Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, zgodnie z art. 41 pkt. 4 Ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów, obowiązany jest do **regularnego i terminowego** opłacania składek członkowskich.

Osoby mające „przechodnie” okresy składowe (czyli niepokrywające się z rokiem kalendarzowym), opłacające obecnie składki, powinny regulować płatności zgodnie z nowo obowiązującymi taryfami, uwzględniającymi podwyższoną wysokość składki za miesiące dotyczące 2013 roku.

Dotyczy to przede wszystkim członków dopłacających II ratę składki okręgowej, np.:

- składka za okres 01.11.2012 - 30.04.2013 - 2 x 25 zł + 4 x 29 zł = **166 zł**

- składka za okres 01.12.2012 - 31.05.2013 - 1 x 25 zł + 5 x 29 zł = **170 zł**

Opłacenie składki w prawidłowej wysokości jest podstawą do przedłużenia członkostwa w izbie, a tym samym wystawienia aktualnego zaświadczenia o przynależności do samorządu zawodowego i posiadanym ubezpieczeniu OC.

Składki w roku 2013 kształtują się następująco:

1. Składka okręgowa:

174 zł* (za 6 miesięcy) lub **348 zł*** (za 12 miesięcy) - **płatne na indywidualne konto.**

* w stosunku do roku 2012 nastąpił wzrost składki o 4 zł / miesiąc (od 01.01.2013 r. opłata wynosi - 29 zł / miesiąc)

Od wysokości wpłaconej składki, uzależniony jest termin ważności wystawionego zaświadczenia (6 lub 12 m-cy), który jest ściśle powiązany z posiadanym cyklem ubezpieczeniowym.

Gdy decydujemy się na opłacanie składki okręgowej w dwóch ratach, to po 6 miesiącach należy pamiętać o uzupełnieniu II raty - czyli 174 zł, tak aby wyrównały się oba okresy składowe (okręgowy wraz z ubezpieczeniowym). Prosimy o dokonywanie wpłat na 15 dni przed zakończeniem ważności dotychczas wystawionego zaświadczenia.

2. Składka krajowa i ubezpieczenie

Każdy członek posiada **indywidualny numer konta**, na który winien wpłacić **151 zł**, czyli roczną składkę na ubezpieczenie - 79 zł oraz składkę na Izbę Krajową - 72 zł. Opłaty tej nie można dzielić na raty.

W stosunku do roku 2012, składka krajowa **wzrosła o 1 zł** miesięcznie i obecnie kształtuje się na poziomie 6 zł, obniżono natomiast o 4 zł wysokość składki ubezpieczeniowej.

Składka w kwocie 151 zł powinna być zapłacona, co najmniej 15 dni przed końcem poprzedniego okresu ubezpieczenia.

Zgodnie z informacją zamieszczoną na stronie krajowej www.piib.org.pl: *Członkowie, którzy opłacili w roku 2012 składki (zarówno na okręgową jak i Krajową Izbę), które obejmowały również miesiące w roku 2013, przy najbliższej płatności będą zobowiązani do wyrównania należnych składek do wysokości obowiązującej w roku 2013. Wielkość dopłaty będzie zależała od liczby miesięcy, których dopłata dotyczy.*

Do wszystkich członków, którym kończy się ubezpieczenie, raz w roku wysłane są spersonalizowane blankiety, przy pomocy, których należy realizować wpłaty. Druczki na wpłaty dołączone są jako „wrzutka” do czasopisma - **Inżynier Budownictwa**, który wysyłany jest do Państwa każdego miesiąca przez Izbę Krajową. Na przekazach wydrukowano wszystkie niezbędne informacje. W przypadku zlecenia płatności drogą elektroniczną należy w dyspozycji umieścić wszystkie dane znajdujące się na drukach.

Podane na blankietach numery kont, dotyczące wpłat na PDK OIIB, ubezpieczenie i Izbę Krajową są indywidualne, dlatego też prosimy o niedokonywanie opłat za kilka osób na jedno konto.

W przypadku nie otrzymania lub zagubienia przekazów lub wątpliwości związanych z opłacaniem składek, prosimy o kontakt z Podkarpacką Izbą Inżynierów Budownictwa: tel. 17 850 77 05, 17 850 77 06, lub drogą poczty elektronicznej; pdk@pdk.piib.org.pl.

Istnieje również możliwość sprawdzenia kont indywidualnych w zakładce „**lista członków**” na naszym portalu internetowym www.inzynier.rzeszow.pl/ lub bezpośrednio na stronie Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa: www.piib.org.pl - tu uruchomiono serwis umożliwiający wydruk spersonalizowanych blankietów opłat na rzecz Izby oraz ubezpieczenia OC. **Pobierane ze strony blankiety uwzględniają już nową - podwyższoną składkę.**

Po opłaceniu wymaganych składek wystawiane są zaświadczenia potwierdzające przynależność do samorządu zawodowego. Nadmieniamy, że zaświadczenia wydawane są przez PDK OIIB po zaksięgowaniu wpływu wymaganych składek na konto. Na zaświadczeniach, widnieje także informacja o ubezpieczeniu, będąca **dowodem posiadanego ubezpieczenia OC.**

Informujemy także, iż istnieje dodatkowo możliwość wydruku zaświadczeń w wersji elektronicznej - bezpośrednio ze strony www.piib.org.pl, po uprzednim zalogowaniu się do systemu, aby móc skutecznie pobrać poświadczenie przynależności należy m.in. wprowadzić wybrane cyfry z numeru PESEL.

Osoby, które nie posiadają loginów i hasła startowego, mogą się o nie zwrócić drogą e-mailową: pdk@pdk.piib.org.pl lub dzialczlonkowski@pdk.piib.org.pl.

Bal Budowlanych 2012

Wojciech Kras

Inżynierowie budownictwa zrzeszeni w PDK OIIB to grupa osób znacznie zróżnicowana, zarówno wiekowo jak i pod względem zawodowym - rodzaj wykonywanej pracy, pełnionych funkcji, zajmowanych stanowisk itp. Jednym co ich łączy prócz ścisłych umysłów to chęć do wspólnych spotkań i do zabawy...

Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom środowiska Komisja Doskonalenia Zawodowego PDK OIIB w Rzeszowie zorganizowała kolejny już 4 Bal Budowlanych. Tegoroczny Bal odbył się w dniu 20 października w sali ośrodka „ZODIAK” w Rzeszowie. Tym razem w balu uczestniczyło około 160 osób z całego województwa, a zaproszeni goście bawili się przy muzyce ukraińskiej kapeli „Na drabinie” - bojkowskiego kwartetu muzyczno-wokalnego z Rejonu Starosamborskiego. Wśród ukraińskiej i polskiej muzyki ludowej nie zabrakło również współczesnych rytmów tanecznych.

Budowlańcy, jak to budowlańcy - jedni troszkę się spóźnili, inni słysząc dźwięki muzyki z impetem ruszyli w tany, eliminując tym samym oficjalne otwarcie balu przez organizatorów.

Wśród uczestników nie zabrakło dobrych humorów i gromkiego śmiechu, a balowiczom sił i otuchy dodawało wymieniane jedło i napitki...

Wśród gości można było spotkać kumpla z akademika, wykładowców z uczelni, kolegów z Rady, znajomego projektanta z branży, inspektora nadzoru na realizowanym kontrakcie czy chociażby Pana z urzędu, gdzie startowaliśmy do przetargu... Tu wszyscy byliśmy tylko uczestnikami tegorocznego „Balu Budowlanych”.

Czas zabawy szybko minął i znów trzeba będzie czekać kolejny rok by spotkać się w doborowym towarzystwie.

Roman Cuzytek

Informacja Zespołu ds. Samopomocy Koleżeńskiej

Szanowne Koleżanki, Szanowni Koledzy.

Przypominamy członkom naszej Izby, których dotknęło jakieś zdarzenie losowe - choroba członka Izby lub jego najbliższych, utrata pracy, pożar, powódź, kradzież lub inne zdarzenie losowe pogarszające jego status materialny - może wystąpić z wnioskiem o przyznanie mu bezzwrotnej zapomogi finansowej. Wniosek można sporządzić w dwojaki sposób, wypełniając druk lub napisać indywidualnie - najważniejsze aby rzetelnie opisać zdarzenie losowe.

Wniosek winien zawierać niezbędne dane: nazwisko, imię, adres, numer członkowski, NIP, adres swojego Urzędu Skarbowego, numer rachunku bankowego (na który w przypadku przyznania zapomogi zostanie przelana kwota), numer telefonu kontaktowego. Ponadto do wniosku należy dołączyć:

- potwierdzenie zdarzenia losowego w formie np.: zaświadczenia lekarskiego, informacji o pobycie w szpitalu czy sanatorium, potwierdzenia ze straży pożarnej (o pożarze), z Urzędu Gminy (o powodzi), z Policji (o kradzieży, włamaniu),

- zaświadczenia o dochodach na członka rodziny, np. kserokopie zeznań podatkowych (druk PIT 36, 37), zaświadczenie o dochodach z KRUS, ZUS, US,

- inne informacje dodatkowe ułatwiające podjęcie decyzji o przyznaniu zapomogi.

Sugerujemy, aby przed napisaniem wniosku zapoznać się z „Regulaminem przyznawania zapomóg” i wzorem wniosku. Zarówno regulamin jak i wzór wniosku dostępny są na portalu internetowym Izby www.inzynier.rzeszow.pl w zakładce „pobierz”/Samopomoc.

W przypadku śmierci członka Izby prosimy znajomych i przyjaciół zmarłego, aby pomogli rodzinie skontaktować się z Izbą i wystąpić z wnioskiem o przyznanie zapomogi.

Gwarantujemy całkowitą dyskrecję przy rozpatrywaniu wniosków.

Komunikat w sprawie korzystania z Polskich Norm

na portalu www.inzynier.rzeszow.pl

Koleżanki i Koledzy.

Przypominamy, że możliwość korzystania z Norm PKN w części zamkniętej Portalu PDK OIIB jest przywilejem, który obwarowany jest regulaminem korzystania z tego zasobu oraz wiążącą Izbę umową z PKN. W konsekwencji stwierdzenia naruszenia zasad korzystania z norm przez członka PDK OIIB konto jego zostanie zablokowane.

Zgodnie z art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 12 września 2002 r. o normalizacji (Dz. U. Nr 169, poz. 1386), Polskie Normy są chronione prawem autorskim, jak utwory literackie i autorskie prawa majątkowe są własnością Krajowej Jednostki Normalizacyjnej (Polskiego Komitetu Normalizacyjnego PKN). Publikowanie i rozpowszechnianie Polskich Norm w dowolnej formie (papierowej lub elektronicznej) wymaga uzyskania zgody PKN.

Naruszenie praw PKN jest nielegalne i podlega sankcji karnej. Zgodnie z art. 116 §1 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. Nr 24, poz. 83) „Kto bez uprawnienia albo wbrew jego warunkom rozpowszechnia cudzy utwór w wersji oryginalnej albo w postaci opracowania, artystyczne wykonanie, fonogram, wideogram lub nadanie, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.”

Informujemy jednocześnie, że naruszenie praw autorskich PKN może spowodować zablokowanie dostępu do norm dla wszystkich członków PDK OIIB, wobec powyższego konsekwencje do członków nieprzestrzegających niniejszych zasad będą egzekwowane bezwzględnie.

**Podkarpacka Okręgowa Izba Inżynierów
Budownictwa jest na Facebooku**

**Jesteśmy na
Facebook**

PDK OIIB ma już swoją wizytówkę w mediach społecznościowych, bo zależy nam na jak najlepszej komunikacji z naszymi Koleżankami i Kolegami.

Dołącz do nas, czytaj najciekawsze artykuły i dyskutuj o nich ze swoimi przyjaciółmi. Śledząc nasz profil, będziesz na bieżąco ze zmianami na naszym portalu i na pewno nie przegapisz żadnego szkolenia ☺.

Zapraszamy do polubienia naszej Facebookowej odłogi.

ZAPROSZENIE

NA BEZPŁATNE SZKOLENIA ORGANIZOWANE PRZEZ PDK OIIB W I KWARTALE 2013 r.

Bogumił Surmiak

Warunkiem uczestnictwa w bezpłatnych szkoleniach jest zgłoszenie udziału w biurze PDK OIIB 35-060 Rzeszów, ul. Słowackiego 20 pok. 601 lub telefonicznie pod numerem 17 850-77-05 w. 26, fax 17 850-77-07 lub pocztą elektroniczną na adres: szkolenia@pdk.piib.org.pl. Zgłoszenia należy przysyłać na 7 dni przed datą szkolenia.

O organizowanych szkoleniach jak i możliwości ubiegania się o parametry logowania do interaktywnych szkoleń on-line informujemy drogą e-mailową.

Zwracamy się do członków Izby o przesyłanie propozycji tematycznych szkoleń, które będą podstawą do opracowania harmonogramów szkoleń organizowanych przez PDK OIIB, tak by w pełni uwzględnić potrzeby i oczekiwania Koleżanek i Kolegów.

A. SZKOLENIA

1. Jak konstruować umowy na wykonywanie robót budowlanych?

szkolenie 4-godzinne

Program szkolenia:

1. Podstawowe obowiązki i uprawnienia inwestora i wykonawcy.
2. Forma wynagrodzenia (ryczałtowa, kosztorysowa).
3. Termin wykonania robót.
4. Prawo do odstąpienia od umowy.
5. Kary umowne za niewykonanie lub nienależyte wykonanie przedmiotu umowy.
6. Odbiór robót budowlanych.
7. Odpowiedzialność wykonawcy za wady robót budowlanych.

Szkolenie poprowadzi radca prawny Tomasz Banaś. Uczestnicy otrzymają materiały szkoleniowe

Termin i miejsce szkolenia

15 styczeń 2013 r. od 10.00 do 14.00 (wtorek)

Rzeszów - w siedzibie PDK OIIB, ul. Słowackiego 20, VI piętro, sala wykładowa nr 604

2. Prelekcja z konferencji Krynica 2012

prelekcja 3-godzinna

Prelekcję poprowadzi dr inż. Grzegorz Straż

Termin i miejsce szkolenia

22 styczeń 2013 r. od 10.00 do 13.00 (wtorek)

Rzeszów - w siedzibie PDK OIIB, ul. Słowackiego 20, VI piętro, sala wykładowa nr 604

3. Wykonanie robót ziemnych na gruntach słabych i wysadzinowych - również na żywo przez Internet (on-line)

szkolenie 5-godzinne

Program szkolenia:

1. Wymogi stawiane podłożu i konstrukcji nasypów.
 2. Warunki ogólne wykonawstwa dla podłoża i jego wzmocnienia.
 3. Przemarzanie i mrozoodporność z kryteriami wysadzinowości.
 4. Ocena nośności i stateczności podłoża.
 5. Metody wzmocniania słabych podłoży.
 6. Sprawdzanie na budowie wytrzymałości gruntów w tym organicznych i osiadania.
 7. Zasady budowy nasypów ze zbrojeniem w podstawie.
 8. Posadowienie rurociągów na znacznych głębokościach przy zaleganiu w podłożu warstw słabych.
 9. Wykonawstwo robót fundamentowych związanych z posadowieniem fundamentów i konstrukcji drogowych z głębiej zalegającą w podłożu warstwą słabą z uwzględnieniem procedury EBGeo i BS 8006.
 10. Nośność słabych podłoży z systemami geokomórkowymi.
 11. Zasady wbudowywania geosyntetyków w nasypy jako „poduszki”.
 12. Warunki techniczne wykonywania i odbioru robót fundamentowych - dla wykonawców i służb inwestycyjnych.
- Szkolenie poprowadzi mgr inż. Piotr Jermolowicz. Uczestnicy otrzymają materiały szkoleniowe

PROGRAM REGIONALNY
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

WOJEWÓDZTWO PODKARPACKIE

PODKARPACKA
OKRĘGOWA
IZBA
INŻYNIERÓW
BUDOWNICTWA

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

→ **Termin i miejsce szkolenia**

05 luty 2013 r. od 10.00 do 15.00 (wtorek)

Rzeszów - w siedzibie PDK OIIB, ul. Słowackiego 20, VI piętro, sala wykładowa nr 604

4. Szkolenie w zakresie wyznaczania wartości podstawowych obciążeń działających na elementy konstrukcyjne budynków wg Eurokodów - również na żywo przez Internet (on-line)

szkolenie 8-godzinne

Program szkolenia:1. Podstawy projektowania konstrukcji wg **PN-EN 1990 Eurokod:**

- stany graniczne,
- wartości charakterystyczne i obliczeniowe,
- kombinacje obciążeń wg Eurokodów.

2. Podstawowe obciążenia oddziałujące na konstrukcje budynków:

- obciążenia stałe wg **PN-EN 1991-1-1 Eurokod 1, Część 1-1,**
- obciążenia użytkowe wg **PN-EN 1991-1-1 Eurokod 1, Część 1-1,**
- obciążenia śniegiem wg **PN-EN 1991-1-3 Eurokod 1, Część 1-3,**
- obciążenia wiatrem wg **PN-EN 1991-1-4 Eurokod 1, Część 1-4.**

3. Przykłady wyznaczenia wartości obciążeń:

- oddziałujących na konstrukcję dachu,
- oddziałujących na konstrukcję stropu,
- oddziałujących na konstrukcję ściany.

Szkolenie poprowadzi dr inż. Przemysław Miąsik. Uczestnicy otrzymają materiały szkoleniowe

Termin i miejsce szkolenia

16 luty 2013 r. od 9.00 do 17.00 (sobota) z przerwą obiadową

Rzeszów - w siedzibie PDK OIIB, ul. Słowackiego 20, VI piętro, sala wykładowa nr 604

5. Warsztaty inżynierskie z zakresu współczesnych metod rozpoznawania podłoża gruntowego oraz projektowania posadowień obiektów budowlanych według eurokodu 7 oraz norm związanych

szkolenie 16-godzinne

Program szkolenia:

1. Wprowadzenie.
2. Nowa klasyfikacja gruntów wg PN-EN ISO.
3. Rozpoznanie geotechniczne: badania makroskopowe, laboratoryjne i polowe.
4. Parametry geotechniczne gruntu, interpretacja wyników badań „in situ”.
5. Kategorie geotechniczne i warunki gruntowe.
6. Struktura współczesnych norm geotechnicznych

powiązanych z Eurokodem 7.

7. Normy wykonawcze: „Wykonawstwo specjalnych robót geotechnicznych”

8. Eurokod 7 (PN EN 1997-1, PN EN 1997-2) - omówienie, zakres, obowiązujące podejścia obliczeniowe, aktualne poprawki.

9. Posadowienie fundamentów bezpośrednich wg EC7:

- stany graniczne,
- częściowe współczynniki bezpieczeństwa,
- oddziaływania i kombinacje oddziaływań,
- metody obliczania oporu podłoża.

10. Posadowienie fundamentów pośrednich (palowych) wg EC7:

- stany graniczne,
- typowe oddziaływania spowodowane przemieszczaniem gruntu,
- metody projektowania,
- próbne obciążenia pali,
- określenie nośności granicznej pala na podstawie:
 - a) wyników próbnych obciążeń statycznych lub dynamicznych,
 - b) empirycznych lub analitycznych metod obliczeniowych,
 - c) obserwacji zachowania porównywalnych fundamentów palowych.

11. Przykłady obliczania nośności (oporu) podłoża oraz sprawdzania stanów granicznych fundamentów bezpośrednich.

12. Wybrane przykłady projektowania fundamentów palowych.

Szkolenie poprowadzi dr inż. Grzegorz Straż. Uczestnicy otrzymają materiały szkoleniowe

Termin i miejsce szkolenia

23, 24 luty 2013 r. od 9.00 do 17.00 (sobota, niedziela) z przerwą obiadową

Rzeszów - w siedzibie PDK OIIB, ul. Słowackiego 20, VI piętro, sala wykładowa nr 604

6. Beton - najpowszechniejszy, a nowoczesny materiał konstrukcyjny - również na żywo przez Internet (on-line)

szkolenie 4-godzinne

Cel szkolenia:

Celem podstawowym szkolenia jest przekazanie uczestnikom aktualnej podstawowej wiedzy na temat możliwości technologicznych stosowania i produkowania betonu oraz wytwarzanych z niego wyrobów. Będzie ona odniesiona zwłaszcza do wymogów określonych w aktualnych Polskich Normach wprowadzających Normy Europejskie i stanie się (być może?) wreszcie!!! okazją dla wielu do przyswojenia nowej systematyki nazewnictwa i nowych zasad klasyfikacji, a przede wszystkim nowych zasad akceptacji jakości tego wyrobu (podział odpowiedzialności pomiędzy producenta i odbiorcę). W uzupełnieniu zostaną przedstawione aktualne wymagania normowe dla

PROGRAM REGIONALNY
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

WOJEWÓDZTWO PODKARPACKIE

PODKARPACKA
OKRĘGOWA
IZBA
INŻYNIERÓW
BUDOWNICTWA

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

podstawowych składników - cementu i kruszyw (aktualna klasyfikacja i aktualny dostępny asortyment).

Dzięki szkoleniu na pewno będzie łatwiej Projektantom opracować Specyfikacje Techniczne (ST), a Wykonawcom i Nadzorowi w porozumieniu z Inwestorami Programy Zapewnienia Jakości (PZJ).

Program szkolenia:

1. Beton - klasyfikacja i wymogi wg PN-EN 206-1, założenia do Zakładowej Kontroli Produkcji - w tym szczegółowo ocena zgodności (obowiązek producenta), badanie identyczności (prawo odbiorcy), podstawowe zasady technologii betonu.

2. Cement - klasyfikacja wg PN-EN 197-1 i aktualny asortyment na polskim rynku, zasady doboru do konkretnej aplikacji.

3. Kruszywa - klasyfikacja wg PN-EN 12620 i wymogi w odniesieniu do celu zastosowania.

4. Zaprawy budowlane (z udziałem cementu) - do murowania, tynkowania, podkłady podłogowe cementowe - klasyfikacja wg PN-EN 998, 13813.

5. Wybrane wyroby betonowe (kostka brukowa, płyty brukowe, krawężniki, elementy murowe) - klasyfikacja i wymogi wg PN-EN 1338, 1339, 1340, 771.

Szkolenie poprowadzi dr inż. Grzegorz Bajorek - Politechnika Rzeszowska, Centrum Technologiczne Budownictwa przy Politechnice Rzeszowskiej.

Uczestnicy otrzymają materiały szkoleniowe

Termin i miejsce szkolenia

25.02.2013 r. (poniedziałek) od 16.00 do 20.00 Dębica - Restauracja „Stomilanka”, ul. Ignacego Lisa nr 1 (stołówka Stomilu)

26.02.2013 r. (wtorek) od 10.00 do 14.00 Rzeszów - siedziba PDK OIIB ul. Słowackiego 20, VI piętro, sala wykładowa 604

27.02.2013 r. (środa) od 16.00 do 20.00 Jarosław - Zespół Placówek Oświatowo-Wychowawczych, ul. Reymonta 1

04.03.2013 r. (poniedziałek) od 16.00 do 20.00 Krosno - Restauracja „Bohema” ul. Okrzei 1

05.03.2013 r. (wtorek) od 16.00 do 20.00 Przemyśl - Hotel Gromada ul. Wyb. M. J. Piłsudskiego 4

06.03.2013 r. (środa) od 16.00 do 20.00 Tarnobrzeg - Sala Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych Nr 3, ul. Świętej Barbary 1B

7. Realizacja robót w systemie „zaprojektuj i buduj od przetargu do odbioru”

szkolenie 32-godzinne

Program szkolenia:

1. Studium wykonalności.
2. Ustalenie sposobu realizacji inwestycji.
3. Ustalenie lokalizacji inwestycji.
4. Prace Projektowe.
5. Wybór wykonawcy, koncesjonariusza, partnera prywatnego.
6. Realizacja inwestycji budowlanych.

7. Przekazanie obiektu do eksploatacji.

8. Trwałość inwestycji.

Termin i miejsce szkolenia

02.03, 09, 10 marzec 2013 r. od 9.00 do 17.00 (sobota, niedziela) z przerwą obiadową

Rzeszów - w siedzibie PDK OIIB, ul. Słowackiego 20, VI piętro, sala wykładowa nr 604

8. Ochrona obiektów budowlanych przed wilgocią, korozją i ogniem - również na żywo przez Internet (on-line)

szkolenie 4-godzinne

Program szkolenia:

1. Rodzaje wilgoci występującej w obiektach budowlanych.
2. Pozostałe czynniki stymulujące degradację obiektów.
3. Korozja chemiczna i elektrochemiczna.
4. Korozja biologiczna.
5. Problematyka pożarowa w obiektach.
6. Stopnie degradacji obiektów przy działaniu różnych czynników degradacyjnych.
7. Warunki normatywne odnoszące się do różnych zabezpieczeń obiektów lub elementów obiektów.
8. Sposoby ochrony obiektów przed różnego rodzaju wilgocią.
9. Sposoby ochrony przed korozją chemiczną i elektrochemiczną.
10. Sposoby ochrony przed korozją biologiczną i korozją mieszaną.
11. Podstawowe sposoby ochrony p.poż. w budynkach.
12. Podsumowanie tematyki wykładu.

Szkolenie poprowadzi dr inż. Jerzy Karyś.

Uczestnicy otrzymają materiały szkoleniowe

Termin i miejsce szkolenia

12 marzec 2013 r. od 10.00 do 14.00 (wtorek)

Rzeszów - w siedzibie PDK OIIB, ul. Słowackiego 20, VI piętro, sala wykładowa nr 604

9. Prawo cywilne i autorskie w robotach budowlanych

szkolenie 8-godzinne

Program szkolenia:

1. Zawieranie umów na roboty budowlane.
2. Roszczenia zamawiającego.
3. Roszczenia wykonawcy.
4. Prawo cywilne i autorskie w aspekcie prawa budowlanego.

Szkolenie poprowadzi Barbara Augustynowicz-Szczurek. Uczestnicy otrzymają materiały szkoleniowe

Termin i miejsce szkolenia

16 marzec 2013 r. od 9.00 do 17.00 (sobota) z przerwą obiadową

Rzeszów - w siedzibie PDK OIIB, ul. Słowackiego 20, VI piętro, sala wykładowa nr 604

PROGRAM REGIONALNY
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

WOJEWÓDZTWO PODKARPACKE

PODKARPACKA
OKRĘGOWA
IZBA
INŻYNIERÓW
BUDOWNICTWA

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

10. Nowoczesne źródła odnawialne: kolektory słoneczne, energia geotermalna, energia biomasy, ogniwa fotowoltaiczne

szkolenie 32 godzinne

Program szkolenia:

1. Kolektory słoneczne: rodzaje, podział, sprawności, prawidłowy montaż względem kierunków geograficznych oraz kąta nachylenia. Typowe układy pracy kolektorów, dobór szacunkowy, skalowanie instalacji do potrzeb. Rodzaje buforów cieplnych wysokotemperaturowych i niskotemperaturowych.
2. Energia geotermalna: rozkład temperatury gruntu względem głębokości, możliwości wykorzystania. Pompy ciepła z gruntowym dolnym źródłem ciepła. Gruntowe bufor ciepła. Gruntowe wymienniki ciepła dla wentylacji.
3. Energia biomasy podział biomasy wg ustawodawstwa, możliwości wykorzystania, problemy przy wykorzystaniu biomasy, właściwe spalanie biomasy, typowe konstrukcje pieców biomasowych. Dobór mocy kotła do zapotrzebowania budynku. Biogazownie podział ze względu na wkład.
4. Instalacje ogniw fotowoltaicznych. Prawidłowy montaż względem kierunków geograficznych oraz kąta nachylenia. Sposoby łączenia małych i dużych instalacji, zacienienie. Typowe układy pracy systemów fotowoltaicznych. Połączenie i praca na sieć a praca na potrzeby własne.

Szkolenie poprowadzą: Kinga Kalandyk, Adam Cyrek, Daniel Zapora, Marek Zdunek

Uczestnicy otrzymają materiały szkoleniowe.

Termin i miejsce szkolenia

30 marzec, 06, 13, 20 kwiecień 2013 r. od 9.00 do 17.00 (sobota) z przerwą obiadową

Rzeszów - w siedzibie PDK OIIB, ul. Słowackiego 20, VI piętro, sala wykładowa nr 604

B. WARSZTATY KOMPUTEROWE (grupy 12-osobowe)

UWAGA:

Warunkiem zorganizowania szkolenia jest frekwencja min. 7 uczestników - symboliczna odpłatność - dla usprawnienia organizacji warsztatów podaj swój numer telefonu kontaktowego.

Warsztaty odbywać się będą w grupach 12-osobowych w sali komputerowej wyposażonej w rzutnik multimedialny. Symboliczną odpłatność w wysokości **30 zł** należy wpłacić w terminie 14 dni przed planowanym szkoleniem na konto **Kredyt Bank Nr 61 1500 1100 1211 0005 2361 0000**, z dopiskiem w tytule nazwy warsztatów. W przypadku rezygnacji kwota wpłaty nie podlega zwrotowi.

1. Norma dla początkujących

szkolenie 16-godzinne

1. Omówienie głównego paska narzędziowego programu
2. Zarządzanie bazą katalogów norm. Katalogi norm rzeczowych. Wyszukiwanie pozycji. Tworzenie katalogów własnych, Import/Eksport katalogu.
3. Narzuty kosztorysu - definiowanie, modyfikowanie, usuwanie.
4. Cenniki. Import cenników, zakładanie nowych, edycja istniejących, ręczne wprowadzanie cen. Określenie poziomów cenowych.
5. Kosztorys budowa struktury. Podział na Działy-Pozycje.
6. Zarządzanie widokami kosztorysu - dopasowywanie szablonów dokumentów do potrzeb użytkownika.
7. Podział kosztorysu na elementy o różnym stopniu złożoności.
8. Omówienie różnych typów pozycji kosztorysowych.
9. Wycena i weryfikacja kosztorysu.
10. Praca na zestawieniach RMS. Weryfikacja, poprawianie, uzupełnianie danych w kosztorysie.
11. Sprawdzanie, edycja i dopasowanie nakładów RMS w kosztorysie.
12. Wydruki - Opcje ustawień, zestawy, style i szablony wydruków.
13. Eksport, import danych kosztorysowych.
14. Opcje wariantowania i scalania pozycji.
15. Współpraca z programami do harmonogramowania.
16. Współpraca z Excelem.
17. Import z innych programów do kosztorysowania. Format ATH XML.

Terminy i miejsce warsztatów

2-3 luty 2013 r. od 9.00 do 17.00 (sobota, niedziela) z przerwą obiadową

Szkolenie poprowadzi dr inż. Edyta Plebankiewicz

Rzeszów - w siedzibie PDK OIIB, ul. Słowackiego 20, VI piętro, sala komputerowa nr 609

2. ZUZIA: kosztorysowanie dla początkujących

szkolenie 16-godzinne

Terminy i miejsce warsztatów

19-20 luty 2013 r. od 9.00 do 17.00 (wtorek, środa) z przerwą obiadową

Szkolenie poprowadzi mgr inż. Piotr Widak

Rzeszów - w siedzibie PDK OIIB, ul. Słowackiego 20, VI piętro, sala komputerowa nr 609

3. Zuzia, metriCAD, PDF kosztorys, BUDIN dla zaawansowanych

szkolenie 16-godzinne

Terminy i miejsce warsztatów

26-27 styczeń 2013 r. od 9.00 do 17.00 (sobota, nie-

PROGRAM REGIONALNY
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

WOJEWÓDZTWO PODKARPACKIE

PODKARPACKA
OKRĘGOWA
IZBA
INŻYNIERÓW
BUDOWNICTWA

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

dziela) z przerwą obiadową
Szkolenie poprowadzą mgr inż. Piotr Widak, mgr inż. Stanisław Moryc

Rzeszów - w siedzibie PDK OIIB ul. Słowackiego 20, VI piętro, sala komputerowa nr 609

4. Internet ułatwia życie (4 warsztaty po 3 godziny)

KOLEŻANKI I KOLEDZY!!!

Na wiedzę i nowe umiejętności nigdy nie jest za późno!!!!

Podkarpacka Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa zachęca i zaprasza swoich członków do podjęcia niewielkiego wysiłku i zapoznania się z obsługą internetu. Internet ma już prawie każdy. Za pośrednictwem internetu można dokonać wszelakiego rodzaju zakupów, można też po założeniu konta internetowego dokonywać wszelakiego rodzaju transakcji finansowych.

Dzień 1

Tłumaczenie z języków obcych: automatyczne rozpoznawanie języka oryginału, tłumaczenie stron. Dokumenty online: tworzenie dokumentów i arkuszy online, prezentacja, kontrola dostępu.

Dzień 2

Mapy: wyszukiwanie miejsc użyteczności publicznej, wyznaczanie i zapisywanie tras, publikowanie tras. Serwisy multimedialne: instalacja wtyczek w przeglądarce, odtwarzanie nagrań, publikowanie własnych nagrań.

Dzień 3

Fora tematyczne i grupy dyskusyjne: odnajdywanie właściwej tematyki, tworzenie konta, udział w dyskusji, tworzenie własnych wątków.

Dzień 4

Bankowość internetowa: środki ostrożności, przelewy przez Internet. Handel w Internecie: porównywanie cen, zakupy w sklepach internetowych, rezerwacje, różne formy płatności.

Terminy i miejsce warsztatów

22,25 luty, 1,4 marzec 2013 r. od 17.00 do 20.00 (poniedziałek, piątek)

Szkolenie poprowadzi mgr inż. Andrzej Piwowar

Rzeszów - w siedzibie PDK OIIB ul. Słowackiego 20, VI piętro, sala komputerowa nr 609

5. Akademia fotografii

Program kursu fotograficznego dla inżynierów budownictwa

szkolenie 24-godzinne

1. Podstawy i zasady fotografii obejmujące następujące zagadnienia:

- budowa współczesnego aparatu fotograficznego:

- a) proces powstawania obrazu cyfrowego,
- b) matryca,
- c) optyka.

- obsługa aparatu fotograficznego:

- a) parametry do ustawiania,
- b) analiza i wybór trybów fotografowania,
- c) programy tematyczne,
- d) ekspozycja,
- e) histogram itp.

- dodatkowe wyposażenie aparatów,

- światło w fotografii,

- kompozycja obrazu fotograficznego,

- wybrane tematy fotograficzne: krajobraz, architektura, portret, martwa natura, makro itp.,

- katalogowanie i organizacja zbiorów fotograficznych.

2. Podstawy edycji fotografii cyfrowej:

- podstawowe wiadomości o programie graficznym,

- obsługa plików,

- powiększanie, pomniejszanie i kadrowanie obrazka,

- prostowanie horyzontu na obrazku,

- korekta zdjęć: jasność, kontrast, kolor,

- fotografia monochromatyczna,

- metody selekcji w celu edycji dowolnych fragmentów obrazka,

- retusz zdjęć,

- prostowanie architektury na obrazku,

- napisy i teksty na zdjęciach,

- wyostrażanie zdjęć,

- przygotowanie zdjęć do druku.

3. Formy prowadzenia zajęć:

- wykłady,

- prezentacje,

- ćwiczenia,

- analiza fotografii,

- zadania domowe,

- konsultacje,

- ewentualne warsztaty plenerowe.

Terminy i miejsce warsztatów

16 luty, 2,16, 30 marzec 13,27 kwiecień 2013 r. od 9.00 do 13.00

Szkolenie poprowadzi Zdzisław Świeca

Rzeszów - w siedzibie PDK OIIB ul. Słowackiego 20, VI piętro, sala komputerowa nr 609

C. PREZENTACJA Z PROMOCYJNĄ SPRZEDAŻĄ

Program Zuzia i PDF kosztorys

prezentacja 3-godzinna

Termin i miejsce promocji i sprzedaży

12 stycznia 2013 r. od godziny 10.00 do 13.00

Rzeszów - Hotel Twierdza ul. Podkarpacka 10

PROGRAM REGIONALNY
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

WOJEWÓDZTWO PODKARPACKIE

PODKARPACKA
OKRĘGOWA
IZBA
INŻYNIERÓW
BUDOWNICTWA

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

Szkolenie on-line organizowane jest w ramach realizowanego projektu unijnego „Interaktywne Laboratorium - dynamicznym rozwojem techniki multimedialnej” realizowanego w ramach Osi Priorytetowej I „Konkurencyjna i innowacyjna gospodarka”, Działania 1.2. „Instytucje otoczenia biznesu” Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2007-2013.

Marian Pędłowski

Nowe prawo i kodeks budowlany

Stan polskiego prawa regulującego proces inwestycyjno-budowlany osiągnął poziom krytyczny. W konsekwencji pojawia się chaos prawny, skutkujący już nie tylko brakiem możliwości rozoznania funkcjonujących w tej materii norm prawnych przez inwestorów, ale istotnymi trudnościami stosowania tych norm przez właściwe organy administracji publicznej, a nawet sądy.

Prawo inwestycyjno-budowlane staje się hamulcem rozwoju gospodarczego kraju - czytamy w uzasadnieniu też do ustawy - Kodeks budowlany, przygotowanych przez zespół z Katedry Prawa Gospodarczego Szkoły Głównej Handlowej, pod kierownictwem prof. zw. dr. hab. Zygmunta Niewiadomskiego.

Przytoczone argumenty uzasadniają pilną konieczność budowy nowego systemu prawa inwestycyjno-budowlanego. Działania w tym zakresie zapoczątkowano projektem badawczo-rozwojowym, realizowanym w SGH pt.: „Bariery prawne w procesie inwestycyjno-budowlanym. Uwarunkowania, bariery, perspektywy”. Zwieńczeniem badań było opracowanie też do Kodeksu budowlanego. Prace zakończono w roku 2010. Sformułowano 553 tezy, zgrupowane w 14 działach. Zakładają one wiele daleko idących propozycji zmian, m.in.:

1. W sferze planowania przestrzennego, dla obszarów nie objętych lokalnymi przepisami urbanistycznymi np. „planami zabudowy”, proponuje się wprowadzenie instytucji „zgłoszenia urbanistycznego”, dokonywanego wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta. Organ miałby 30 dni na rozpatrzenie zgłoszenia i ewentualne złożenie sprzeciwu. Brak sprzeciwu oznaczałoby zgodę organu. Następnie inwestor składałby powiatowemu inspektorowi budowlanemu „informację budowlaną” w formie „zawiadomienia o rozpoczęciu robót budowlanych”, a rozpoczęcie inwestycji mogłoby nastąpić z dniem złożenia zawiadomienia. Organ badałby kompletność złożonych dokumentów i mógłby wstrzymać roboty budowlane w ściśle wskazanych okolicznościach.

2. Państwowa Inspekcja Budowlana stanowiłaby administrację specjalną o strukturze trójstopniowej:

- powiatowy inspektor budowlany,
- wojewódzki inspektor budowlany,
- generalny inspektor budowlany.

3. Pozwolenia na budowę wymagałyby wyłącznie przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko. Pozwolenia wydawałby wójt, burmistrz lub prezydent miasta, zaś starosta utraciłby status organu administracji architektoniczno-budowlanej.

4. Opłata legalizacyjna byłaby uzależniona między innymi od wartości robót budowlanych obliczonych przez uprawnionego rzeczoznawcę, a inwestor wnosiłby ją po połowie na rzecz gminy i budżetu państwa.

5. Zasadą byłoby uzyskiwanie pozwolenia na użytkowanie obiektów budowlanych, z wyjątkiem obiektów małej architektury, tymczasowych obiektów budowlanych, przyłączy oraz obiektów remontowanych, z wyłączeniem wpisanych do rejestru zabytków.

6. Odstępstwa od przepisów techniczno-budowlanych, o charakterze indywidualnym dokonywałby wojewódzki inspektor budowlany, zaś o charakterze generalnym - właściwy minister.

7. W przypadku nielegalnych działań inwestycyjnych, przewidziane są sankcje wyłącznie w formie kary pieniężnej.

Nowe prawo budowlane

W Ministerstwie Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej prowadzono prace nad przygotowaniem założeń do ustawy - Prawo budowlane. Zarządzeniem Nr 10 Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej powołany został Zespół oraz Rada Opiniotawczo-Doradcza do spraw opracowania projektu założeń do ustawy - Kodeks budowlany.

Od prawej: Zygmunt Niewiadomski, Janusz Żbik, Jerzy Postuszny

Przewodniczącym zespołu został Minister Janusz Żbik, zaś przewodniczącym Rady prof. zw. dr

hab. Zygmunt Niewiadomski. Zespół opracował projekt założeń do ustawy - Prawo budowlane, o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i innych niektórych ustaw.

dzenie kolejnej wersji założeń z dnia 30 sierpnia 2012 roku, zaakceptowanej przez Janusza Żbika, Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej oraz skierowanie do ponownych

Podczas konferencji

Wersja projektu założeń z 19 kwietnia 2012 roku została poddana dyskusji podczas konferencji konsultacyjnych. Pierwsza z nich odbyła się 23 kwietnia 2012 roku w Wyższej Szkole Prawa i Administracji w Rzeszowie, a jej gospodarzem był rektor prof. nadz. dr Jerzy Posłuszny. Kolejne konferencje odbyły się w Gdańsku, Wrocławiu i Warszawie. 25 maja 2012 roku również w Wyższej Szkole Prawa i Administracji w Rzeszowie, podczas kolejnego Forum Myśli Prawniczej, dyskutowano nad założeniami do ustawy.

Wynikiem konferencji konsultacyjnych było sporządzenie kolejnego projektu założeń w wersji na 2 lipca 2012 roku, który został skierowany do konsultacji społecznych. Efektem tych konsultacji było sporzą-

uzgodnień międzyresortowych. Jednym z rezultatów wcześniejszych konsultacji społecznych było ograniczenie zakresu założeń jedynie do ustawy - Prawo budowlane, z pominięciem planowanych w pierwszym projekcie założeń - zmian w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz innych niektórych ustaw.

Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 lipca 2012 roku, utworzono Komisję Kodyfikacyjną Prawa Budowlanego. Do zadań komisji należy opracowanie projektu przepisów rangi ustawowej w zakresie kompleksowej regulacji dotyczącej procesu inwestycyjno-budowlanego. 10 października 2012 roku Sławomir Nowak - Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej, w imieniu Prezesa Rady Ministrów wręczył nominacje członkom komisji. Skład komisji:

1. Zygmunt Niewiadomski - przewodniczący Komisji - profesor nauk prawnych, kierownik Katedry Prawa Gospodarczego SGH, specjalista w zakresie planowania przestrzennego i prawa budowlanego, sędzia NSA w stanie spoczynku,

2. Janusz Żbik - zastępca przewodniczącego Komisji - architekt z uprawnieniami bez ograniczeń, samorządowiec, urzędnik administracji rządowej, podsekretarz stanu w MTBiGM,

3. Krzysztof Antczak - sekretarz Komisji - prawnik, Dyrektor Departamentu Gospodarki Przesztrzennej i Budownictwa w MTBiGM,

4. Tomasz Bąkowski - profesor Uniwersytetu Gdańskiego, prawnik, specjalista w zakresie planowania przestrzennego, członek Rady Legislacyjnej przy Prezesie RM,

5. Andrzej Bratkowski - dr nauk technicznych, b. minister budownictwa,

6. Joanna Demediuk - radca prawny, radca ministra w Ministerstwie Rozwoju Regionalnego,

7. Robert Dziwiński - prawnik, Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego,

8. Roman Hauser - profesor nauk prawnych UAM, prezes NSA,

9. Hubert Izdebski - profesor nauk prawnych UW, specjalista w zakresie samorządu terytorialnego,

→ **10. Adam Kowalewski** - urbanista, dr nauk ekonomicznych, Przewodniczący Głównej Komisji Urbanistyczno-Architektonicznej,

11. Maciej Lisicki - inżynier budownictwa, wiceprezydent Gdańska, specjalista w zakresie gospodarki komunalnej i nieruchomości,

12. Maciej Mosiej - ekonomista, praktyk w zakresie procesu inwestycyjnego i budownictwa,

13. Eugeniusz Mzyk - sędzia NSA w stanie spoczynku, wykładowca studiów podyplomowych SGH,

14. Piotr Otawski - prawnik, Zastępca Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska,

15. Marek Szewczyk - prawnik, profesor UAM w Poznaniu, ekspert Związku Miast Polskich, specjalista w zakresie prawa budowlanego i zagospodarowania przestrzennego,

16. Ryszard Trykosko - inżynier budownictwa, Przewodniczący Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa,

17. Łukasz Złakowski - prawnik, przedsiębiorca.
- Chcemy w jednym miejscu zintegrować wszystkie przepisy, aby dać ludziom narzędzie prawne do swobodnego realizowania swoich zamierzeń inwestycyjnych, życiowych marzeń, aspiracji. Prawo powinno pomagać, a nie przeszkadzać. Naszym zadaniem jest, aby kodeks budowlany uwolnił energię budowlaną. I temu praca Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Budowlanego będzie służyła - stwierdził Minister Sławomir Nowak. Zapowiedział, że nowe regulacje budowlane powstaną w dwóch etapach - najpierw pod obrady parlamentu zostanie skierowany projekt nowego prawa budowlanego, następnie Komisja Kodyfikacyjna Prawa Budowlanego do końca obecnej kadencji przygotuje Kodeks budowlany, który będzie kompleksowo regulował rozproszone obecnie w różnych ustawach zagadnienia związane z procesem inwestycyjno-budowlanym.

Wybrane zasady i tezy założeń do ustawy - Prawo budowlane:

1. Budowa może być rozpoczęta:

- **po skutecznym dokonaniu zgłoszenia z projektem budowlanym,**

- **bez pozwolenia na budowę lub zgłoszenia** (niewielkie obiekty budowlane, w większości wymienione w dotychczasowym art. 29 ust. 1 Prawa budowlanego),

- **po skutecznym dokonaniu zgłoszenia bez projektu budowlanego i prowadzenia dziennika budowy** (pozostałe obiekty, wymienione w dotychczasowym art. 29 ust. 1 Prawa budowlanego).

- **po uzyskaniu pozwolenia na budowę** (m. in. w przypadku budowy obiektów wymagających przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, wyższych niż 12 m, o kubaturze większej niż 5 000 m³).

2. Inne roboty budowlane mogą być rozpoczęte:

- **bez zgłoszenia, lecz z ustanowieniem kierownika robót i prowadzeniem dziennika budowy** (przebudowa obiektu budowlanego, którego budowa wymaga sporządzenia projektu budowlanego, wykonanie przyłączy i instalacji, przebudowa i remont instalacji elektrycznych i gazowych),

- **po skutecznym dokonaniu zgłoszenia i ustanowieniu kierownika robót** (remont elementów konstrukcyjnych obiektów wymagających sporządzenia projektu budowlanego, remont obiektu wpisanego do rejestru

zabytków, przebudowa sieci uzbrojenia terenu oraz przebudowa dróg publicznych i torów),

- **po uzyskaniu pozwolenia w drodze decyzji** (rozbiórka obiektu budowlanego, którego budowa wymaga pozwolenia na budowę, wykonanie robót wymagających przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko).

3. Możliwości opatrzenia decyzji o pozwoleniu na budowę klauzulą wykonalności.

4. Obowiązkiem projektanta będzie określanie obszaru oddziaływania, zaś organu - sprawdzenie, czy obszar określono prawidłowo.

5. Wprowadzony będzie jednoznaczny zapis o tym, iż projektant i sprawdzający ponoszą odpowiedzialność za projekt. Sprawdzający może utracić uprawnienia budowlane w przypadku zaakceptowania projektu niezgodnego z prawem lub sztuką budowlaną.

6. Możliwość uzyskania przez inwestora pozwolenia na budowę inwestycji, która z mocy ustawy pozwolenia na budowę nie wymaga.

7. Przeniesienie pozwolenia na budowę lub zgłoszenia na innego inwestora nie będzie wymagało zgody poprzedniego inwestora, na podstawie oświadczenia nowego inwestora.

8. Inwestor będzie zobowiązany do przedłożenia jednego egzemplarza projektu budowlanego w wersji papierowej do ostemplowania oraz dwóch na nośnikach elektronicznych.

9. Wprowadzenie odbioru poszczególnych etapów budowy przez inspektora nadzoru technicznego (dawnego inspektora nadzoru inwestorskiego) oraz projektanta sprawującego nadzór autorski.

10. Nie każde naruszenie prawa skutkować będzie koniecznością rozstrzygnięcia w formie decyzji administracyjnej, ponieważ w przypadku braku zagrożenia, pierwsze działanie organu będzie polegać na wezwaniu do usunięcia stanu niezgodnego z prawem.

11. Oddanie obiektu do użytkowania nastąpi w drodze zawiadomienia, a pozwolenie na użytkowanie będzie wymagane w razie zamiaru przystąpienia do użytkowania przed wykonaniem wszystkich robót oraz w procedurze legalizacyjnej.

12. Opłata legalizacyjna ustalana będzie, jako procent od wartości nielegalnie wzniesionego obiektu.

13. Zasady sytuowania obiektów zawarte będą w ustawie.

14. Utrzymano instytucję „istotnego odstępstwa”, kwalifikacji nadal dokonywał będzie projektant, a potwierdzał organ nadzoru budowlanego.

15. Pierwsze ujawnienie nielegalnego użytkowania obiektu budowlanego kończyć się będzie ostrzeżeniem i wezwaniem organu do zalegalizowania użytkowania, a niezastosowanie się będzie skutkować nałożeniem kary (nawet wielokrotnym). Zapłacenie kary nie spowoduje legalizacji użytkowania.

16. W odniesieniu do obiektów wpisanych do rejestru zabytków, funkcję organów administracji architektoniczno-budowlanej oraz nadzoru budowlanego, wykonywać będą wojewódzki i generalny konserwator zabytków.

17. Za naruszenie przepisów prawa budowlanego nakładane będą wyłącznie kary finansowe.

Fot. Marian Pędłowski

Podsumowanie targów

W dniach 7-9 września 2012 r. w Hali Widowiskowo-Sportowej „PODPROMIE” w Rzeszowie odbyła się jesienna edycja Podkarpackich Targów Budownictwa, Wypożyczenia Wnętrz i Ogrodów EXPO DOM, Targów Nieruchomości oraz Targów Techniki Grzewczej i Instalacyjnej INSTAL MASTER.

Targi odwiedziło ponad 12 tys. osób i były one okazją do zapoznania się z ofertą blisko 150 firm m.in. producentów i dystrybutorów materiałów budowlanych, wykończeniowych, instalacyjnych, elementów wyposażenia wnętrz i ogrodów, biur nieruchomości, instytucji kredytujących zakup nieruchomości, firm ubezpieczeniowych itp.

W ramach imprez towarzyszących, trzeciego dnia targów (9 września - niedziela) odbyła się **Otwarta Konferencja nt. Czysta energia, budownictwo niskoenergetyczne - nowe spojrzenie w ochronie środowiska naturalnego.**

Wielu wystawców przygotowało dla zwiedzających oferty w najlepszych cenach, wystarczyło tylko odwiedzić ich stoisko na targach i złożyć zamówienie podczas imprezy lub tuż po jej zakończeniu.

Tradycyjnie podczas targów zorganizowany został dla wystawców konkurs o **Złoty Medal Podkarpackiego Rynku Budowlanego**. Jego celem jest wyłonienie i nagrodzenie najlepszych materiałów i technologii oferowanych na targach. Patronat merytoryczny nad konkursem sprawuje Kapituła Konkursu, w skład której wchodzi przedstawiciele: PZITB, PZITS, SARP, MTR.

Po szczegółowej analizie dostarczonych materiałów, przeglądzie ekspozycji i prezentacji przez wystawców wyrobów zgłoszonych do konkursu komisja postanowiła przyznać niżej wymienionym firmom Złote Medale Podkarpackiego Rynku Budowlanego:

P.P.H.U. „STOLPAW-Bis” Marcin Pawlak, Pawłów za Pasywne drzwi zewnętrzne STOLTERM.

MARIOT Rzeszów za profesjonalną i kompleksową ofertę stolarki otworowej i osłonowej.

Przedsiębiorstwo Wdrożeń Techniki Kłowej TERMO-TECH Spółka z o.o., Stąporków za Kocioł C.O. KRS TECHAQUADUO na paliwo stałe.

Ponadto Komisja postanowiła przyznać niżej wymienionym firmom **DYPLOM - WYRÓŻNIENIE:**

F.P.H.U. PARMAX S.C. Paweł Paruch, Artur Paruch, Książnice reprezentowana przez MARIOT Rzeszów za „Energoszczędne dębowe drzwi zewnętrzne - FACTOR”.

COLORES Sp. z o.o., Rzeszów za System docieplenia z oddychającym styropianem PROTERM S KLIMA.

RES-GAJ Sp. z o.o. Sp. komandytowa, Rzeszów za Modułowy dom drewniany z drewna warstwowo klejonego.

VETREX Sp. z o.o., Tczew reprezentowana przez EASY DOOR POLSKA Sp. J., Rzeszów za Okno VETREX PREMIUM, PROFIL VETREX ALPHALINE 90 PLUS (VA90+).

Ital Dekor Kudlik s.c., Rzeszów za System szalunkowo izolacyjny na „stracenie” firmy Daliform Group S.r.l.

P.W. FLORKOM Wojciech Florjańczyk, Mochle za Energoszczędne, pasywne budownictwo w technologii SZALUNKU TRACONEGO QUAD LOCK.

Już dziś serdecznie zapraszamy do udziału w kolejnych edycjach targów.

Kontakt:

MTR Międzynarodowe Targi Rzeszowskie
ul. PCK 2/24, 35-060 Rzeszów
Tel.: 17 850 75 99, 17 850 75 98
Fax: 17 850 75 98
E-mail: mailto:biuro@targirzeszowskie.pl

Grzegorz Dubik

Relacja z wycieczki integracyjno-technicznej Przeworsk-Dynów, 22.09.2012 r.

Historia pewnej wycieczki

Wycieczka wąskotorówką rozpoczęła się wczesnym rankiem na stacji Przeworsk-Wąski. Towarzystwo w doskonałym humorze pomimo rzeźkiego poranka stawilo się karnie na stacji. Kolejka miała dwa pełne wagony i jeden „letniskowy” z samym dachem gdzie można było poczuć wiatr we włosach.

Wycieczkowicze przemieszczali się po całości składu integrując się wspaniale przy dźwiękach gitary naszego nieocenionego barda Witka. Z okien można było obserwować przeworskie oraz dynowskie pola i wioski, a także stare, niestety zaniedbane nieco stacyjki pośrednie.

Kolejka przedzierała się przez wzniesienia i wesoły maszynista „gwizdał” na pracujących w polach ludzi, którzy przerywali pracę i pozdrawiali wycieczkowiczów. Z domów wybiegały dzieci machając rączkami, słowem dla mieszkańców kolejka jest też nie lada atrakcją. W pobliżu Szklar kolejka stanęła w sąsiedztwie

tunelu, gdzie wycieczkowicze nad ogniskiem podsmażyli sobie po kiełbasce. Bardziej ciekawscy wybrali się na zwiedzanie pobliskiego tunelu, który zdumiewa jako konstrukcja do dziś. Po pikniku kolejka ruszyła

Zadowoleni uczestnicy wycieczki pozowali do pamiątkowego zdjęcia

szyny z XIX wieku (1876 r.), po których nadal toczą się pociągi. W pierwszej kolejności oddano do użytku 44 km linii oraz 6 budynków stacyjnych i mieszkalnych, a także warsztaty w Przeworsku. Całkowite oddanie do eksploatacji i oficjalne otwarcie całej 46,2 km linii wraz z budynkami i parowozownią zwrotną w Dynowie nastąpiło 8.09.1904 r.

Początkowo tabor kolei przeworsko-dynowskiej stanowiły: 3 lokomotywy, 7 wagonów osobowych i 45 towarowych. Po 3 latach przybyło 6 wagonów towarowych. W 1910 r. kolej dysponowała 4 lokomotywami, 7 wagonami osobowymi i 55 towarowymi. Po kolejnych 3 latach tabor uzupełniono o kolejne 10 wagonów towarowych. W pierwszym, pełnym roku eksploatacji kolei (1905), z

w dalszą drogę wioząc nas wśród pól do Dynowa i Bachorza gdzie zjedliśmy pyszny obiad i zrobiliśmy pamiątkowe zdjęcia przy starych wagonach i lokomotywach. Słowem, wycieczka jak marzenie. Dla nas przypomnienie podróży pociągiem w skali mikro, oraz niecodzienna atrakcja jazdy pociągiem, przepiękne widoki z wagonów „letniaków”, które mają dach, lecz nie mają szyb, przez co podróż w ciepłe dni spędza się bardzo miło. Podczas przejazdu jest czynny bar, przechodzenie z wagonu do wagonu też jest nie lada atrakcją, gdyż przejścia między wagonami się ruszają. Na branzowców i nie tylko czekają po drodze ciekawe obiekty mostowe i przepiękny tunel.

Teraz trochę historii

Przeworska Kolej Dojazdowa pierwotnie „Wąskotorowa Kolej Lokalna Przeworsk-Dynów” - wąskotorowa linia kolejowa łącząca Przeworsk i Dynów, biegnie doliną rzeki Mleczy. Powstała na potrzeby obsługi cukrowni w Przeworsku. Podstawowe dane techniczne szlaku:

- szerokość toru: 750 mm (pierwotnie 760 mm),
- długość trasy: 46,25 km,
- eksploatowana: w całości,
- wystawienie dokumentu koncesyjnego: 15.02.1902 r.,
- koncesjonariusz: Andrzej ks. Lubomirski,
- okres budowy: wiosna 1900 - wrzesień 1904.

Koncepcja budowy i eksploatacji kolei przeworskiej powstała w okresie Cesarstwa Austro-Węgierskiego, a staranie o rozpoczęcie budowy kolei zapoczątkowali w 1894 r. ówcześni właściciele ziemscy, hrabiowie Roman Scypior z Łopuszki Wielkiej i Skrzyński z Bachorza, po zbudowaniu przez księcia Andrzeja Lubomirskiego cukrowni „Przeworsk”. Zasadniczym celem funkcjonowania kolei było dostarczanie buraków do cukrowni oraz przewóz z ziemi brzozowskiej płodów rolnych, drewna, żwiru i kamienia.

Rozpoczęcie budowy kolei nastąpiło w 1900. Na stacji Przeworsk można znaleźć

żliwości przejazdu skorzystało 45 tys. pasażerów. Rok później na podróż koleją zdecydowało się 62 tys. osób, a w 1908 ich liczba przekroczyła 85 tys. Tuż przed wybuchem I wojny, w 1913 r., z usług kolei wąskotorowej skorzystało 110 tys. pasażerów. Mieli oni możliwość podróżowania wagonami 2 i 3 klasy (dopiero w 1913 roku wprowadzono do użytku jeden wagon 1 klasy).

W latach 50. XX w. nastąpiła zmiana rozstawu z 760 mm na 750 mm. W latach 70. PKP wprowadziło transportery dla wagonów normalnotorowych. W 1986 r. wycofano trakcję parową. Wkrótce zawieszono regularny ruch pasażerski. 30 września 1991 kolejka wąskotorowa Przeworsk-Dynów z lat 1890-1904 została wpisana do rejestru zabytków pod numerem A-463, a w ramach tego **tunel** (nieдалеко stacji Szklary) z lat 1890-1904 i drewniane schronisko kolejowe.

Kolejka słynie z **tunelu w Szklarach** o długości 602 m - jedyne na kolejach wąskotorowych w Polsce i **najdłuższego na kolejkach wąskotorowych w Europie**. W ciągu trasy można zobaczyć też 2 długie mosty stalowe nad rzeką Mleczy, jest też dużo mostów jednoprzęsłowych 10-15 m, jak również przepiękny most kamienny.

Obecnym operatorem jest Stowarzyszenie Kolejowych Przewozów Lokalnych w Kaliszu, które w 2003 uruchomiło turystyczny ruch pasażerski (w sezonie letnim) a w 2004 ruch towarowy. PKD dysponuje sześcioma lokomotywami Lxd2, w tym trzy są czynne.

30 września „Pogórzanin” odbył ostatni kurs pociągu rozkładowego w sezonie 2012. Do 30 września kolejka przewiozła 8317 pasażerów. Odbyło się 46 kursów, 31 pociągów rozkładowych i 15 pociągów specjalnych, odpowiednio 5277 i 3040 turystów.

Aurelia Mirek

Wycieczka integracyjno-techniczna połączona z wyjazdowym posiedzeniem Rady PDK OIIB w Warszawie

W ostatni wakacyjny weekend w dniach 31.08-02.09.2012 r. w Warszawie odbyło się wyjazdowe posiedzenie Rady Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa połączone z pierwszą organizowaną samodzielnie przez biuro PDK OIIB wycieczką integracyjno-techniczną.

W wyjeździe uczestniczyli członkowie Rady PDK OIIB oraz Koleżanki i Koledzy z osobami towarzyszącymi zakwalifikowani na wyjazd według kolejności zgłoszeń. Grupa wyruszyła autokarem z Rzeszowa w piątek w godzinach południowych. Po przyjeździe do Warszawy i zjedzeniu obiadokolacji w uroczym obiekcie **Biblioteki Uniwersyteckiej UW** z ekologicznymi fasadami i ogólnodostępnym ogrodem botanicznym na dachu, wycieczkowicze zostali zakwaterowani w hotelu sieci „Ibis” na Powiślu.

Godziny wieczorne członkowie Rady poświęcili na owocną pracę. W czasie **posiedzenia Rady** podjęto uchwały w sprawach członkowskich, dyskutowano między innymi nad zmianami w „Regulaminie wspierania dokształcania zawodowego członków PDK OIIB”, rozmowy zakończono podjęciem uchwały. Następnie zapoznano członków Rady ze sprawozdaniem z działań PDK OIIB w sprawie ofert działek dla realizacji zadania „Budowa Podkarpackiego Centrum Transferu Niskoenergetycznych Technologii w Budownictwie” oraz

podjęto uchwałę dotyczącą działań związanych z pozyskaniem środków na realizację tego projektu.

Nocne dyskusje zakończyły sprawy wniesione i wolne wnioski, po czym strudzeni uczestnicy dołączyli do pozostałych wycieczkowiczów, którzy odkrywali wieczorne uroki naszej stolicy, a że pogoda i jeszcze wakacyjna atmosfera Starówki sprzyjała spacerom, powroty do hotelu były bardzo późne.

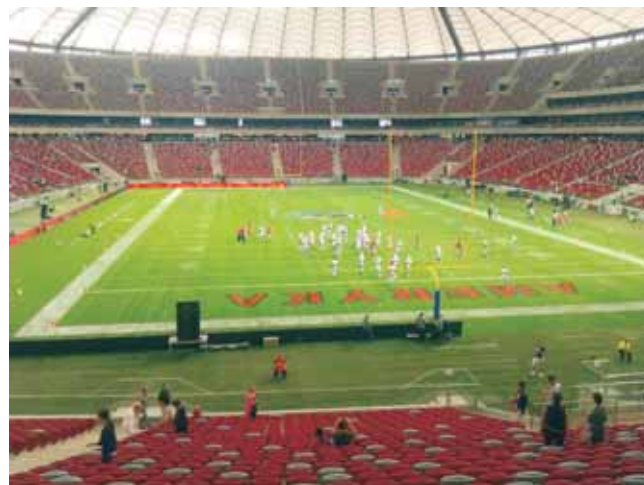
Sobotni rano dla kilku osób z naszej grupy rozpoczął się bardzo wcześnie, poświęcili kilka godzin błogosławnego snu na stanie w kolejce po bilety do **Centrum Nauki Kopernik** (niestety, wcześniej biuro Izby nie mogło ich zarezerwować), szczerą wdzięczność reszty uczestników była nagrodą za ich trud. Na trzy godziny wszyscy zatopili się w interaktywny świat nauki i techniki. Eksperymentom, doświadczeniom i zabawie nie było końca. W Centrum znajduje się kilkaset interaktywnych stanowisk umieszczonych w 6 galeriach stałych: świat ruchu, człowiek i środowisko, korzenie

cywilizacji, strefa światła, RE: generacja, teatr robotyczny. Zabrakło nam czasu na Planetarium Niebo Kopernika - nadrobimy w przyszłości. Największe w Polsce Centrum Nauki to wspaniałe miejsce na mądre spędzanie wolnego czasu dla całej rodziny.

Po obiedzie w miłej atmosferze Biblioteki UW przyszedł czas na sportowe emocje czyli zwiedzanie **Stadionu Narodowego** i kibicowanie na **meczu futbolu amerykańskiego Europa Vs Ameryka**.

Wprawdzie futbol amerykański to nie nasza „dyscyplina narodowa”, ale o przygotowanie teoretyczne

wycieczkowiczów zadbał kol. Przewodniczący i jeszcze podczas podróży do Warszawy obdarował wszystkich kilku stronicowym opisem zasad tej gry, ułatwiło to znacznie jej zrozumienie, o emocjach trochę później.

Stadion Narodowy zrobił na koleżankach i kolegach ogromne wrażenie. Piękny nowoczesny obiekt, na który czekaliśmy tyle lat nie sprawił nikomu zawodu. Dodatkowym atutem były zarezerwowane dla nas miejsca w strefie VIP, centralnie położone i blisko do murawy.

Przed rozpoczęciem meczu odbyło się szereg pokazów artystycznych wraz z występem orkiestry dętej. Sygnał do rozpoczęcia meczu dał sam były Prezydent RP Lech Wałęsa, z trybun zmagania zawodników oklaskiwała również Prezydent Warszawy Hanna Gronkiewicz-Waltz. Atmosfera na stadionie była bardzo miła i przyjazna. Oprócz kilku grup kibiców futbolu amerykańskiego z całej Polski, liczną grupę stanowiły całe rodziny z rozbawionymi pociechami. Zawodnicy z najwyższych lig krajów, w których sport ten jest popularny m.in. Niemiec Francji, Włoch, Wielkiej Brytanii, ale też i Polski grali z dużym poświęceniem i werwą. Emocje sportowe umiarkowane, jednak więcej adrenaliny i zabawy zapewnia piłka nożna. Opuszczaliśmy stadion małymi grupkami pełni miłych wrażeń i nowych doświadczeń.

Po krótkim odpoczynku w hotelu wszyscy chętni do odkrywania nowych artystycznych przeżyć udali się na koncert w ramach trwających w Warszawie **na Placu Grzybowskim Dni Kultury Żydowskiej**. Kolejna ciepła noc przyniosła wiele wrażeń i nogi same niosły naszych spacerowiczów na Powiśle.

W niedzielne przedpołudnie słoneczne i ciepłe, pełni pozytywnej energii ruszyliśmy na Wolę gdzie u zbiegu ul. Przyokopowej i Grzybowskiej w dawnej elektrowni tramwajowej, zabytku architektury przemysłowej, mieści się otwarte w 60. rocznicę wybuchu Powstania **Muzeum Powstania Warszawskiego**.

O godz. 10⁰⁰ rozpoczęliśmy indywidualną podróż w czasy Powstania.

W niepowtarzalny sposób zaprojektowana ekspozycja muzealna oddziałuje obrazem, światłem i dźwiękiem. Aranżacja wnętrza i wykorzystanie efektów multimedialnych przybliżają powstańczą rzeczywistość. Głównymi elementami wystawy są zdjęcia w wielkich formatach, monitory i komputery. Wytyczona trasa przedstawia chronologię wydarzeń i prowadzi przez poszczególne sale tematyczne. Zwiedzający poruszają się w scenerii sprzed sześćdziesięciu lat, chodzą po granitowym bruku wśród gruzów niszczonej Stolicy. Sercem Muzeum jest stalowy monument, przechodzący przez wszystkie kondygnacje budynku. Na jego ścianach wyrzeźbione jest kalendarium Powstania, a dobiegające z niego brzmienie bijącego serca symbolizuje życie Warszawy w roku czterdziestym czwartym. Na parterze przedstawiono czas okupacji i sam wybuch Powstania - godzinę „W”.

W oddzielnym pomieszczeniu eksponowane są maszyny drukarskie z lat czterdziestych, wszystkie są sprawne i drukują m.in. historyczne obwieszczenie z 3 sierpnia 1944 roku, „Biuletyn Informacyjny” oraz ulotki okolicznościowe.

W Sali Małego Powstańca - jedynej tego typu w Polsce - jasnej i kolorowej, dzieci uczą się historii oglądając teatrzyk powstańczy czy wcielając się w rolę harcerskich listonoszy i sanitariuszek.

W kinie Palladium wyświetlane są trzy powstańcze kroniki filmowe Biura Informacji i Propagandy AK, pokazywane w czasie Powstania. Na trasie zwiedzania znajduje się **aranżacja kanału**, gdzie identyfikacji z powstańcami służy odpowiednia scenografia, efekty wizualne i dźwiękowe.

Wyróżnioną częścią jest Miejsce Pamięci, w którym znajdują się powstańcze mogiły. Odrębne pomieszczenia stanowią sale: „Radiostacje i łączność”, „Pocztą Polowa”.

Centralnym punktem drugiej części ekspozycji w hali z Liberatorem, jest replika samolotu Liberator B-24J w skali 1:1. Dopelnia ją część poświęcona alianckim zrztom.

W okalającym budynek Muzeum Parku Wolności głównym elementem jest Mur Pamięci, z wyrzeźbionymi nazwiskami blisko jedenastu tysięcy Powstańców, którzy polegli w walkach w sierpniu i wrześniu 1944 r. W centralnej części Muru zawieszony jest ważący ponad dwieście kilo dzwon „Monter”, poświęcony gen.

bryg. Antoniemu Chruścielowi, dowódcy Powstania Warszawskiego.

Trzygodzinne przebywanie w powstańczej Warszawie minęło wszystkim niepostrzeżenie. Zaopatrzeni w pamiątki, z ugruntowaną wiedzą o wydarzeniach sprzed 60 lat, pełni wrażeń ruszyliśmy w drogę powrotną do domu. Ostatni obiad w murach Biblioteki UW i spacer w słońcu po zielonych tarasach na dachu biblioteki stanowiły miłe podsumowanie naszej trzydniowej przygody z Warszawą.

Dziękujemy bardzo wszystkim zaangażowanym w zorganizowanie super wycieczki i prosimy o więcej.

Wieści szybko się rozchodzą... Udana wycieczka po stolicy szybko zainteresowała sporo osób podobnym wyjazdem do Warszawy. W dniach od 19 do 21 września tą samą trasą udała się więc zwiedzać stolicę następna grupa członków naszej Izby. Na następnych stronach prezentujemy relacje, jakie nadeszły do redakcji, w których uczestnicy wycieczki dzielą się swymi wrażeniami.

Wycieczka do Warszawy

19-21 października 2012 r.

Nasza 3-dniowa wycieczka do Warszawy rozpoczęła się w piątek 19-10-2012r. o godz. 12.00 zbiórką na parkingu obok siedziby Izby. Czekala tam na uczestników nasza opiekunka z biura izby p. Ewelina Niemiec oraz kierowca autokaru. Po powitaniu pani Ewelina przedstawiła program wycieczki i udaliśmy się w drogę. Sama podróż była przyjemna z uwagi na fakt, iż pogoda dopisała wspaniale, a po drodze mijaliśmy piękne widoki lasów liściastych podświetlonych jesiennym słońcem, mieniących się kolorami oraz siedzących na poboczach grzybiarzy z pełnymi koszami prawdziwków.

Do Warszawy przybyliśmy wieczorem na kolację do restauracji mieszczącej się w Bibliotece Uniwersytetu Warszawskiego skąd udaliśmy się na ulicę

Fot. Jan Depciuch

Zagórną 1, na zakwaterowanie w Hotelu „Ibis”. Przemieszczając się do tych miejsc autobusem, mogliśmy podziwiać Stadion Narodowy, gdyż trasa nasza przebiegała nad Wisłą. Późnym wieczorem indywidualnie lub w małych grupkach zwiedzaliśmy stolicę.

W sobotę rano p. Ewelina wraz z kilkoma osobami-ochotnikami udała się w kolejkę po bilety do Centrum Kopernika i po 2 godzinach mieliśmy upragnione bilety wstępu. Pomimo krótkiego zwiedzania (tylko trzy godziny) wyszliśmy wszyscy pełni wrażeń. Nie mogliśmy dłużej zwiedzać, ponieważ mieliśmy przed sobą następny punkt programu, tj. zwiedzanie Stadionu Narodowego. Stadion od początku zrobił na nas wrażenie swoją wielkością i po Pałacu Kultury stał się punktem orientacyjnym dla turystów naszej grupy. W miarę zbliżania się do stadionu coraz bardziej przytłaczał nas swoją wielkością. Zwiedzanie rozpoczęliśmy o godz. 13.00 wraz z przewodnikiem, który oprowadzał nas zarówno po trybunach jak i po wnętrzu obiektu gdzie znajdują się szatnie, sale masażu, kaplica wielowyznaniowa, platynowa łoża itp.

Ponieważ uczestnicy wycieczki to budowlańcy i projektanci, dlatego było duże zainteresowanie budową, danymi technicznymi oraz kosztami inwestycji. Zadawano przewodnikowi szereg pytań na ten temat.

Nie zabrakło również komentarzy do „odsłoniętego dachu” przed meczem Polska-Anglia. Po zakończeniu zwiedzania stadionu, które trwało ok. półtorej godziny udaliśmy się na obiad po czym realizowaliśmy dalszy plan wycieczki.

Zwiedziliśmy Muzeum Techniki przy Pałacu Kultury i Nauki. Pomimo tego, że czasu nie mieliśmy za wiele przewodnik wspaniale przekazywał nam wiedzę na temat dawnych aparatów fotograficznych, kamer, odbiorników radiowych i telewizyjnych, maszyn liczących, komputerów, sprzętu AGD, pojazdów i wiele innych eksponatów. Na uwagę zasługuje słynna maszyna szyfrująca ENIGMA.

Po wyjściu z muzeum część uczestników wycieczki udała się do hotelu na zasłużony odpoczynek, natomiast większość osób pozostała i indywidualnie zwiedzała Starówkę i inne zabytki Warszawy.

W niedzielę o godz. 9.30 po smacznym śniadaniu i pożegnaniu przyjemnego hotelu „Ibis” udaliśmy się do Muzeum Powstania Warszawskiego. Muzeum otwarto w sześćdziesiątą rocznicę wybuchu Powstania. Aranżacja wnętrza i wykorzystanie efektów (odgłosy bombardowania, strzelania, nawoływania itp.) przybliżały powstańczą rzeczywistość. Poruszaliśmy się w scenerii sprzed sześćdziesięciu lat, chodząc wśród gruzów zniszczonej Stolicy. W budynku o trzech kondygnacjach oglądaliśmy ekspozycje broni, mundurów, maszyny drukarskie z lat czterdziestych sprawne do dziś. Oglądaliśmy filmy - kroniki powstańcze wyświetlane w muzeum. Wydzielona jest również specjalna dla dzieci Sali Małego Powstańca - jedynej tego typu w Polsce gdzie dzieci zwiedzając uczą się historii.

Na pamiątkę podczas zwiedzania mogliśmy zrywać kartki z kalendarza rozmieszczane na trasie zwiedzania, opisujące dzień po dniu historię Powstania Warszawskiego. Kalendarium rozpoczyna się 27 lipca 1944, a kończy 5 października 1944, w dniu wyjścia z Warszawy ostatnich pułków żołnierzy Armii Krajowej. W okalającym budynek Muzeum Parku Wolności na Murze Pamięci, wyryte są nazwiska około jedenastu tysięcy Powstańców, którzy polegli w walkach w sierpniu i wrześniu 1944 r. W centralnej części Muru zawieszony jest ważący ponad dwieście kilo dzwon „Monter”, poświęcony gen. bryg. Antoniemu Chruścielowi, dowódcy Powstania Warszawskiego.

Po zwiedzaniu udaliśmy się na ostatni obiad, po którym jeszcze zwiedziliśmy ogrody na dachu Biblioteki Uniwersytetu Warszawskiego, skąd oglądaliśmy piękną panoramę Warszawy oraz Stadion Narodowy położony na przeciwległym brzegu Wisły.

O godz. 14.50 udaliśmy się w drogę powrotną do Rzeszowa. Wycieczka była bardzo udana, zarówno opiekunka p. Ewelina jak i p. kierowca spisali się wspaniale, a uczestnicy zaproponowali kontynuację zwiedzania Warszawy w przyszłym roku. W stolicy zostało jeszcze wiele atrakcji do zwiedzania takich jak choćby Cytadela, Wilanów oraz Łazienki.

Do Rzeszowa przybyliśmy pełni wrażeń o godz. 20.30.

Maria i Jan Depciuchowie

Chętnie wybrałem się do Warszawy

Krótkie 3-dniowe wycieczki do ciekawych miejsc w naszym kraju uważam za bardzo dobry pomysł. Mamy bardzo wiele pięknych zakątków z interesującymi zabytkami i nowoczesnymi budowlami, które warto obejrzeć. Poza tym, łatwiej jest wybrać się na krótką, tańszą wycieczkę niż na kilkudniowe wояże. Tak więc chętnie wybrałem się do Warszawy. Być może inni uczestnicy znali stolicę i bywali w niej częściej, dla mnie był to pierwszy wyjazd od 26 lat, w związku z tym byłem ciekaw tego, co zobaczę. Wycieczka była krótka więc program przewidywał zwiedzanie najbardziej interesujących, powstałych w ostatnich latach obiektów. Największe wrażenie wywarł na mnie Stadion Narodowy. Obiekt imponujący pod każdym względem, ciekawie pokazany przez przewodnika. Myślę, że pomimo żenującej wpadki podczas ostatniego meczu możemy się tą budowlą szczycić na całym świecie, wszak jest ona najnowocześniejszym, najbardziej funkcjonalnym i najpiękniejszym obiektem tego typu.

Równie ciekawe były inne punkty programu wycieczki. Centrum Nauki Kopernik, miejsce w którym można spędzić wielu godzin z rodziną, bawiąc się i ucząc jednocześnie. Szkoda tylko, że mogliśmy spędzić w nim tylko dwie godziny, że nie byliśmy w Planetarium i że zwiedzanie odbywało się bez przewodnika.

Kolejny punkt - Muzeum Techniki. Tym razem zwiedzanie z przewodnikiem, szkoda tylko, że trafiliśmy tam na pół godziny przed zamknięciem i niewiele można było w tym czasie zobaczyć. Ogromne wrażenie na wszystkich wywarło Muzeum Powstania Warszawskiego, choć błędem było zwiedzanie bez przewodnika. Zwiedzając indywidualnie wiele faktów można przeoczyć albo po prostu nie wszędzie trafić. Bilet do zwiedzania nie pozwalał na obejście jednej z ciekawszych, moim zdaniem, części muzeum z projekcją w 3D, gdzie można poczuć prawdziwą atmosferę tamtych dni.

Ramówka wycieczki za mało czasu pozostawiała na indywidualny spacer po stolicy, by zobaczyć choćby Starówkę czy metro. Moim zdaniem można było trochę lepiej zorganizować czas nie powodując zwiększenia kosztów. Wyjazd z Rzeszowa powinien być wczesnym rankiem np. 6.00 i wówczas po dotarciu do Warszawy i spożyciu obiadu pozostałoby pół dnia na indywidualne zwiedzanie. Również w ostatnim dniu można było wyjazd zaplanować wieczorem, np. o 20.00, a popołudnie poświęcić np. na indywidualny spacer po Starówce.

Mimo paru niedociągnięć wycieczkę uważam za udaną i myślę, że kolejne, po uwzględnieniu uwag uczestników, staną się jeszcze bardziej atrakcyjne.

Zygmunt Cichy

Na pewno jeszcze tu wrócę

Witam wszystkich przesympatycznych uczestników wycieczki do Warszawy. 19 października zabrał nas z Rzeszowa piękna pogoda, pozwalająca nam z okien autokaru podziwiać kolory jesieni. Stolica powitała nas słońcem, hotelem z dobrymi warunkami, a restauracja w Warszawskiej Bibliotece Uniwersyteckiej będąca mieszanką młodości, wiedzy, ciekawej architektury budynku i dobrego jedzenia zasilła nasze organizmy do intensywnego zwiedzania.

Centrum Nauki Kopernik dla osoby będącej tam pierwszy raz zadziwia ogromem różnorodności. Miejsce to zainteresuje każdego niezależnie od wieku i posiadanej wiedzy. Fajnie jest patrzeć na małe dzieci i ludzi dorosłych z jednakowym zaangażowaniem wypróbujących swój intelekt i sprawność przy różnych eksperymentach. Na pewno jeszcze tu wrócę.

Stadion Narodowy - ogromna budowla, warta zwiedzenia, i mój komentarz na tym zakończę wobec zawieruchy panującej wokół tego obiektu.

Przez Muzeum Techniki z braku czasu przemknęliśmy niczym pociąg pośpieszny, trafiając po drodze na przedmioty tak nam nie-dawno dobrze znane.

W niedzielny ranek Warszawa powitała nas szarą gęstą mgłą. Nie przeszkadzało nam to w zwiedzaniu Muzeum Powstania Warszawskiego, gdzie wędrując zgodnie ze wskazówkami zbieraliśmy nie tylko kartki z kalendarza opisujące dzień po dniu wydarzenia Powstania, ale oglądając fotografie, czytając listy, pamiętniki czuliśmy tragizm

każdej powstańczej godziny. Przywieźcie tutaj wasze dzieci i wnuki, to konieczne, pamięć to magiczne słowo.

Gdy mgła opadła i Powiśle powitało nas słońcem, mogliśmy jeszcze podziwiać ogrody uniwersyteckiej biblioteki i najbliższą panoramę miasta.

Warszawa po 15 latach mojej tu nieobecności, nie biorąc pod uwagę przyjazdów, podczas których oglądałam tylko dworce, zaskoczyła mnie pozytywnie. Czuje się w niej klimat stolicy, zadbanej, z nowymi budynkami, przestrzennej, nocą pięknie oświetlonej. A wycieczka po niej, w pełni satysfakcjonująca - w tym miejscu dziękuję pani Ewelinie z biura izby (z której tryska radość życia, pozytywna energia i młodość), za opiekę i za podpowiedzi, kiedy nie wiedziałam co najciekawsze w zwiedzanych obiektach. Dziękuję za towarzystwo wszystkim uczestnikom, a w szczególności dobrej duszy Krysi, która zajęła się moim ulubionym płaszczem kiedy go zastawiłam w C.N.K. zafascynowana ilością stanowisk i ogromem eksperymentów.

Mam cichą nadzieję, że ta udana wyprawa do stolicy zainspiruje nas wszystkich do poznawania naszego kraju podczas kolejnych wycieczek.

Maria Skromak

Fot. Janina Peszek

Helena Krzych

Wycieczka Włochy 26.09 - 05.10.2012 r.

W dniach 26.09-05.10.2012 r. pojechałam na kolejną, zorganizowaną przez naszą Izbę, wycieczkę - tym razem do Włoch - w ciągu 8 dni przejechaliliśmy półwysep Apeniński, zwiedzając całe zabytkowe kompleksy i obiekty wpisane na Listę Światowego Dziedzictwa kulturalnego UNESCO.

Werona i od razu skojarzenie z Szekspirem, który uczynił ją miejscem miłosnej tragedii wszechczasów „Romeo i Julia”. Ale na początku zaskoczenie: w mieście jest jeden z najlepiej zachowanych amfiteatrów z czasów starożytnego Rzymu - Arena wykorzystywana jest obecnie w trakcie odbywającego się corocznie festiwalu operowego i licznych koncertów. Wędrujemy pod dom Julii, gdzie na dziedzińcu stoi naturalnych rozmiarów posąg romantycznej kochanki - i kolejne zaskoczenie: słynny balkon Julii dobudowany został już współcześnie, na początku XX wieku. Ale co znaczy siła sugestii - w sieni przejścia do Domu Julii fotografuję młode dziewczęta wypisujące na jej ścianach zapewne imię ukochanego... no cóż, prawo miłości... Ale też proza życia - w ścianach przyległych do *Piazza dei Signori* kamienic i przy ulicy Dantego znajdują się kamienne tablice z epoki z otworami - tzw. „Iwie paszcze” - skrzynki na donosy do władz miasta na wiedźmy, lichwiarzy, nielegalnych handlarzy. Fotografuję kraty z kunsztownie wykutymi elementami w postaci miniaturowych drabinek przy jednym z obiektów. Wyrafinowane kształty zabytkowych krat będą przyciągać moją uwagę w kolejnych zwiedzanych miastach.

W **Bolonii** oglądamy wnętrza *Bazyliki di San Petronio*, wędrujemy korytarzami *Archiginnasio* - budynek wybudowano dla najstarszego uniwersytetu w Europie - by usiąść w ławkach amfiteatralnej sali *Teatro Anatomico*, w której to przed wiekami na marmurowym stole przyszli lekarze przeprowadzali sekcje zwłok. Dziś studenci stanowią piątą część mieszkańców miasta - widać ich wszędzie - siedzących w kawiarniach, na schodkach kościołów, pod arkadami zabytków. W promieniach zachodzącego słońca robimy jeszcze zdjęcia na *Piazza Nettuno* przy fontannie Neptuna, podziwiając czerwone dachy otaczających plac budynków i kaskaderskie umiejętności kierowców skuterów, mobilnego środka lokomocji umożliwiającego przemieszczanie się po zatłoczonych ulicach wszystkich włoskich miast.

Piza - o Krzywej Wieży w Pizie słyszeli chyba wszyscy i wszyscy znają jej przechyloną koronkową

sylwetkę z arkadowymi galeryjkami - od czasu rozpoczęcia jej wznoszenia w 1173 roku zmagano się z postępującym odchyleniem od pionu. Budowniczości wieży chwytały się różnych sposobów na jej wyprostowanie, co doprowadziło do odchylenia się wieży w drugą stronę. Przez kolejne stulecia próbowano z różnym skutkiem prostować wieżę, powodując jej dalsze pochylanie się - nie pomogła elektroosmoza gruntu i zamrażanie ciekłym azotem, na skutek którego wieża... pochyliła się jeszcze bardziej. Pożądany efekt uzyskano dopiero współcześnie dzięki zastrzykom z cementu. Cały kompleks architektoniczny rzeczywiście jest tak cudowny jak wskazuje jego nazwa *Campo dei Miracoli* (Pole Cudów): dzwonnica, pięciosałkowa katedra zbudowana w XI-XII wieku i koliste marmurowe baptysterium, stanowiące połączenie różnych stylów architektonicznych, niezmiennie robią duże wrażenie na zwiedzających. Szczególnie zachwyca wnętrze baptysterium. Trzeba tu koniecznie przyjechać.

Florencja zachwyca już pierwszym ze zwiedzanych obiektów, kościołem *Santa Croce* (Św. Krzyża). Na *Piazza del Duomo* znajduje się imponujących rozmiarów katedrą *Santa Maria del Fiore* (Matki Boskiej Kwietnej) - o jej niepowtarzalności przesądza fasada z białego, różowego i zielonego marmuru. Uwagę zwraca też olbrzymia kopuła - nawet dzisiaj trudno

Florencja

uwierzyć, że wzniesiono ją bez rusztowania. Tuż przy katedrze bajeczna kampanila - dzwonnica autorstwa Giotto di Bondone. Przed fasadą katedry ośmioboczne baptysterium *San Giovanni*, w którym ochrzczono wielu słynnych florentczyków (m.in. Dantego), przeciskamy się do jego północnych drzwi wykonanych z brązu - sam Michał Anioł nazwał je *Porta del Paradiso*, czyli Rajske Wrota. W gwarnej tłumie przechodzimy przez plac *Piazza della Signoria*, na którym znajduje się fontanna Neptuna, ratusz *Palazzo Vecchio* przypominający twierdzę i późnogotycka *Loggia dei Lanzi* - niewielka otwarta budowla, której wnętrzu zdobią słynne rzeźby (m.in. „Dawid” Michała Anioła i „Perseusz” Celliniego). Mijamy budynek Galerii Uffizi i nadbrzeżem Arno dochodzimy do Mostu Złotników (*Ponte Vecchio*) - nad dwiema skrajnymi arkadami mostu już w XIV w. zbudowano niewielkie budynki, wspierając wystające elementy na krokostynach. Most wygląda cudacznie: przyklejone do niego budki wydają się wisieć w powietrzu.

Sienę oglądamy w godzinach popołudniowych i tuż przed zachodem słońca. Wąskimi uliczkami wędrujemy w górę w pełni zachowanego średniowiecznego miasta, ustępując miejsca przemykającym współczesnym samochodom i skuterom. Katedrę Santa Maria wzniesiono z białego, czerwonego i zielonego marmuru, a fasadę można śmiało porównać z oglądaną wcześniej podobną we Florencji. Jej wnętrza obfituje w dzieła Donatella, Michała Anioła i Niccolo Pisana. Uwagę zwraca przepiękna oktagonalna ambona. Ułożenie niezwyklej posadzki z marmuru, która ukazuje m.in. rzeź niewiniątek, zajęło jej twórcom prawie 200 lat. Sienieński rynek - *Piazza del Campo* - przypomina wielką muszlę (lub jak wolą inni scenę teatralną). Na pewno jest to jeden z piękniejszych placów na świecie i niepodobny do żadnego innego. Siena robi wrażenie „miasta w ludzkiej skali” z budynkami z czerwonej cegły (stąd kolor *siena* w malarstwie i nie tylko), bogatego i ciasnego ale nie przytłaczającego. To miasto zachwyliło mnie najbardziej ze wszystkich zwiedzanych włoskich miast swoim średniowiecznym monolitem.

Muzea **Watykanu** - przed wejściem, wzdłuż murów watykańskich, kolejka o długości, w której dawno nie staliśmy w kraju. Ale wszystko jest świetnie zorganizowane - jeszcze tylko bramki przy wejściu i rozpoczyna się uczta dla oczu. Możliwość osobistego zobaczenia zgromadzonych eksponatów, które w większości znam z albumów o sztuce i przekazów telewizyjnych. Zachwyli budzi Kaplica Sykstyńska, największy skarb Muzeów Watykańskich, ze wspinałymi freskami Michała Anioła. Bazylika Św. Piotra, drugi co do wielkości kościół na świecie: we wnętrzu oglądamy słynną rzeźbę *Pieta* Michała Anioła i ołtarz główny,

wzniesiony nad grobem apostoła Piotra, z barokowym baldachimem wykonanym z brązu, który wspiera się na czterech 28-metrowych kolumnach. Jeszcze chwila zadumy przy grobie naszego Papieża Jana Pawła II. Watykan opuszczamy przez Plac Św. Piotra - przy jednej z bram robię jeszcze zdjęcie żołnierzowi gwardii

Wejście do Muzeów Watykańskich

Szwajcarów, straży papieskiej, w charakterystycznym stroju z epoki.

Rzym zwiedzamy oczywiście pieszo. Mijamy *Piazza Navona* z fontanną *dei Fiumi*. Wąskimi uliczkami docieramy na *Piazza Rotonda* w sąsiedztwo Panteonu, krótka przerwa na kawę (koniecznie!) i zwiedzanie Panteonu - świątyni poświęconej wszystkim antycznym bogom, a od VII w. przekształconej w kościół. Obiekt jest wyjątkowy - ma kształt rotundy o średnicy 44 m nakrytej potężną kopułą z otworem o średnicy 9 m w środku (tzw. okulus), której najwyższy punkt znajduje się 44 m ponad środkiem posadzki. Wpadające od góry światło równomiernie rozjaśnia pozbawione okien wnętrza wydobywając jego harmonijne proporcje. Przechodzimy

Fontanna di Trevi w Rzymie

→ wąskimi uliczkami, by za kolejnym zakrętem w oddali zobaczyć słynne Schody Hiszpańskie, do których podnóża dochodzimy. Krótki odpoczynek przy najładniejszej na świecie fontannie *di Trevi* - połączenie architektury, rzeźby i wody - król mórz Neptun w otoczeniu morskich zjaw. Melomani pamiętają niezapomnianą scenę, która przeszła do historii kina: rudowłosa Szwedkę Anitę Ekberg kąpiącą się w fontannie *di Trevi* w filmie Federico Felliniego „*Słodkie życie*”. Pilotka opowiada o zdarzeniu współczesnym: dwie młode Niemki spróbowały kąpieli w fontannie, co skończyło się sówitym mandatem.... Przy Piazza Venezia oglądamy największą budowlę Rzymu - Ołtarz Ojczyzny, zwany też *Vittoriano* - jak na Wieczne Miasto jest to budowla całkiem współczesna, bo powstała w latach 1885-1911 jako upamiętnienie zjednoczenia Włoch. Zmierzamy w kierunku najładniejszego zabytku starożytnego Rzymu - Koloseum, mijając po drodze ruiny budynków przy Forum Romanum, najstarszego rynku Wiecznego Miasta. Przy Koloseum tętni życie współczesnej metropolii, widok zasłaniają przejeżdżające autokary, wokół korki i wrzawa. Jeszcze kilka zdjęć Łuku Konstantyna i metrem wracamy do autokaru.

Serpentynami jedziemy na szczyt wzgórza **Monte Cassino** - odbudowane po działaniach wojennych Opactwo Bernardynów, położone na jego szczycie, w czasie II wojny światowej było częścią strategicznej obrony niemieckiej „Linii Gustawa”, strategicznej drogi z Neapolu do Rzymu. W szturmie na wzgórze Monte Cassino w maju 1944 r. wzięli udział polscy żołnierze II Korpusu Polskiego pod dowództwem gen. Władysława Andersa - w walkach zginęło przeszło 992 Polaków, a ponad 3000 było rannych. Polski

Cmentarz Wojenny zbudowano na przełomie 1944 i 1945 roku wg projektu architektów Hryniewiczza i Skolimowskiego na płaskim odcinku terenu pomiędzy wzgórzem Monte Cassino a wzgórzem „593”, a więc w miejscu najbardziej wymownym - to właśnie tędy szły główne natarcia 3 Dywizji Strzelców Karpackich. Cmentarz ten jest dla Polaków miejscem tak samo polskim jak Powązki czy Lwowski Cmentarz Orłąt. Nasza grupa, jako jedna z wielu polskich grup, też złożyła wiązankę na płycie grobu dowódcy oddając hołd wszystkim poległym w szturmie na wzgórze żołnierzom.

Autokarem, po krętej drodze, dojeżdżamy pod **Wezuwiusz** - dalej piesza wycieczka na krater jednego z czynnych wulkanów kontynentalnej Europy, zaliczanego do piątki najbardziej niebezpiecznych wulkanów na Ziemi. Próbuje się zaglądnąć do wnętrza głębokiego na 250 m krateru o średnicy około 550-650 m. Z Wezuwiusza roztacza się niezapomniany widok na leżące w dole miasta i Zatokę Neapolitańską. Już w autokarze okazuje się, że piesza wycieczka na krater od jednej z uczestniczek wymagała też poświęceń: po wulkanicznych tufach i pumeksach buty nie nadają się do dalszego użytkowania.

Zwiedzamy leżące u stóp Wezuwiusza **Pompeje**, zniszczone w wyniku jego wybuchu w sierpniu 79 roku n.e. - prowadzone prace archeologiczne odkryły pod warstwą wulkanicznego popiołu, w stanie prawie nie naruszonym, starożytne miasto (ulice, place, sklepy, warsztaty, teatr, forum z bazyliką, termy, amfiteatr z koszarami dla gladiatorów) z zachowanymi malowidłami ściennymi i mozaikami. Miasto posiadało system kanalizacyjny poprowadzony wzdłuż ulic. Woda do okolicznych fontann, term i bogatszych domów dostarczana była akweduktem. Wszystkie budynki posiadały

Monte Cassino - nasza grupa złożyła kwiaty oddając hołd wszystkim poległym żołnierzom

też zbiorniki impluvium gromadzące deszczówkę. Obserwujemy głębokie bruzdy pozostawione przez koła wozów w bazaltowej nawierzchni jednej z głównych ulic miasta, podziwiamy przezorność i nowatorski, jak na tamte czasy, pomysł budowniczych: kamienne przejścia dla pieszych, czyli nasze współczesne „zebrzy” wykonane ponad powierzchnią ulicy tak, by można było suchą nogą przejść na jej drugą stronę.

Capri - malowniczą wyspę na Morzu Tyrreńskim - opływamy statkiem podziwiając turkus wody i biel przybrzeżnych skał z wieloma jaskiniami, podpływamy do kolejnych zatoczek, obserwując powstałe przy wejściach do jaskiń stalaktyty. Krętą drogą nad skalnym urwiskiem jedziemy na Anacapri, by wyciągiem krzesłkowym wyjechać na punkt widokowy - najwyższe miejsce na wyspie - Monte Solano.

Średniowieczne miasto, wzniesione z szarego i różowego kamienia - tak jawi się **Asyż** od pierwszych chwil, gdy spostrzegamy go w oddali z okien autokaru. Asyż to miasto św. Franciszka - przyjaciela ludzi i zwierząt, praktykującego skrajne ubóstwo. Podziwiamy wnętrze bazyliki św. Franciszka z bajeczną galerią fresków największych XIII-wiecznych mistrzów szkół włoskich: pizańskiej, florenckiej, rzymskiej i sienieńskiej. A potem spacerujemy średniowiecznymi uliczkami miasta, zwiedzamy bazylikę św. Klary i katedrę św. Rufina (też ozdobioną freskami mistrzów).

Rawenna zachwyca w kolejnych zwiedzanych obiektach wspaniałymi mozaikami, będącymi arcydziełami sztuki bizantyjskiej. Ukryte w niepozornym wnętrzu bazyliki *San Vitale* mozaiki nie mają sobie równych: kolorowe wizerunki realnych i mitycznych zwierząt przeplatają się ze scenami ze Starego Testamentu i portretami władców bizantyjskich, imponująca jest różnorodność zastosowanych zdobień. W sąsiedztwie w niepozornym budynku mauzoleum Galli Placydii podziwiamy zdobione złotem mozaiki m.in. słynną mozaikę Dobrego Pasterza i Złoty Krzyż na niebie usłany gwiazdami - całe ich piękno jest szczególnie widoczne, gdy przez niewielkie okna z alabastrowymi szybami wpada nieśmiało światło, napełniając mury blaskiem. W najstarszym budynku Rawenny, baptysterium Ortodoksów, zbudowanym prawdopodobnie na rzymskich fundamentach, oglądamy na sklepieniu mozaikę ze sceną chrztu Chrystusa w Jordanie. Nową Bazylikę Św. Apolinarego zwiedzamy jako ostatnią - proste trzynawowe wnętrze też ozdobione jest przepięknymi mozaikami, które pokrywają całą długość nawy głównej.

Wenecja - miasto zbudowane na lagunie, w którym nie ma ulic i nie jeżdżą samochody, a do bram domów podpływają łodzie - miasto rozłożone na 118 wyspach połączonych ponad 400 mostami, oparte na milionach drewnianych pali. Do Wenecji przyprawiamy rano - nad nabrzeżem snuje się jeszcze mgła. Przez cały czas pobytu czuje się magiczność miejsca, chociaż do słynnego weneckiego karnawału jeszcze parę miesięcy... Przez Most Westchnień - najbardziej romantyczny ze wszystkich mostów w najbardziej romantycznym mieście świata - dochodzimy do małego placu weneckiego *Piazzetta di San Marco*. W oczekiwaniu na pełną godzinę obserwujemy szczyt budynku z wieżą zegarową (*Torre Dell Orologio*), usytuowanego już na Placu Św. Marka (*Piazza San Marco*) - jest to najpopularniejsze i najbardziej zatłoczone miejsce w Wenecji. Przemieszczać się tutaj nieustannie wielojęzyczne tłumy zwiedzających - w tym miejscu szczególnie doceniam zwiedzanie kolejnych obiektów z wykorzystaniem łączności radiowej, pieszczotliwie zwanej przez naszą pilotkę Anię „gadulkami” - co rusz skupiona na robieniu kolejnego zdjęcia podążam za zanikającym głosem przewodniczki i szukam wzrokiem uczestników naszej wycieczki. Na Placu Św. Marka od razu zachwyca bazylika św. Marka i Pałac Dożów - dwie najważniejsze budowle Wenecji. Zwiedzamy wnętrze bazyliki, przesuwając się wężykiem w długiej kolejce - oglądamy powstałe w większości w średniowieczu i renesansie mozaiki pokrywające wnętrze świątyni. Skarbem bazyliki jest arcydzieło bizantyjskiej sztuki jubilerskiej - zdobiony złotem, emaliami i szlachetnymi kamieniami Złoty Ołtarz. W sąsiedztwie bazyliki znajduje się Pałac Dożów, symbol rządów Republiki Weneckiej, zdobienia z białego marmuru budzą nieklamany podziw dla jego twórców - jakim cudem z tak ciężkiego budulca można było wyczarować tak lekką budowlę przypominającą ażurową koronkę? Spacerujemy po Placu Św. Marka, podziwiamy pozostałe budowle otaczające plac, słuchamy muzyki przy najstarszej kawiarni w mieście. Na parterze, pod arkadami budynku Prokuracji Nowej, mieści się najstarsza kawiarnia Wenecji *Caffe Florian*, istniejąca od 29 grudnia 1720 roku, zaglądam do jej wnętrza, robię zdjęcia. O niepowtarzalnym charakterze miasta na lagunie stanowi najokazalszy wenecki most *Ponte di Rialto*, wybudowany w XVI wieku na *Canale Grande* - widok z mostu zdaje się przenosić w minione wieki, jest jak sztych z epoki. Miasto odznacza się niepowtarzalną atmosferą i urodą, trudno uwierzyć, że dzisiejsza Wenecja jest tylko wspomnieniem dawnej potęgi i olśniewającego piękna sprzed lat.

Wyjeżdżając z Włoch nikt już nie powinien się dziwić, że kiedyś był tu pępek świata, gdyż życie chyba nigdzie nie wygląda tak fascynująco jak we Włoszech.

Capri

Galeria Rzeszów już tętni życiem

**GALERIA FOTOGRAFII
MIASTA RZESZOWA**

U zbiegu ulic wylotowych z Rzeszowa do Krakowa, Lublina i Warszawy, w sąsiedztwie najważniejszych instytucji w mieście, w miejscu dawnego hotelu Rzeszów, została oddana do użytku Galeria Rzeszów. Obiekt zbudowany z rozmachem, na wskroś nowoczesny, chciałoby się powiedzieć zrealizowane marzenie Stefana Żeromskiego - szklany dom, no może bardziej nawet szklany gigant. Wewnątrz przestrzenny, z ciągami ruchomych schodów, windami, przytulnymi miejscami do wypoczynku dla tych, którzy zbyt zatrać się w szaleństwie zakupów.

Galeria - to największe centrum handlowo-hotelowo-konferencyjne, budowane od października 2010 r. W skład kompleksu o powierzchni zabudowy 120 tysięcy metrów kwadratowych wchodzi nowy Hotel Rzeszów, centrum kongresowo-szkoleniowe, 200 lokali handlowych. Całkowita powierzchnia komercyjna ma ponad 40 000 m², a towarzyszący obiektowi największy w mieście wielopoziomowy parking - 1200 miejsc. Całkowita powierzchnia użytkowa to 135 000 m².

Kolejny, po Millenium Hall, obiekt usytuowany w samym sercu Rzeszowa jest największym kompleksem tego typu na Podkarpaciu, gdzie spleść się będzie biznes rozrywka i handel.

Nad całą potężną bryłą obiektu góruje niezbyt wysoki Hotel Rzeszów, stworzony, jak zapewniają architekci tego pomysłu, z myślą nie tylko o klientach biznesowych, ale także turystach indywidualnych. Nowoczesna architektura, duże, przeszklone powierzchnie, a jednocześnie przytulne aranżacje wnętrz mają stworzyć komfortowe warunki do odpoczynku i pracy zatrzymujących się tu gości. Hotel dysponuje 156 luksusowymi pokojami. Z jego okien podziwiać można panoramę całego miasta.

W otoczeniu hotelu zlokalizowane zostały obiekty sportowe (Fitness Club, ścianki wspinaczkowej oraz klatki do gry w squasha) a także centrum konferencyjne na 700 osób, restauracja widokowa z klubem muzycznym oraz Multiplex Helios.

Na trzech poziomach powierzchni komercyjnej usytuowały się znane handlowe marki, m.in. Costa Caffee, C&A, H&M, Zara, Bershka, Monnari, Reserved, House, Ewa Minge, New Yorker, Pierre Cardin, Royal Collection i wiele, wiele innych, które znamy również z pozostałych rzeszowskich galerii.

Otwarcie Galerii zgromadziło 9 listopada br. wielu znanych, ludzi świata polityki, biznesu i artystów.

(rak)

STOWARZYSZENIE ELEKTRYKÓW POLSKICH ODDZIAŁ W RZESZOWIE

35-959 Rzeszów, ul. Kopernika 1
tel. 017 853 47 22, 850 75 60, tel./fax 850 75 61

Bolesław Pałac

TARGI ENERGETAB 2012 w Bielsku Białej

W dniach 11-14 września 2012 roku odbyła się jubileuszowa, 25 edycja targów energetycznych ENERGETAB 2012. Jubileusz był rekordowy - targi zgromadziły rekordową liczbę 713 wystawców.

Jak co roku koło SEP przy Eltor sp. z o.o. w Rzeszowie, zorganizowało wyjazd na targi dla członków naszego Stowarzyszenia w celu nawiązania nowych kontaktów i poznania nowych rozwiązań w energetyce.

Większość międzynarodowych firm o strategicznym znaczeniu dla energetyki była obecna na targach.

Podczas targów zgłoszono do konkursu targowego 80 innowacyjnych wyrobów. Główny Puchar Ministra Gospodarki przypadł w udziale firmie **BELOS-PLP** za osprzęt do przewodów HTLS.

Dużym zainteresowaniem cieszyły się produkty i urządzenia z najnowszymi rozwiązaniami z diodami LED oraz wyroby związane z pozyskiwaniem energii z odnawialnych źródeł, np. kolektory słoneczne, małe elektrownie wiatrowe czy ogniwa fotowoltaiczne.

Podczas targów odbyło się szereg konferencji i seminariów przy współudziale SEP.

W trzecim dniu targów SEP zorganizował konferencję pt. „Nowoczesne metody eksploatacji elektroenergetycznych sieci przesyłowych i dystrybucyjnych”.

Podczas tej konferencji przypomniana została wybitna postać elektrotechniki, twórcy prądu trójfazowego - naszego rodaka **Michała - Doliwo - Dobrowolskiego**, który jest patronem SEP w 2012 r.

Międzynarodowe targi ENERGETAB 2012 po raz kolejny potwierdziły, że podczas ich trwania można było nawiązać nowe kontakty biznesowe i zapoznać się z najnowszymi osiągnięciami światowymi z zakresu wytwarzania, przesyłu i rozdziału energii.

Kurs na samodopuszczenie do pracy przy urządzeniach energetycznych PGE

Stowarzyszenie Elektryków Polskich Oddział w Rzeszowie oraz Oddział w Krośnie wraz z PGE Dystrybucja S.A. Oddział w Rzeszowie zorganizowało we wrześniu (21-28.09.) kurs dla elektryków, kierowników robót, na samodopuszczenie do pracy przy urządzeniach PGE Dystrybucja Oddział w Rzeszowie. Wykonawca robót montażowych elektrycznych po takim kursie i zdaniu egzaminu będzie mógł wykonywać czynności łączeniowe na sieci energetyki zawodowej przy ścisłej współpracy z dyspozycją mocy PGE. Potrzeba zorganizowania takiego kursu, zakończonego egzaminem, wynika z wymagań PGE oraz wzrastającego zapotrzebowania na poprawę organizacji pracy i bezpieczeństwa jej wykonywania przy budowie linii energetycznych średnich i niskich napięć. Tematyka kursu obejmowała zagadnienia: 1. Instrukcja Organi-

zacji Bezpiecznej Pracy w PGE Dystrybucja O. Rzeszów, 2. Instrukcje stanowiskowe, 3. Zasady przygotowania miejsca pracy, 4. Ochrona od porażenia, 5. Sprzęt ochrony osobistej oraz sprzęt BHP stosowany do przygotowania miejsca pracy.

Kurs cieszył się bardzo dużym zainteresowaniem wśród wykonawców robót, którzy oddelegowali po kilku elektryków, kierowników robót, do udziału w kursie. Ponieważ nadal jest duże zainteresowanie tego typu szkoleniem i zdobyciem uprawnień, SEP wraz z PGE będzie kontynuował w najbliższym czasie kolejne kursy z tego zakresu. Chętni do zdobycia tych uprawnień winni zgłaszać się do Oddziałów SEP w Rzeszowie i Krośnie, gdzie uzyskają potrzebne informacje.

Bolesław Pałac

STOWARZYSZENIE INŻYNIERÓW I TECHNIKÓW KOMUNIKACJI RP ODDZIAŁ W RZESZOWIE

Członek Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT

ul. Kopernika 1, 35-069 Rzeszów

tel./fax biuro 17 85 20 557, GSM (Prezes) 784 070 446

e-mail: rzeszow@sitk.org.pl

www.sitk-rzeszow.pl

Koleżanki i Koledzy, Sympatycy i Przyjaciele SITK!

Katarzyna Noworól

Miło mi po raz kolejny, już 15 (ależ ten czas „leci”...) napisać relację z naszego **oddziałowego święta**, przypadającego jak zawsze na **3 października**, który tym razem „wypadł” w środę.

Przypomnę, że święto jest kolejną rocznicą ufundowania oddziałowego sztandaru SITK. Od 1997 roku towarzyszy on nam, biorąc udział w świętach narodowych: 3 Maja oraz 11 Listopada i jest obecny na uroczystościach stowarzyszeniowych. W tym roku oddział reprezentował poczet sztandarowy, składający się z: kol. Zofii Wróbel, Tadeusza Pasierba oraz Piotra Zimnego, pod czułym okiem czuwającego nad sztandarem kol. Stanisława Styki. Obok naszego pocztu, w rzeszowskiej Farze obecny był także poczet sztandarowy kolejarzy, ubranych w historyczne mundury. Dziękujemy im za to serdecznie!

A oto program uroczystości:

1. Msza święta w rzeszowskiej Farze w intencji członków, przyjaciół oraz sympatyków naszego Oddziału - godz. 16.30.
2. Część oficjalna święta - od godz. 17.15, a w niej uroczyste wręczenie odznak SITK, NOT oraz Oddziałowego ERNESTA 2011.
3. Część artystyczna spotkania.
4. Spotkanie koleżeńskie.

Po nabożeństwie, które celebrował proboszcz Fary, uczestnicy święta przeszli do sal Domu Technika NOT, gdzie miała miejsce dalsza część uroczystego spotkania.

Odwiedziło nas wielu znakomitych gości, których powitał serdecznie prezes Oddziału - kol. Marian Sulencki:

- ksiądz kanclerz Jan Szczupak (proboszcz Fary),
- kol. Mariusz Szałkowski oraz kol. Józef Biernacki z siostrzanych oddziałów SITK RP - w Krakowie i Krośnie,
- przedstawiciel pana Zbigniewa Rynasiewicza - posła na Sejm RP,
- kol. Krystyna Koniuch - przedstawicielka UM, z-ca dyrektora MZD w Rzeszowie,
- kol. Mirosław Kwaśniak - radny Rady Miasta,
- pan Józef Jodłowski - Starosta Rzeszowski,
- pan Andrzej Maksym - dyrektor Wydziału Infrastruktury UW,
- pan Kazimierz Surmacz - dyrektor PZDW w Rzeszowie,
- pani Irena Tabęcka - dyrektor Wydziału Komunikacji UM Rzeszowa,

- panowie Jerzy Churawski oraz Bogusław Łoboda - dyrektorzy Podkarpackiego Zakładu Przewozów Regionalnych w Rzeszowie,
- pan Mieczysław Borowiec - dyrektor Zakładu Linii Kolejowych w Rzeszowie,
- pan Andrzej Kubas - przewodniczący Związków Zawodowych Kolejarzy,
- pan Edward Krupa - członek Zarządu Ogólnopolskiego Związku Pracodawców Transportu Drogowego,
- członkowie Honorowi SITK RP: kol. Lech Krupiński oraz kol. Edward Ludera,
- kol. Zbigniew Detyna - przewodniczący Rady PDK OIIB w Rzeszowie,
- szefowie firm drogowo-mostowych Podkarpacia, na czele z panią Elżbietą Wesołowską - szefową Transport - Biznes - Klubu SITK,
- gospodarze Domu Technika NOT w Rzeszowie: prezes Janusz Dobrzański i dyrektora Bogdan Szupernak.

Uroczyste wręczenie odznak honorowych SITK RP

A przede wszystkim członkowie rzeszowskiego Oddziału, którzy licznie przybyli na nasze święto, szczególnie niezawodni - Seniorzy.

Od zaproszonych gości, którzy nie mogli przybyć na nasze święto otrzymaliśmy listy z życzeniami, które odczytał prezes Marian Sulencki.

Uroczystość rozpoczęła część oficjalna, w której nastąpiło wręczenie wyróżnień NOT-owskich oraz stowarzyszeniowych. Poprowadził ją wiceprezes ZO kol. Andrzej Kościelniak.

Oto wykaz uhonorowanych Koleżanek i Kolegów. Uchwałą Zarządu Głównego Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT przyznano:

- Złotą Odznakę Honorową:
kol. Stanisławowi Styce - Klub Seniora
Srebrną Odznakę Honorową NOT:
kol. Markowi Filipowi - Klub Środowiskowy Rzeszów
kol. Janowi Miłosiowi - Klub Środowiskowy Mielec
Wyróżnienia wręczyli: kol. Janusz Dobrzański -
prezes Zarządu NOT W Rzeszowie oraz kol. Marian
Sulencki - prezes naszego Oddziału
Zarząd Krajowy SITK RP wyróżnił:
Złotą Odznaką Honorową z Diamentem:
* kol. Ewę Michalak - Klub przy ZDIM PRZ
* kol. Zofię Zalewską - Klub przy PRD Mielec
* kol. Józefa Kojdera - Klub Środowiskowy Przeworsk
* kol. Jerzego Świątko - Klub Środowiskowy Tarnów
Złotą odznaką honorową:
* kol. Antoniego Jajugę - Klub Seniora
* kol. Grzegorza Kłoca - Klub Przy GDDKIA w Rzeszo-
wie
* kol. Jana Kubasa - Klub Środowiskowy Mielec
* kol. Mirosława Kwaśniaka - Klub Środowiskowy Rze-
szów
* kol. Andrzeja Łukawskiego - Klub przy PRD Mielec
* kol. Jana Tomonia - klub seniora
Dyplom w dowód uznania za 60-letnią działal-
ność na niwie SITK otrzymał kol. Julian Wojtyła, a kol.
Bronisława Kocur z okazji 86. rocznicy urodzin.
Godność Zasłużonego Seniora SITK otrzymali:
* kol. Aleksander Byczkowski - Klub Seniora
* kol. Jan Hulak - Klub Środowiskowy Przeworsk
Wyróżnienia wręczyli: kol. Edward Luderą oraz
kol. Mariusz Szałkowski - przedstawiciele Zarządu Kra-
jowego.
Zarząd Oddziału SITK RP w Rzeszowie wyróżnił
srebrnymi odznakami honorowymi:
* kol. Izabelę Kosiorowską - Klub przy MPDIM Rzeszów
* kol. Irenę Siwowską - klub przy firmie PROMOST
* kol. Andrzeja Czecha - Klub przy firmie PROMOST
* kol. Andrzeja Iwaszka - Klub przy PZDW Rzeszów
* kol. Marka Mirka - Klub przy PRDIM Leżajsk
* kol. Kamila Simkę - Klub przy firmie Skanska o/Rze-
szów
* kol. Kazimierza Bika - Klub Środowiskowy Mielec
* kol. Tomasza Buczkowskiego - Klub przy GDDKIA
w Rzeszowie
* kol. Sławomira Beresia - Klub Lotników Rzeszów - Ja-
sionka
* kol. Mariana Kołka
* kol. Mariusza Kucharskiego - Klub Kolarzy
* kol. Bogusława Łobodę - Klub Kolarzy
* kol. Zbigniewa Ryznara - Klub Środowiskowy Rze-
szów
* kol. Krzysztofa Piękosia - Klub Środowiskowy Rze-
szów
* kol. Zdzisława Szpyta - Klub Środowiskowy Rzeszów
Srebrne odznaki wręczyli: kol. Marian Sulencki -
prezes Oddziału oraz jego sekretarz - kol. Aleksander
Byczkowski.
Natomiast statuetkę drogową oddziałowego
Ernesta 2011 otrzymał kol. Zbigniew Chrobak. Wręczyli
ją: kol. Leszek Bichajło oraz kol. Franciszek Kosi-
owski - wiceprezesi Zarządu Oddziału.
Serdecznie gratulujemy i życzymy dużo zdrowia
oraz satysfakcjonującej pracy stowarzyszeniowej!
Po części oficjalnej przyszła kolej na chwilę odpo-
czynku. Naszą uroczystość uświetnił duet harfowo-

Kol. Zbigniew Chrobak z dumą prezentuje statuetkę ERNEST ODDZIAŁU za 2011 r.

fletowy z Agencji Artystycznej ALTO Aleksandra Ber-
kowicza (www.alto.rzeszow.pl), który przeniósł nas
w magiczny świat muzyki, sprawiając, że udało się nam
oderwać od rzeczywistości. Choć na chwilę... Pragnę
wspomnieć, że artyści na co dzień pracują w orkiestrze
Podkarpackiej Filharmonii im. Artura Malawskiego
w Rzeszowie.

Chwila oddechu po części oficjalnej - zebrani oklaskują koncert duetu harfowo-fletowego z Agencji Muzycznej ALTO

Po koncercie prezes Marian Sulencki zaprosił
gości do kawiarni, gdzie zebrani raczyli się sma-
kołykami przygotowanymi przez panią Dorotę Nowo-
siadło, szefową FAMILII. Było na co popatrzeć! Uczta
dla ducha i ciała.

W koleżeńskej, wręcz rodzinnej atmosferze
trwały stowarzyszeniowe dysputy. Aż do późnych
godzin wieczornych...

Tegoroczne święto odbyło się przy bardzo
wysokiej frekwencji /blisko stu osób/, co stanowi dowód,
że cieszy się ono uznaniem wśród członków, sym-
patyków i przyjaciół rzeszowskiego oddziału SITK.
Uwierzyć - to dla nas wielka satysfakcja, ponieważ
wiemy, że trud organizacyjny nie idzie na darmo! A to
bezcenne.

Na zakończenie obiecaliśmy sobie obecność na
przyszłorocznym święcie oraz na najbliższych im-
prezach stowarzyszeniowych: tematycznych Czwart-
kach technicznych SITK, Oplątku oraz Balu SITK, na
które już teraz - w imieniu Prezesa oraz Zarządu
Oddziału SITK w Rzeszowie serdecznie zapraszam!

POLSKIE ZRZESZENIE INŻYNIERÓW I TECHNIKÓW SANITARNYCH ZARZĄD ODDZIAŁU PODKARPACKIEGO

35-959 Rzeszów, ul. Kopernika 1, tel./fax 17 85 342 49

e-mail: pziits@poczta.onet.pl

XXVI Zjazd Polskiego Zrzeszenia Inżynierów i Techników Sanitarnych

Władysław Szymański

W dniu 12 października 2012 r. odbył się w Częstochowie sprawozdawczo-wyborczy Zjazd PZITS podsumowujący czteroletni okres działalności Zrzeszenia.

Zjazd poprzedzony został ostatnim w kadencji lat 2008-2012 zebraniem Zarządu Głównego PZITS, mającym na celu załatwienie spraw bieżących oraz zatwierdzeniem wniosków o nadanie godności członka honorowego Zrzeszenia. Godność taka nadawana jest bowiem przez Zjazd Krajowy.

W minionej kadencji Zrzeszenie kierowane było przez prezesa prof. dr hab. Andrzeja Królikowskiego, który po otwarciu Zjazdu i przekazaniu prowadzenie wybranemu przez Zjazd przewodniczącemu Mieczysławowi Menżyńskiemu złożył sprawozdanie z działalności Zarządu.

Dla funkcjonowania Zrzeszenia rozpatrywany okres działalności nie był łatwy, przede wszystkim z powodu braku wykrystalizowanych zadań. Po powołaniu Izby Inżynierów Budownictwa i przejęciu przez nią części zadań przypisanych wcześniej Stowarzyszeniom, ciągle również i PZITS nie był w stanie określić swojego miejsca w strukturach organizacji technicznych. Tym m.in. było spowodowane niezrealizowanie niektórych uchwał poprzedniego Zjazdu, np. zmiany zakresu uprawnień budowlanych dla specjalności instalacyjnych, czy wprowadzenia sprawdzania kwalifikacji dla obsługi i nadzoru urządzeń wodociagowych i kanalizacyjnych. Wiąże się to z trudnością dotarcia do odpowiednich władz rządowych, dla których PZITS nie jest wiążącym partnerem.

Podstawową bolączką Zrzeszenia był brak funduszy na działalność i trudności w ich pozyskiwaniu. Dotyczy to nie tylko Zarządu Głównego, lecz również Oddziałów.

Spośród głównych sekcji branżowych najbardziej aktywna była sekcja gazownictwa, inne natomiast pracowały z różnym skutkiem.

Z ramienia Oddziału Podkarpackiego w Zjeździe wzięli udział koledzy: Leszek Kaczmarczyk, Janusz Sobala, Zbigniew Pająk, Władysław Szymański.

W przeprowadzonych wyborach nowych władz Zrzeszenia, na Prezesa Zarządu Głównego w rozpoczynającej się kadencji została wybrana Krystyna Korniak-Figa, która w poprzednim okresie pełniła funkcję przewodniczącej Głównej Komisji Rewizyjnej PZITS a także Izby Inżynierów Budownictwa. Niewątpliwie jej doświadczenie pozwoli na wykorzystaniu wszystkich możliwości dla sprawnego poprowadzenia działalności PZITS. Aktywność nowej Prezes potwierdziła się na pierwszym, konstytucyjnym zebraniu Zarządu Głównego, które odbyło się w dniu 12 listopada.

Kol. Zbigniew Pająk został wybrany w skład Zarządu Głównego na obecną kadencję.

Zjazd połączony został z miłą uroczystością jubileuszu 50-lecia istnienia Oddziału częstochowskiego PZITS. Z tej okazji w Akademii Polonijnej odbyła się jubileuszowa sesja Oddziału z udziałem miejscowych władz oraz uczestników XXVI Zjazdu PZITS.

Jak zwykle przy takich okazjach wielu działaczy zostało wyróżnionych różnego rodzaju odznaczeniami, w tym również złotymi i srebrnymi odznakami PZITS. Z tej okazji wydany również został pamiątkowy medal.

Wielu uczestników uroczystości złożyło życzenie dalszych sukcesów w działalności Oddziału Częstochowskiego na ręce jego Prezesa Zbigniewa Niedzieli z drobnymi okolicznościowymi upominkami, w tym również prezes Oddziału Podkarpackiego przekazując album o uroках Podkarpacia.

Na zakończenie wystąpił znany aktor Piotr Machalica, z recitałem ze swojego najnowszego albumu.

Delegaci Oddziału Podkarpackiego na sali obrad

Fot. Bogdan Szczupaj

Okrągła kładka w Rzeszowie

Nowa, okrągła kładka dla pieszych w rejonie Podkarpackiego Urzędu Wojewódzkiego, o której pisaliśmy wcześniej, została już oddana do użytku. Stalowy okrąg zawieszony 5,5 metra nad ruchliwą ulicą Piłsudskiego w okolicy skrzyżowania z ul. Grunwaldzką w Rzeszowie ma w założeniach usprawnić ruch pieszych i pojazdów. Pewne jest, że kładka dodała uroku tej części miasta.

Fot. Anna Rakus